

บทนำ

คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรม

มีผู้ใดในพวกท่านทันททุกข์หรือ จงให้ผู้ผู้นั้นอธิษฐาน มีผู้ใดรำเริงยินดีหรือ จงให้ผู้ผู้นั้นร้องเพลงสรรเสริญ มีผู้ใดในพวกท่าน เจ็บป่วยหรือ จงให้ผู้ผู้นั้นเชิญบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา และให้ท่านเหล่านั้นอธิษฐานเพื่อเขา และเจิมเขาด้วยน้ำมัน ในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า และการอธิษฐานด้วยความเชื่อจะช่วยให้ผู้ป่วยรอดชีวิต และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรด ให้เขาหายโรค และถ้าเขาได้กระทำบาปก็จะทรงโปรดอภัยให้แก่เขา ท่านทั้งหลายจงสารภาพความผิดต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเพื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้หายโรค คำอธิษฐานด้วยใจร้อนรน อย่างเอาจริงเอาจังของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังมากทำให้เกิดผล ท่านเอลียาห์ก็เป็นมนุษย์ที่มีสภาพอารมณ์ เช่นเดียวกับเราทั้งหลาย และท่านได้ อธิษฐานอย่างจริงจัง เพื่อไม่ให้ฝนตกและฝนก็ไม่ตกต้องแผ่นดินเป็น เวลาถึงสามปีกับหกเดือน และท่านได้อธิษฐานอีก ครั้งหนึ่ง และฟ้าสวรรค์ได้ประทานฝนให้ และแผ่นดินจึงได้งอกพืชผลต่าง

ยากอบ 5:13-18

จากข้อพระคัมภีร์ที่นำทิ้ง ยากอบสอนเราให้เห็นว่าการอธิษฐานเป็นคำตอบที่ดีที่สุด สำหรับทุกสถานการณ์และปัญหา ท่านบอกถึงอัครราชทูตที่พระเจ้าได้ทรงกระทำผ่านการ อธิษฐานของเอลียาห์ และชี้ให้เห็นว่าเอลียาห์เป็นเพียงแค่มนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งเหมือน คุณและผม นี่เป็นคำสัญญาที่ยอดเยี่ยมที่คำอธิษฐานของเราสามารถมีผลเช่นเอลียาห์ได้

เหนือกาลเวลา

ตั้งแต่ปฐมกาล มนุษย์รู้จักอธิษฐานซึ่งเป็นไปโดยสัญชาตญาณตามธรรมชาติ วิญญาณจิตของมนุษย์โยหยาห์ที่จะมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า การอธิษฐานนั้นเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างเราที่เป็นมนุษย์กับพระเจ้า ในยามที่เร่อธิษฐาน เราได้ละทิ้งโลกแห่งบาปและความมืดไว้เบื้องหลังเพื่อเข้าสู่พระที่นั่งของพระเจ้าจอมโยธา

พระเจ้าปรารถนาที่มีความสัมพันธ์กับเรา พระองค์ทรงยืดเวลาออกไปเพื่อแน่ใจว่าเราจะไปถึงสู่ทางของพระองค์ พระองค์ทรงยินยอมให้จิตวิญญาณและดวงพระทัยของพระองค์ถูกแยกออกเป็นชิ้น ๆ ขณะที่ทรงมองดูพระบุตรองค์เดียวของพระองค์สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน - ในช่วงเวลาที่ทันททุกข์ที่รุนแรงที่สุดของพระเยซูคริสต์บนไม้กางเขน คือช่วงที่พระองค์ทรงร้องเรียกว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ ไฉนทรง ทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย” มัทธิว 27:46 นี่เป็นครั้งแรกในชีวิตที่พระเยซูถูกแยกออกจากพระบิดาและไม่สามารถอธิษฐานถึงพระองค์ได้

เข้าหาได้ตลอดเวลา

ในโลกนี้ผู้คนถือเป็นเรื่องใหญ่โตตื่นเต้นกับการพบปะคนสำคัญ คนมีชื่อเสียง คนดังเพียงชั่วครู่ พระเจ้าของเราเป็นพระเจ้าผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่ เป็นพระเจ้าแห่งนิรันดร์ พระองค์ยินดีเต็มใจที่ใส่ใจเราทุกที่ ทุกเวลา แต่ขึ้นอยู่กับเรา นำเราเข้าหากเราไม่เข้าใจของประทานพิเศษที่พระเจ้าให้เราเข้าหาผ่านทาง การอธิษฐาน ซึ่งเกินกว่าที่เราจะสรรหาคำมาบรรยายได้ พวกเราหลายคนล้มเหลวในการอธิษฐานเพราะไม่ได้เข้าใจพลังของพระเจ้า และความสามารถของพระองค์ที่ทรงทำงาน ในชีวิตของเราทุกวัน การอธิษฐานไม่ใช่พิธีกรรมที่เรา “ทำ” หรือเพื่อ “รักษาความรอด” แท้จริงแล้วการเชื่อฟังกฎ สามารถนำเราไปสู่ชีวิตที่ดีที่อิสยาห์กล่าวไว้:

เพราะฉะนั้นพระวณะของพระเยโฮวาห์จึงเป็นอย่างนี้แก่เขา เป็นข้อบังคับข้อบังคับ ข้อบังคับข้อบังคับ ข้อบังคับข้อบังคับ เป็นบรรทัดข้อบรรทัด บรรทัดข้อบรรทัด ที่มีผิดที่นั่นหน่อย เพื่อเขาจะไปและถอยหลัง และจะแตกและจะติดบ่วง และจะถูกจับไป (อิสยาห์ 28:13)

มุมมองแบบผิดๆ

พระเจ้ารักเรามากที่สุด และพระองค์ต้องการให้เรารักพระองค์คืนกลับ พระองค์ตรัสกับเราผ่านทางพระวณะและพระหัตถ์ของพระองค์ที่สัมผัสชีวิตของเราทุกวัน เราพูดคุยกับพระองค์ผ่านการอธิษฐาน และฝึกฝนตัวเองให้ดำเนินชีวิตอย่างเสียสละเพื่อพระคริสต์ อย่างไรก็ตามก็มีหลายคนที่ยากที่จะรักพระเจ้าที่เขาไม่รู้จัก มุมมองของเขากับพระเจ้านั้นผิดเพี้ยนและคลุมเครือซึ่งอาจมาจากประสบการณ์อันเลวร้ายส่วนตัว ในสดุดี 50:21 พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าคิดว่าเราเป็นเหมือนเจ้า” พระเจ้าไม่ได้เป็นเหมือนเรา ไม่ได้เหมือนครอบครัวของเรา พระองค์ทรงประเสริฐกว่าเรามากนัก

ผมมาจากครอบครัวที่แตกแยกเหมือนกับหลายคนในปัจจุบัน พ่อผมจากไป ตอนผมอายุ 10 ขวบ ผมได้พบกับพ่ออีกไม่กี่ครั้งในช่วง 15 ปีหลังจากนั้น การที่โตมากับแม่โดยลำพัง สอนให้ผมเป็นคนชอบต่อต้าน ฟังพาทัวเอง หยิ่งโยโส ไม่ยอมรับรู้เรื่องพระเจ้า เพราะดูเหมือนเป็นสิ่งที่ไกลตัว และไม่แน่ใจว่าพระองค์มีอยู่จริง

ในใจของผม ภาพที่มองพระเจ้าดูมีตำหนิ ลึกๆผมคิดว่าพระเจ้าเป็นเหมือนพ่อของผม (พ่อบนโลกนี้) - ที่ไกลแสนไกล และไม่มีตัวตน แต่พระบิดาของเรากับฟ้าสวรรค์มีได้เป็นเช่นนั้นเลย พระองค์แตกต่างจากใครทั้งหมด พระองค์ อยากรวยพรเรา อยากรักเรา และอยากเทพพระพรให้แก่เรา

มุมมองของผมเกี่ยวกับพระเจ้าเปลี่ยนไป เมื่อตอนที่ผมไปโบสถ์ที่บอสตัน ผมศึกษาอยู่ที่ เอ็มไอที และที่นั่นผมได้พบกับคนที่รู้จักพระเจ้าเช่น จิม บลาวท์, สตีฟ แอดคิน, เบรท เคร์เดอร์ และพิเศษคือ เฮนรี่ ครีเต้ ขณะที่ผมเป็นผู้เชื่อใหม่ไม่ทางเขนทำให้ผมแตกสลาย ผมจึงเริ่มอธิษฐาน และเริ่มเห็นว่าพระเจ้าฟังคำอธิษฐานของผม ผมจึงสำนึกได้ว่าตัวเองนั้นโง่เขลาแค่ไหนในเรื่องของพระเจ้า ผมรู้สึกท้อแท้และซาบซึ้งที่พระองค์ทรงช่วยคนบาปอย่างผมให้รอดได้

จุดหักเห

เอโนคเป็นชายธรรมดาคนหนึ่ง ตลอดชีวิต 65 ปีของเขา เขาอาจมีชีวิตที่ปกติ แต่เมื่อเขาได้กลายเป็นพ่อคน เขา “เดินกับพระเจ้า” (ปฐมกาล 14:32-42) บางทีอาจเป็นเพราะการที่ได้อุ้มลูกชาย เมธูเสลาห์ ไว้ในอ้อมแขนทำให้เขา รู้สึกซาบซึ้งพระบิดาบนสวรรค์ นี่เป็นจุดหักเหต่อการเดินทางของเขาเกี่ยวกับพระเจ้า เขาเปลี่ยนไปอย่างถาวร เขาเดินกับพระเจ้า ถึง 300 ปี ในที่สุดพระเจ้าทรงรับเขาขึ้นไป

สำหรับผม จุดหักเหในชีวิตของผม คือตอนที่ผมเป็นนักศึกษาอยู่ที่ เอ็มไอที วันหนึ่งผู้นำกลุ่มของผม แบรด ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงสอนผมให้อธิษฐานโดยน้อมอธิษฐานด้วยกัน และในช่วงนั้นกลุ่มเรามีเพื่อนสามคนที่มาร่วมกลุ่มสนทนาเกือบเดือน แต่ไม่ตัดสินใจติดตามพระเยซู หลายคนให้กำลังใจและดูแลพวกเขา แต่พวกเขาก็ไม่กระตือรือร้น ผมจึงตัดสินใจอธิษฐาน (และคนอื่นก็ทำเช่นกัน) ด้วยความกระตือรือร้น สม่่าเสมอ ผมอ้อนวอนพระเจ้าสำหรับจิตวิญญาณของพวกเขา โดยมีเฝ้าเดี่ยวใกล้ชิดกับพระเจ้าอย่างร้อนรน ไม่นานหลังจากวันนั้น ทั้ง มาร์ค แชลลี และ คาร์ล เพิร์ทเชก ได้ตัดสินใจติดตามพระเยซูและได้รับบัพติศมา และจากนั้นไม่กี่อาทิตย์ เควิน ฮัท ก็ได้รับบัพติศมา

ผมมั่นใจว่าไม่ใช่แค่พระเจ้ามีจริง แต่แน่นอนที่พระเจ้าทรงรับฟังคำอธิษฐานของผมสามารถมีผลกระทบต่อโลกนี้ได้ เพราะพระเจ้าทรงยิ่งใหญ่และพระองค์ทรงฟังผม! นี่คือนาทีที่เปลี่ยนชีวิตผมนิรันดร์ ใน (มาระโก 14:32-42) พระเยซูทรงกังวลเมื่อสาวกของพระองค์ไม่อธิษฐานที่สวนเกทเสมีเน่ ผมตัดสินใจมีอธิษฐานอย่างน้อย 1 ชั่วโมงทุกวัน ตลอดชีวิตของผม 15 ปีผ่านไปผมไม่เคยพลาดแม้แต่วันเดียว ผมรู้สึกใกล้ชิดสนิทกับพระบิดาบนฟ้าสวรรค์ซึ่งรักผม ดูแลผมและจิตวิญญาณ ของพระองค์อยู่ในผม

อะไรคือการคาดหวัง

ผมเขียนหนังสือเล่มนี้โดยหวังว่า อีกหลายคนที่ได้อ่านจะพบกับจุดหักเหทางด้านจิตวิญญาณเช่นเดียวกับผม (การตัดสินใจของเราอาจไม่เหมือนกัน เพราะไม่มีอะไรกำหนดว่าเราควรอธิษฐานวันละกี่ชั่วโมง แต่เราต้องมีการตัดสินใจ ที่เด็ดเดี่ยว แน่วแน่ที่จะได้ใกล้ชิดกับพระเจ้าในการอธิษฐาน) ความบาปผิดของเราทุกวัน วิถีชีวิตและวิถีทัศนคติที่คับแคบ ทำให้ความสัมพันธ์ของเราเกี่ยวกับพระเจ้าเกิดช่องว่างที่อาจดูเหมือนว่า พระเจ้าไม่สามารถช่วยเหลือหรือใส่ใจกับชีวิตของเรา ผิดถนัด! สิ่งแรกที่หนังสือเล่มนี้จะให้คือมุมมองใหม่เกี่ยวกับพระเจ้า ซึ่งจะทำให้เรากลับมารักพระเจ้า ผู้ที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะรักเรา และอย่างที่สองจะอธิบายว่าเราแต่ละคนสามารถมีผลการอธิษฐานที่มีผลกระทบต่อคนรอบข้างของเราได้อย่างไร อย่าขาดการเฝ้าเดี่ยว ให้เราเปลี่ยนการอธิษฐานในรูปแบบเดิมๆ และหยุดมีมุมมองแบบแคบ ๆ และให้เราตัดสินใจที่เปลี่ยนแปลงโลกนี้ด้วยกัน โดยสิทธิอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าจอมโยธา!

พระเจ้าทรงวิ่งผ่านทุ่งหญ้า

“ในพวกท่านมีคนใดที่มีแกะร้อยตัวและตัวหนึ่งหายไป จะไม่ละแกะสิบเก้าตัวนั้นไว้ที่กลางทุ่งหญ้าและไป เทียวหาตัวที่หายไป นั้นจนกว่าจะได้พบหรือ เมื่อพบแล้วเขาก็ยกขึ้นใส่บา้แบกมาด้วยความเปรมปรีดี เมื่อมาถึงบ้านแล้วจึงเชิญพวกมิตรสหายและเพื่อนบ้านให้มาพร้อมกันพูดกับเขาว่า ‘จงยินดีกับข้าพเจ้าเถิด เพราะข้าพเจ้าได้พบแกะของข้าพเจ้า ที่หายไปนั้นแล้ว’

ลูกา 15:4-6

แล้วเขาก็ลุกขึ้นไปหาบิดาของตน แต่เมื่อเขายังอยู่แต่ไกล บิดาแลเห็นเขาก็มีความเมตตาจึงวิ่งออกไปกอดคออุบเขา

ลูกา 15:20

การอธิษฐานเริ่มต้นด้วยการมีมุมมองที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้า ในลูกา 15 พระเยซูทรงยกคำอุปมาเพื่อช่วยให้สาวกได้เข้าใจจิตใจของพระบิดา คือเมื่อมีแกะตัวหนึ่งหายไป ผู้เลี้ยงแกะคิดอยู่อย่างเดียวนั้นคือออกไปตามหาตัวที่หายไป (ข้อ 5) เขาริงออกไปตามทุ่งหญ้า ข้ามภูเขา เสาะหาอย่างเหนื่อยอ่อน ร่างกายเปียกชุ่มไปด้วยเหงื่อ โคลนเประอะเปื้อนรองเท้า แต่เมื่อเขาพบแกะ เขาตื่นเต้นเป็นนักหนา เขาก็มตัวลงอุ้ม แกะที่สกปรกขึ้นใส่บ่าวิ่งผ่านทุ่งหญ้าและเมื่อพบเพื่อนบ้าน เขาก็ได้จัดงานเลี้ยงฉลอง

พระเจ้าทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะ เราเป็นเหมือนแกะที่หลงหาย พระองค์ทรงมุ่งมั่นนุเคราะห์เพียงเพื่อจะมีความสัมพันธ์กับคุณและผม พระองค์ทรงเห็นคุณค่าของเรา และหากเราเข้าใจความจริงนี้ ก็จะทำให้การอธิษฐานนั้นง่ายขึ้น

ความทรงจำที่เจ็บปวด

พ่อของผมเติบโตมากับปู่ที่ทำงานหนักและไม่มีเวลากับลูก ๆ พ่อของผมเลียนแบบปู่และทำตัวไม่ต่างกันเลย พ่อไม่ค่อยมีเวลากับผมมากนัก ในช่วงระยะ เวลา 10 ปีที่ได้อยู่ด้วยกัน สิ่งที่เกิดขึ้นที่ผมยังจำได้คือการไปดูหนังเรื่อง The Planet of the Apes ด้วยกัน แต่เมื่อผมอายุ 10 ปี พ่อก็จากไป ผมนอนร้องไห้อยู่บนพื้นหน้าห้อง ขอร้องให้พ่ออยู่ แต่พ่อก็จากไป และผมก็แทบจะไม่ได้เจอพ่ออีกเลยใน ช่วง 15 ปีต่อมา นี่อาจเป็นเหตุการณ์ที่ส่งผลต่อจิตใจ และ มุมมอง ของผมต่อพระเจ้า

พ่อของผมไม่ได้ “วิ่งผ่านทุ่งหญ้า” มาเพื่อผม ผมต้องมองหาหนทางเพื่อตัวเอง การที่ผมโตมากับแม่เพียงลำพัง ทำให้ผมเรียนรู้ที่อดทน แม่ทำงานหนักมากเพื่อดูแลเรา แนนอนในช่วงเวลาที่ยากลำบากเช่นนั้น ผมไม่เชื่อว่าพระเจ้าดูแลผม ดังนั้นจึงเป็นเรื่องยากที่ผมจะอธิษฐาน พวกคุณบางคนอาจเจอสถานการณ์อย่างเดียวกัน ภูมิหลังของคุณอาจทำให้คุณเข้าใจผิดเกี่ยวกับพระเจ้าและทำให้คุณไม่มีแรงจูงใจที่อธิษฐานต่อพระองค์ อย่างไรก็ตาม เราต้องเข้าใจว่าพระเจ้ามิได้ทรงอยู่ห่างไกลหรือเพิกเฉยต่อเรา พระองค์ทรงออกตามหาเรา และพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อให้เราได้มีความสัมพันธ์กับพระองค์

มองเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้า

พระเยซูทรงเดินทางไกลจากสวรรค์มายังโลก ทรงสวมสภาพของมนุษย์ใช้ชีวิตอย่างสามัญ เผชิญกับความทุกข์อย่างแสนสาหัส เพียงเพื่อให้โอกาสที่เราจะได้รับความรัก พระองค์ทรงทำทุกวิถีทางเพื่อให้เราแต่ละคนได้มีความสัมพันธ์กับพระบิดา ในกิจการ 17:26-27 เราทราบว่าพระเจ้าทรงกำหนดเวลาและเขตแดนให้แต่ละคนเพื่อที่เราจะได้ แสวงหาและพบพระองค์ พระคัมภีร์ข้อนี้ใช้ได้กับทุกชนชาติของมนุษยชาติ แต่ผมเชื่อว่าข้อนี้ก็เหมาะกับตัวบุคคล แท้จริง แล้ว “พระองค์ไม่เคยอยู่ห่างไกลจากเราเลย”

ในชีวิต ผมเห็นได้อย่างชัดเจนว่าพระเจ้าทรงวิ่งตามหาผม ตั้งแต่ผมยังเล็กผมสนใจเรื่องคณิตศาสตร์ ตอนผมอายุ 15 ปี มีหัวเรื่องเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ ปรากฏในหนังสือ ไทม์ แมกกาซีน กล่าวว่า สถาบัน เอ็มไอที เป็นสถาบันมหาวิทยาลัยชั้นนำของการค้นคว้าด้านคณิตศาสตร์ เมื่อมีคนถามผมว่า ผมวางแผนจะไปเรียนที่ไหน จากที่ไม่เคยคิดมาก่อน ผมบอกเสมอว่า ผมจะไปเรียนที่ “เอ็มไอที” ผมตั้งใจตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

เริ่มจริงจังส่วนตัว

ช่วงฤดูร้อนปี 1981 ดักลาส อาร์เธอร์ นำกลุ่มศึกษาของคริสตจักรบอสตัน ที่เอ็มไอที วางแผนให้สาวกเดิน เคาะประตูหอพักทุกห้อง และชวนนักศึกษาที่เรียนภาคฤดูร้อนมาร่วมกลุ่มสนทนา ถึงแม้ตอนนั้นผมจะไม่ได้ไปร่วมกลุ่มด้วย แต่ผมก็ไม่เคยลืมผู้ชายที่ชวนผม ตอน เมอเรย์ และ เจฟ ซิมเมอร์ พวกเขาโทรหาผมสม่ำเสมอ แต่ผมก็ไม่เคยเข้าร่วม จนพวกเขาเลิกโทร

ภาคฤดูร้อนปีต่อมา ผมประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์สองครั้ง ซึ่งทำให้ผมคิดเกี่ยวกับชีวิตและความตาย และต้นปีเดียวกันผมสนใจศึกษาหนังสือวรรณกรรมภาษาอังกฤษและบทประพันธ์ของเชกสเปียร์ ระหว่างภาคฤดูร้อนปี 1982 ผมเริ่ม

สนใจหนังสือที่มีชื่อเสียงมากที่สุดที่ผมไม่เคยอ่านเลย นั่นคือพระคัมภีร์ไบเบิล พระเจ้าทรงทำงานหลายหนทางในชีวิต ของผม และพยายามที่ดึงผมกลับมาหาพระองค์

จากนั้นไม่กี่เดือน ผมรู้สึกหนักใจกับความสัมพันธ์กับเพื่อนที่มહาลัย ผมเจอกับ ดอน และถามว่ายังมีกลุ่มสนทนาอยู่ไหม เขาทั้งประหลาดใจและดีใจที่ผมถาม เมื่อผมไปร่วมกลุ่มซึ่งนำโดย จิม เบาว์น และ เจฟ ซิมเมอร์ มันน่าทึ่ง! นั่นคือการเริ่มต้นการเดินทางด้านจิตวิญญาณของผม

เป็นเวลา 15 เดือน ที่ผมเข้าร่วมกิจกรรมของโบสถ์ แต่ไม่เคยตัดสินใจติดตามพระเยซู ขณะที่ผมเริ่มเชื่อในพระเจ้า ผมเริ่มเห็น “ความประจวบเหมาะ” ซึ่งทำให้ผมได้เรียนรู้เรื่องราวของพระเยซู เมื่อผมอ่านพระคัมภีร์ ผมได้เห็นว่ามีขนาดไหนที่พระเจ้าทรงรักพวกเราแต่ละคน และผมเห็นว่าพระเจ้าทรงรักผมเป็นการส่วนตัว พระองค์ทรงวิ่งผ่านทุ่งหญ้ามา เพื่อให้โอกาสแก่ผม นอกจากแม่แล้ว ผมไม่เคยรู้จักใครที่รักผมเหมือนพระองค์ ผมตกหลุมรักพระเจ้า ผมได้รับบัพติศมาเข้าสู่คริสต์และชีวิตของผมไม่เหมือนเดิมอีกเลย พระเจ้าองค์เดียวกันนี้แหละที่ทรงวิ่งผ่านทุ่งหญ้าเพื่อช่วยคุณเช่นเดียวกัน

ข้อคิด

1. จากประสบการณ์ที่คุณเติบโตขึ้นมาได้หล่อหลอมมุมมองของคุณต่อพระเจ้าอย่างไรบ้าง? มุมมองใดที่คุณต้องเปลี่ยนก่อนที่คุณจะได้มาเป็นสาวก?
2. มุมมองของคุณกับพระเจ้าเปลี่ยนไปอย่างไรบ้างตั้งแต่คุณได้รับบัพติศมา?
3. พระเจ้าวิ่งตามหาคุณอย่างไร?

พระเจ้าทรงไถ้มพระองค์ลง

หญิงคนใดที่มีเหรียญเงินสิบเหรียญ และเหรียญหนึ่งหายไป จะไม่จุดเทียนกวาดเรือนค้นหาให้ละเอียดจนกว่าจะพบหรือ
ลูกา 15:8

พระเยซูทรงบอกเล่าภาพของพระเจ้าอีกเรื่องหนึ่ง ในลูกา 15 มีหญิงคนหนึ่งทำเหรียญหายไป เธอจุดตะเกียงมองหาเอาไม่กวาดมากกวาด ค้นหาอย่างละเอียดทุกซอกทุกมุม เธอคุกเข่าก้มลงไปคลำใต้โต๊ะ ใต้เก้าอี้เพื่อจะหาเหรียญที่หายไป เมื่อตัวเธอเปื้อนฝุ่น ติดตามซอกเล็บ แต่กระนั้นเธอก็ยังคลำหาต่อไปจนกว่าจะพบ สำหรับเธอแล้วแม้มีเหรียญเก้าเหรียญก็ไม่สำคัญ เพราะเธอต้องการเหรียญที่หายไป นี่เปรียบเหมือนพระเจ้าทรงถ่อมพระองค์ลงยินยอมเปื้อนเพียง เพื่อตามหาหนึ่งจิตวิญญาณที่หลงหาย นั่นคือคุณ

เปาโลกล่าวไว้ใน ฟิลิปปี 2:7-8 ว่าพระเยซูยอมถ่อมพระองค์ลงสูญเสียทุกสิ่งเพื่อสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน หรืออีกฉบับเขียนไว้ว่า “พระเยซูยอมสิ้นเนื้อประดาตัว” พระเยซูที่เปี่ยมด้วยพระคุณอันมั่งคั่งยอมเป็นคนยากจนเพื่อเรา (2 โครินธ์ 8:9) พระองค์ทรงแบกบาปเพื่อเรา (2 โครินธ์ 5:21) พระองค์ยอมที่เปื้อนเพื่อเข้าใจความอ่อนแอของเรา พระองค์ทรงถูกทดลองในทุกหนทางเหมือนเรา แต่กระนั้นพระองค์ก็ยังทรงปราศจากบาป (ฮีบรู 4:15-16) พระเยซูลงคุกเข่า ลงเพื่อล้างเท้าสาวก (ยอห์น 13:1-5) พระองค์เป็นช่างไม้และเป็นลูกของช่างไม้ต้องคุกเข่าลงกับพื้นเพื่อเก็บตะปู ความจริงคือว่าพระเจ้าของเรายอมก้มลงคุกเข่าเพื่อเรา

หน้าากที่เราสวม

แม้เราจะรู้ว่าพระองค์ถ่อมตัวลงเพื่อเรา แสวงหาเรา แต่เราบางคนก็ยังรู้สึกห่างไกลจากพระองค์ เรา รู้สึกอายกับความบาปและความล้มเหลวที่เราคิดว่า พระองค์ไม่อาจยอมรับเราในสิ่งที่เราทำก็เป็นได้ เราเคยถูกปฏิเสธมาก่อนและเราก็กลัวที่จะเกิดขึ้นอีกครั้ง ดังนั้นเราจึงกลายเป็นคนเคร่งศาสนาแต่ภายในว่างเปล่า

ตอนแรกเปโตรกลัวเมื่อพระเยซูเดินเข้าหาเขา (ลูกา 5:8) เขาพูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอเสด็จไปห่างจากข้าพระองค์เถิด เพราะข้าพระองค์เป็นคนบาป” เปโตรสวมหน้าากของคนเคร่งศาสนา ดังนั้นเมื่อพระเยซูเข้ามาใกล้ เขาก็กลัว

เมื่อชายมีผีสิงในเมืองเกราซาเห็นพระเยซู จึงวิ่งเข้ามาหาพระองค์ (มาระโก 5:6) แต่เมื่อพระเยซูได้ตักเตือนวิญญาณชั่วเหล่านั้น เขาตะโกนว่า “ข้าแต่พระเยซู พระบุตรของพระเจ้าสูงสุด พระองค์มาอยู่กับข้าพระองค์ทำไม ข้าพระองค์ขอให้พระองค์สาบานในพระนามของพระเจ้าว่าจะไม่ทรมาณข้าพระองค์” (มาระโก 5:7-8) ชายที่มีผีสิงสวมหน้าากของความโมโห เตือดดาล และปกป้องตัวเองเพื่อปกปิดความเจ็บปวดไว้ภายใน เมื่อพระเยซูเข้ามาใกล้เขาก็ก้าว พวกเราบางคนสวมหน้าากไว้ทั้งที่เราชอบพระเยซู แต่เรากลับทำให้พระองค์เข้าใกล้ชีวิตของเรา เรา รู้สึกบาปมากจนไม่ยากให้พระองค์เข้ามาในชีวิต และเวลาเดียวกันความสัมพันธ์ของเรากับคนอื่นก็ไม่ราบรื่น เพราะไม่มีใครรู้จักตัวจริงของเรา เรากลับถูกปฏิเสธและนี่เป็นเหตุที่ทำให้เราห่างไกลจากพระเจ้า

สายตาของพระเจ้าที่มองดูบาป

พระเจ้าตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ เป็นพระเจ้าที่คุกเข่าก้มลง ออกตามหาเราแม้ในที่สกปรก เพื่อดึงเราออกมา ดาวิดอธิษฐานว่า (สดุดี 69:14) “ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากจมลงในเลน” “และซึ่งพระองค์ทรงโน้มพระทัยลงก็ทรงทำให้ข้าพระองค์เป็นใหญ่ขึ้น”

(สดุดี 18:35) เขายังกล่าวต่อไปว่า:

ข้าพเจ้าได้เพียงรอดคอยพระเจ้า พระองค์ทรงเอนพระองค์ลงฟังคำร้องทูลของข้าพเจ้า พระองค์ทรงจุดข้าพเจ้า มาจากหลุมอันน่าสลด ออกมาจากเลนตม แล้ววางเท้าของข้าพเจ้าลงบนศิลา และทำให้ย่างเท้าของข้าพเจ้ามั่นคง

(สดุดี 40:1-2)

เมื่อไม่กี่เดือนก่อน อ่างอาบน้ำของเรามีน้ำรั่วซึมผ่านเพดานลงมายังพื้นข้างล่าง สาเหตุเพราะท่อน้ำอุดตัน เราลองใช้น้ำยาขจัด แต่ก็ไม่ได้ผล ดังนั้นเราจึงต้องไล่ตามทางท่อระบายน้ำออกมาถึงนอกบ้านถึงปลายท่อไปยังกล่องสี่เหลี่ยม ซึ่งถูกปิดตายที่มิดน้ำซึมออกมา ผมพยายามเปิดกล่องนั้นออก ตะปุกก็หลุดร่วงหายไป 2-3 ตัว ผมเอื้อมมือควานหาทั่วทั้ง กล่องด้วยมือเปล่าถึงที่ปลายท่อระบายน้ำ ผมรู้สึกถึงเมือกเหนียวๆ ลื่นๆ มีเส้นผมสิ่งสกปรกที่ทำให้ท่อตัน ผมยกกล่อง ท่อระบายน้ำออกเพื่อทำความสะอาดข้างใน แต่สิ่งที่ผมเห็นทำให้ผมรู้สึกขยะแขยง ขนลุก และสะอิดสะเอียน มีไส้เดือนย้วยเย็บเต็มไปหมด แถมยังมีแมลงอีกสารพัดอยู่เต็มก้นกล่อง ผมใช้ถุงพลาสติกคลุมมือค่อยๆ หยิบพวกมันออกมา และความสะอาดท่อน้ำผมนำกล่องไปครอบไว้ที่เดิมและตอกตะปูติดไว้แน่นหนา มือผมเลอะเทอะและ ทำความสะอาดอยู่ นานกว่าจะล้างสิ่งสกปรกและกลิ่นเหม็นออกจนหมด

นี่เป็นประสบการณ์ที่น่าขยะแขยงสำหรับผม นี่เป็นตัวอย่างเล็ก ๆ ที่สอนเราว่าพระเจ้าทรงรู้สึกอย่างไรกับความบาป ในเอเสเคียล 8:10 พระเจ้าให้เอเสเคียล ได้เห็นความบาป การลามกที่เกิดขึ้นท่ามกลางพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล เอเสเคียลได้บรรยายสิ่งที่ได้เห็น “มีสัตว์เลื้อย คลานทุกชนิดและสัตว์ที่นำเกลียดและรูปเคารพทั้งสิ้น” พวกเราบางคน ดำเนินชีวิตโดยมีกล่องที่มีบาปซ่อนอยู่และที่ได้ปิดตาย แต่พระเจ้าต้องการชำระล้าง พระองค์พร้อมที่จะเปโระเปื้อนเพื่อได้ เข้าถึงตัวตนที่แท้จริงของคุณ

ก่อนที่ผมจะเป็นคริสเตียน ผมก็เคยเป็นเหมือนทอระบายน้ำนั้น ภายนอกดูดี (บางแง่มุม) แต่ภายในเต็มไปด้วยความโสโครก ผมไม่ใส่ใจใคร เต็มไปด้วยราคะตัณหา ขมขื่น หลอกหลวง รู้สึกผิด ความโกรธ ทำยสุดท้ายเมื่อผมเปิดใจ และสารภาพบาป ผมรู้สึกปลดปล่อยอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน ผมรู้สึกถึงอิสรภาพ ในฐานะที่เป็นสาวก ผมต้องล้างคราบสกปรกครั้งแล้วครั้งเล่าโดยการสารภาพบาป แน่หนอนผมยังไม่ได้เป็นอย่างที่ควรจะเป็น แต่ผมก็ไม่เป็นอย่างแต่ก่อน พระเจ้าทรงรักและถ่อมตัวพระองค์เองเพื่อผม ผมจึงสามารถอธิษฐานถึงพระเจ้าที่เป็นเช่นนั้นกับผมได้

พระเจ้าต้องการชำระคุณ พระเจ้าจะไม่ปฏิเสธคุณไม่ว่าคุณจะทำผิดแค่ไหน ขอให้คุณยอมให้พระองค์เข้ามาในชีวิตของคุณและพระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงคุณ

ข้อคิด

1. ในสดุดี 66:17-19 กล่าวว่านักสดุดีอธิษฐานและพระเจ้าทรงฟัง เพราะเขามีได้บ่มความชั่วไว้ในใจ ส่วนตัวของคุณเป็นอย่างไรบ้าง? คุณมีกล่องนั้นที่ปิดตายที่ไม่มีใครรู้หรือเปล่า? เมื่อไหร่ที่คุณจะเปิดใจเกี่ยวกับบาปของคุณ?
2. คุณกลัวถูกปฏิเสธจนคุณรู้สึกยากที่จะอธิษฐานหรือไม่? ไม่ว่าคำตอบจะใช้หรือไม่ ขอพระคัมภีร์ใดบ้างที่จะช่วยต่อสู้อะไรก็ตามที่ความกลัวอันนี้ได้?
3. คุณเชื่อไหมว่าพระเจ้าสามารถอภัยให้คุณได้โดยที่คุณไม่คู่ควรเลย? วิธีไหนบ้างที่คุณพยายามทำเพื่อ “ได้รับ” การอภัยจากพระองค์? คุณจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร?

พระเจ้าทรงเปิดอ้อมแขนของพระองค์

แล้วเขาก็ลุกขึ้นไปหาบิดาของตน แต่เมื่อเขายังอยู่ไกล บิดาแลเห็นเขาก็มีความเมตตา จึงวิ่งออกไปกอดคอจูบเขา
(ลูกา 15:20)

เรื่องของพ่อที่ยินดีต้อนรับลูกที่หลงหาย เป็นเรื่องที่เคลื่อนไหวจิตใจมากที่สุดในพระคัมภีร์ นี่คือชีวิตของเราก่อนที่จะ เราแต่ละคนจะได้รับการเปลี่ยนแปลงและกลับมาหาพระเจ้า พระคัมภีร์ข้อนี้แสดงให้เห็นถึงจิตใจของพระเจ้าและเป็น แรงจูงใจให้เรารักพระองค์ พร้อมทั้งสอนให้เรา รู้จักอภัยผู้อื่น พระเจ้าอ้อมแขนของพระองค์เพื่อให้อภัยเรา ที่ผ่านมา ไม่สำคัญ ว่าเราเคยทำบาปอะไรไว้ พ่อเปิดอ้อมแขนออกต้อนรับลูกชายก่อนที่ลูกจะกล่าวคำขอโทษด้วยซ้ำ เพราะพ่อดีใจที่ ลูกได้กลับมา บ้าน พ่อให้อภัยอย่างไม่มีเงื่อนไข

ชีวิตเสเพล

ในลูกา 15:12-13 เป็นเรื่องเศร้าที่ลูกชายคนเล็กไม่ได้ซาบซึ้งกับสิ่งที่เขามีในบ้านทั้งกับพ่อและคนในครอบครัว เขา เห็นว่าพ่อแกล้งทุกวัน เขาอาจคิดว่า “วันหนึ่งพ่อก็ต้องตายและฉันก็จะได้มรดกส่วนของฉัน” หลายปีผ่านไปเขาเริ่มคิด มาก ขึ้นเกี่ยวกับเรื่องนี้ จนในที่สุดเขารวบรวมความกล้าเดินเข้าไปหาพ่อและขอให้พ่อแบ่งมรดกแก่เขาอย่างไม่มีเงื่อนไข เขาไม่คิดถึง ความรู้สึกของพ่อ สิ่งเดียวที่เขาต้องการคือความต้องการของตัวเองและพ่อก็ทำตามใจเขา

จากมรดกที่ได้ ลูกชายได้เดินทางไปตามแดนไกลและผลาญทุกอย่างที่พ่อให้ ชีวิตของเขาเต็มไปด้วยบาป (ลูกา 10:13, 30) และแล้วก็เกิดการกันดารอาหาร เงินก็หมด เศรษฐกิจก็แย่ (ข้อ 14) เขาต้องยอมจำใจทำงานในทุ่งเลี้ยงหมู (ซึ่งเป็น สัตว์มลทินตามพระคัมภีร์เก่า) เขาได้ค่าจ้างเล็กน้อยและร่างกายหิวโหยจนอยากกินอาหารหมู (ข้อ 15-16)

การที่นุ่งในเล้าหมูทำให้เขาได้คิด บางทีเขาอาจมีเวลาที่คิดถึงครอบครัว คิดถึงความสุขที่ได้นั่งทานอาหาร คิดถึง ตอนที่ออกไปทำงานในทุ่งกับพ่อ เขาจำเสียงเพลง เสียงหัวเราะและความอบอุ่นจากบ้านอันแสนไกล แต่นั่นมันนานมาแล้ว ตอนที่เขารู้สึกอายกลับสิ่งที่เขาทำลงไป เขาอยากกลับบ้าน

เห็นความจริง

ท้ายที่สุดเขาก็สำนึก เขาจำได้ว่า พ่อปฏิบัติกับลูกจ้างด้วยความเอื้อเฟื้อ (ข้อ 17) เขาจึงคิดว่า “ฉันไม่ควรที่เป็นลูก แต่อย่างน้อยให้ฉันเป็นลูกจ้างของพ่อ ก็ยังดีกว่านี่” (ข้อ 18-19) บางอย่างบอกกับเขาว่า นี่เป็นช่วงเวลาแห่งความเป็นจริง

เขาก็หมองดูตัวเองในแม่น้ำ ไบหน้าที่เขาเห็นดูแย่ บุดเบี้ยวและเปราะเปื้อน เขาเฝินหน้าหนีและพูดกับตัวเองว่า “อย่าคิดมาก นายไม่ได้ดูแย่ไปกว่าคนอื่นหรอกพุงนี้ก็ดีขึ้นเอง” ถ้อยคำหลอกลวงก้องอยู่ในหูเหมือนที่เคยเป็น “ไม่ใช่ตอนนี้” เขาพึมพำ และเมื่อเขาฟังดูเงาสะท้อนของตัวเอง “ฉันตกต่ำถึงเพียงนี้เลยหรือ” เขาพูดความจริงเป็นครั้งแรก เขาจึงไป ที่ดวงตาของตัวเองคิดถึงพ่อ “คนอื่นมักพูดเสมอว่าตามผมเหมือนพ่อ” เขาเห็นแววตาของความเจ็บปวดของพ่อ เมื่อตอนที่ เขาบอกว่า เขาจะออกจากบ้าน “มากขนาดไหนที่ผมทำร้ายพ่อ” ใจของเขาปวดร้าว น้ำตาเอ่อล้น ปรากฏในหัวใจพังทลาย กุมไบหน้าตัวเองด้วยมือที่เปราะเปื้อนและน้ำตาก็ทำหน้าที่ของมัน มันได้ชำระล้างจิตวิญญาณของเขา

ไบหน้าของเขาชุ่มโชกไปด้วยน้ำตาขณะที่นั่งอยู่ริมแม่น้ำ นี่เป็นครั้งแรกในรอบหลายปีที่เขาคิดถึงบ้าน ความทรงจำ เก่า ๆ นำความอบอุ่นมาสู่เขา ภาพที่ได้นั่งทานข้าวที่โต๊ะกับพ่อ เสียงนอนที่อุ่นสบาย นิ่งที่ระเบียงยามเย็นในฤดูร้อนกับพ่อ ฟังเสียงซบกล่อมจากจิ้งหรีด

“พ่อครับ” เขาพูดเมื่อมองที่เงาของตัวเอง “มีคนเคยบอกว่าผมเหมือนพ่อ ตอนที่พ่ออาจจะจำผมไม่ได้ ผมได้ ทำลายทุกสิ่ง” เขาลุกขึ้นและเริ่มออกเดินทาง ดังนั้นบุตรผู้หลงหายได้ลุกขึ้นมาก้าวแรกสู่บ้านพร้อมกับการขอโทษ

การคาดหมาย

ระหว่างที่พ่อทำงานอยู่บ้านแต่ขณะเดียวกันก็เฝ้ารอ (ลูกา 15:20) กล่าวว่า ขณะที่พ่อเห็นเขาอยู่แต่ไกล ตลอดมาที่ พ่อตั้งหน้าตั้งตารอคอยจะได้พบลูก บางทีอาจเป็นเวลาหลายปีแล้วที่พ่อเฝ้ามองไปสุดเส้นขอบฟ้า หวังจะเห็นหัวของลูก แล้ววันนี้ฝันของพ่อก็เป็นจริง พ่อวิ่งผ่านทุ่งหญ้า เปิดอ้อมแขนโอบกอดต้อนรับลูกชายด้วยความอบอุ่น ความรักของพ่อ ที่ มีได้หลอมละลายความเจ็บปวดทั้งสิ้น จากนั้นพ่อก็ได้จัดงานเลี้ยงใหญ่โตเพื่อต้อนรับการกลับมาของลูกชาย

ภาษากาย

เมื่อมีคนทักทายคุณ อ้อมแขนของคนๆ นั้นสามารถบอกได้ว่า เขากินตัวเองออกจากคุณหรือเปล่า? เขาจับมือคุณแบบเกร็งๆ หรือยื่นห่างๆ? เขากอดคุณแบบไม่ค่อยเต็มใจหรือเขาเปิดอ้อมแขนต้อนรับคุณเต็มที่? อ้อมแขนของพระเจ้า เปิดกว้างแสดงความรู้สึกที่พระองค์ตั้งใจมากแค่ไหนที่เรากลับบ้าน พระองค์เปิดกว้าง เพื่อต้อนรับคนบาปที่ไม่คู่ควร

พระองค์ทรงเปิดอ้อมแขนของพระองค์ออกเพื่อเราบนไม้กางเขน โรม 10:21 พระเจ้าตรัสว่า “ตลอดทั้งวันเรายื่นมือให้ชนชาติที่ไม่เชื่อฟังและดื้อรั้น” พระองค์ทรงอ้าแขนออกโดยหวังว่าเราคนบาปจะกลับมาหาพระองค์ จิตใจของพระเจ้า ว่าวอนให้เราเปลี่ยนแปลง ในวันเพนตาคอส เปโตรเรียกร้องให้ประชาชนได้รับความรอด (กิจการ 2:40) พระเจ้าทรงร้องเรียกใน

“โอ เอฟราอิมเอ๋ย เราจะปล่อยเจ้าได้อย่างไร โอ อิสราเอลเอ๋ย เราจะโยนเจ้าไปให้ผู้อื่นได้อย่างไร เราจะปล่อยเจ้าให้เหมือนอัดมาห์ ได้อย่างไร เราจะกระทำเจ้าให้เหมือนเมืองเศโบอิมได้อย่างไร จิตใจของเราปั่นป่วนอยู่ใน ความเอ็นดูของเราก็ครุกรุ่นขึ้น”

โฮเซยา 11:8

พระเจ้าทรงห่วงใยเรา พระองค์โศกเศร้าด้วยความบาปของคนในสมัยโนอาห์ (ปฐมกาล 6:6) จิตใจสลายเมื่อเห็นเราเจ็บปวด เมื่อเราต่อสู้กันเองหรือในยามที่เราห่างไกลจากพระองค์

พวกเราบางคนไม่เชื่อว่าเราสามารถได้รับการอภัยจริง ๆ เราเห็นบาปและโทษทัณฑ์ บางทีคุณอาจไม่รู้ถึงการให้อภัยหรืออาจเป็นเพราะคุณมีปัญหาที่ให้อภัยให้คนอื่นก็เป็นได้ คุณต้องมองดูการให้อภัยจากพระเจ้า อ้อมแขนของพระองค์ เปิดกว้าง กระตือรือร้นที่ต้อนรับเราสู่อ้อมพระหัตถ์ของพระองค์ การที่ได้เข้าใจเช่นนี้จะช่วยให้การอธิษฐานของคุณ แตกต่างจากที่เคยเป็น

รากขมขื่น

คำอุปมาใน ลูกา 15 แสดงให้เห็นว่าลูกชายคนโตไม่เต็มใจการกลับมาของน้องชาย ปฏิกริยาแรกเมื่อเขาเห็นพ่อต้อนรับน้องด้วยความอบอุ่น เขาโมโห (ข้อ 28) เขาโกรธและขมขื่นที่เขาอดสำห้เป็นลูกที่เชื่อฟังพ่อ แต่กลับไม่ได้รับการอวยพร อย่างที่เขาคิดว่าน่าจะได้ เขาปฏิเสธที่เรียกว่า “น้องชาย” แต่กลับเรียกว่า “ลูกคนนี้ของท่าน” (ข้อ 30) พ่อต้องการลูกทั้งสองอยู่กับท่านและต้องการให้เขาทั้งสองอยู่ด้วยกัน จริงๆ แล้วพ่อเปิดอ้อมแขนให้ลูกทั้งสองเหมือนกัน แต่มีเพียงคนเดียวที่กอดพ่อกลับคืน

พวกเราบางคนยากที่จะอธิษฐานต่อพระเจ้า เพราะเราโกรธพระองค์ เราเป็นเหมือนลูกชายคนโตที่คิดว่าพระเจ้าเป็นหนี้เรา เพราะเราสตัยซื่อกับพระองค์และพระองค์มิได้อวยพรอย่างที่เราคิดไว้ เราได้ลิ้มไปว่าพระเจ้าในพระคัมภีร์ทรงเปิดอ้อมแขนเพื่อเรา ให้แน่ใจว่าเราไม่ได้ยืนตัวแข็งทื่อ เก็บแขนสองข้างของเราไว้

เราบางคนเป็นเหมือนลูกชายคนโต ในแง่ที่ถือคติกับพี่น้องชายหญิง พวกเขาอาจมีบาปต่อคุณ คุณอาจรู้สึกเหมือนพระเจ้าไม่ยุติธรรม ในลูกา 18:7-8 พระเยซูทรงสัญญาจะประทานความยุติธรรมให้กับคนของพระองค์ แต่คำถามคือ เราจะมีชีวิตที่อดทนในการอธิษฐานหรือไม่ ความยุติธรรมจะเกิดขึ้นตามกาลเวลาของพระเจ้าไม่ใช่ของเรา คุณยินดีที่จะรอหรือไม่? คุณยินดีที่จะให้อภัยหรือไม่? ไม่สำคัญว่าคุณจะอธิษฐานมากแค่ไหน หากคุณมีรากขมขื่นในใจ คุณก็ไม่สามารถเข้าถึงพระเจ้าได้

มัทธิว 5:23-24 สอนว่าก่อนอื่นเราควรกลับไปคืนดีกับพี่น้องก่อนแล้วจึงไปถวายเครื่องเผาบูชา ใน 1 เปโตร 3:7 สามีควรให้เกียรติภรรยาและปฏิบัติต่อเธอด้วยความเข้าใจ “เพื่อคำอธิษฐานของท่านจะไม่มีอุปสรรคขัดขวาง” หากคุณพยายามที่จะอธิษฐานทั้งที่ยังมีบาปต่อต้านคู่ของคุณ คุณรู้ว่าข้อพระคัมภีร์หมายถึงอะไร สิ่งหนึ่งที่ผมรู้สึกซาบซึ้งนาตินภรรยาของผมมากที่สุดคือ เธอไม่เคยเก็บความขุ่นเคืองไว้ในใจ เธอพูดทุกสิ่งที่เธอคิดและเราคุยกันได้ ให้อภัยและกลับมาคืนดีกันอย่างรวดเร็ว และให้เราเป็นเช่นนั้นกับพระเจ้าด้วย หากเราปล่อยให้ดวงอาทิตย์ตกดินทั้งที่ยังโกรธกันอยู่ (เอเฟซัส 4:26) คุณก็ไม่สามารถมีการเดินประจำวันที่ยอดเยียมกับพระเจ้าได้

หากเราไม่สามารถต้อนรับคนรอบข้างของเราอย่างกว้างขวางได้ เราก็มิได้เป็นเหมือนพระเจ้าและเราก็ไม่อาจ เข้าใกล้พระองค์และไม่ว่าเราจะอธิษฐานมากขนาดไหนก็เปล่าประโยชน์ หากเราไม่ได้ให้อภัยผู้อื่น พระองค์ก็ไม่อาจให้อภัยเรา (มัทธิว 6:15, 18:33-35) พระเยซูทรงยกคำอุปมาในหนังสือมัทธิว 18:21-35 เพื่อมิให้เราถวิลหาการคืนดีกัน แต่ให้แน่ใจว่าจิตใจของเราถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้า สำหรับพระเจ้า แล้วการคืนดีแบบผิวเผินทั้งที่ใจยังไม่ให้อภัยนั้นไม่เพียงพอ

พระเจ้าทรงเปิดอ้อมแขนให้แก่เรา นี่เป็นเวลาที่เรากำลังต้องวิ่งเข้าหาพระองค์ด้วยอ้อมแขนที่เปิดออกเพื่อเข้าสู่อ้อมอกของพระเจ้า แน่ที่เดียวพระองค์จะมีทรงปล่อยคุณไป

ข้อคิด

1. ก่อนที่คุณจะมาเป็นสาวก คุณเป็นเหมือนบุตรที่หลงหายในเงาใดบ้าง? ในฐานะที่เป็นสาวก คุณเป็นเหมือน “ลูกชายคนโต” อย่างไรบ้าง? และคุณจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร?
2. อะไรคือความขมขื่น, บาป หรือการไม่ให้อภัยที่คุณรู้สึกและมันกำลังรบกวนการอธิษฐานของคุณอยู่ในตอนนี้ อีกนานแค่ไหนที่คุณจะแก้ไขสิ่งเหล่านี้?
3. คุณยังคิดถึงคนที่ทำให้คุณเจ็บอยู่หรือเปล่า? คุณเก็บแขนของคุณไว้แน่นจนไม่สามารถเปิดรับอ้อมกอดของพระเจ้าหรือไม่? (จำไว้ว่าใครก็ตามที่บาปต่อคุณ บาปของเขาคนนั้นก็ไม่มีค่าพอที่จะทำลายความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้า)

พระเจ้าโอบอุ้มเราด้วยอ้อมแขนของพระองค์

พระองค์จะทรงเลี้ยงผู้เลี้ยงแกะของพระองค์อย่างผู้เลี้ยงแกะ พระองค์จะทรงรวบรวมลูกแกะไว้ในพระกรของพระองค์ พระองค์จะทรงอุ้มไว้ที่พระทรงและทรงค่อม ๆ นำบรรดาที่มีลูกอ่อนไป

(อิสยาห์ 40:11)

นักเทศน์มักมีข้อพระคัมภีร์ประจำใจที่เขา มักกล่าวว่า “นี่เป็นข้อที่ผมชอบ” สำหรับผมแล้วคือข้อข้างต้น เป็นเรื่องราวคล้ายเรื่องบุตรที่หลงหาย (ลูกา 15) ผู้เลี้ยงแกะอุ้มลูกแกะที่หายไปกลับบ้าน เขาอุ้มไว้ “พระองค์ทรงอุ้มไว้ที่พระทรง” (อิสยาห์ 40:11) นี่คือการรู้สึกของพระเจ้าที่มีต่อเรา พระองค์ทรงปฏิบัติเช่นนี้กับเรา หลังจากที่พระองค์ทรงวิ่งผ่านทุ่งหญ้าเพื่อแสวงหาเรา โน้มตัวลงเพื่อยกเราขึ้น และทรงเปิดอ้อมแขนออกต้อนรับและให้อภัยเราและนำเรากลับบ้าน

อ้อมแขนที่อบอุ่น

ผมร้องไห้เมื่อนึกถึงภาพของลาซารัสตามคำบอกเล่าของพระเยซู ชายชราขอทานที่ยากจน เมื่อตัวสกปรก มีแผลเต็มตัว ไร้ความหวังและตายอย่างโดดเดี่ยว หลังจากนั้นทูตสวรรค์ได้มาหาเขาและได้กรุณานำเขาไปหาพระเจ้า (ลูกา 16:19-22) ในสวรรค์เขาได้พักที่ “ทรงอกของอับราฮัม” (ลูกา 16:23) การตายในขณะที่เป็นคริสเตียนทำให้ผมรู้สึกปลอดภัย เพราะเหล่าทูตสวรรค์จะนำผมกลับบ้าน

พ่อแม่ส่วนใหญ่มีประสบการณ์แห่งความชื่นบานยามที่กล่อมลูกน้อยในอ้อมแขน ผมจำได้ว่าตอนที่ผมอายุประมาณ 3-4 ขวบ ผมหกล้มและข้อศอกหลุด แม่ผมอุ้มผมขึ้นรถไปโรงพยาบาล แม่คอยปลอบผมตลอดทาง เด็กทุกคนจะปลอดภัยเมื่ออยู่ในอ้อมกอดของพ่อแม่ เจ้าตัวน้อยไม่ต้องร้องไห้ทุกอย่างจะดีขึ้น และโดยธรรมชาติเมื่อเด็กที่เดินทางถนน เขาจะคว้าจับมือพ่อแม่

บาดแผลในจิตใจของเด็กและประสบการณ์ที่เลวร้ายที่สุด คือการที่ไม่ได้รับการสัมผัสหรือโอบอุ้มด้วยความรัก เราเป็นบุตรบุญธรรมเป็นเด็กหญิงที่น่ารักคนหนึ่ง ชื่อว่า เอสเธอร์ เธอเป็นสมาชิกในครอบครัวของเราตั้งแต่อายุ 6 เดือน สำหรับเด็กกำพร้า สถานสงเคราะห์ถือเป็นที่พักพิงที่ดีที่สุด แต่ก็ไม่สามารถแทนที่พ่อแม่ได้ เอสเธอร์รักที่อยู่กับเรา เธอชอบ ถูกอุ้ม ดูเหมือนว่าตั้งแต่เกิดเธอไม่เคยได้รับความรักความเอาใจใส่จากแม่เลย เรารู้มาจากแม่ชีที่สถานสงเคราะห์ว่า แม่ผู้ให้กำเนิดของเธอเดินจากไปโดยไม่กอดเธอซักครั้ง เราไม่อาจเปลี่ยนอดีตของเอสเธอร์ได้ นับแต่นี้เราจะอุ้มเธอไว้กับเราตลอด เวลาจนกว่าที่เธอจะแน่ใจว่าทุกอย่างจะเรียบร้อย พระองค์ทรงสำแดงให้เราเห็นความรักของพระองค์ที่เปรียบเหมือน ความรักของมารดา (อิสยาห์ 66:13) “ตั้งผู้ที่มารดาของตนเล่าโลม เราจะเล่าโลมเจ้าตั้งนั้น”

อ้อมแขนที่ปกป้อง

“จนกระทั่งเจ้าแก่ เราก็คือพระองค์นั้น เราจะอุ้มเจ้าจนเจ้าถึงผมหงอก เราได้สร้าง เราจะชูไว้ เราจะอุ้มและเรา จะช่วยให้รอด” (อิสยาห์ 46:4)

น่าเศร้าที่พวกเราหลายคนสงสัยในพระเจ้า “พระองค์จะทรงดูแลฉันจริงๆ เหรอ?” พวกเราหลายคนขาดความ มั่นใจที่ “พระเจ้าจะปกป้องฉัน” ชีวิตของเราเต็มไปด้วยสิ่งสารพัดเรื่องที่ทำให้เราปราศจากสันติสุขจากพระเจ้า ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ได้ย้ำเตือนเรา พระเจ้าจะทรงดูแลเราและพระองค์ตรัสว่า “อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใด ๆ เลย เราจะดูแลเจ้า”

จงให้ความอ่อนสุภาพของท่านประจักษ์แก่คนทั้งปวง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้แล้ว อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใด ๆ เลย แต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน การวิงวอน กกับการขอบพระคุณ แล้วสันติสุข แห่งพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจทุกอย่างจะคุ้มครองจิตใจและความคิดของท่านไว้ในพระเยซูคริสต์ (ฟิลิปปี 4:5-7)

จงละบรรดาความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงห่วงใย ท่านทั้งหลาย (1 เปโตร 5:7)

บัดนี้ พระเยซูคริสต์ผู้ได้สร้างท่าน โอ ยาโคบ พระองค์ผู้ได้ทรงปั้นท่าน โอ อิสราเอล ตรัสตั้งหิวว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเราได้ไถ่เจ้าแล้ว เราได้เรียกเจ้าตามชื่อ เจ้าเป็นของเรา เมื่อเจ้าลุยข้ามน้ำ เราจะอยู่กับเจ้า เมื่อข้ามแม่น้ำ น้ำจะไม่ท่วมเจ้า เมื่อเจ้าลุยไฟ เจ้าจะไม่ไหม้และเปลวเพลิงจะไม่เผาผลาญเจ้า (อิสยาห์ 43:1-2)

(อิสยาห์ 45:1) พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะยึดมือขวาของผู้ที่พระองค์เจิมไว้และประชากรของพระองค์ (อิสยาห์ 42:6) พระองค์ทรงดูแลฝูงนก ต้นหญ้า และ ดอกไม้ (มัทธิว 6:26-30) พระองค์ทรงดูแลคุณและผม

พระเจ้าทรงเซ็ดหน้าตาทุกหยด

ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากสวรรค์ว่า “ดูเถิด พลัพลของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา พระเจ้าจะทรงเซ็ดหน้าตาทุก ๆ หยด จากตาของเขา ความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะ ไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว” (วิวรณ์ 21:3-4)

โลกนี้เต็มไปด้วยความเจ็บปวด ต้นแห่งศตวรรษ 20 อาจถือได้ว่าเป็นยุคแห่งการนองเลือด คนบริสุทธิ์กว่าสิบล้าน คนถูกฆ่าในยุคของสตาลิน การปฏิวัติวัฒนธรรมโดย เหมา เจ๋อ ตุง การปฏิวัติของฮิตเลอร์ การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในเขมร ราวันดา และ ยูโกสโลวาเกีย สงคราม โรคภัย โรคระบาด ภัยพิบัติ ความเจ็บปวด ของมนุษยชาติ ยังมีดำเนินต่อไป แม้ว่าจะมีวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีก้าวหน้ามากขึ้นที่ช่วยให้ชีวิตผู้คนสุขสบาย มีความมั่งคั่งกว่าแต่ก่อน แต่คนมากมาย ที่ต้องเผชิญกับการหย่าร้าง บ้านแตก เด็กถูกทารุณกรรม ยาเสพติด ฆาตกรรม ช่มชืด การผิดประเวณี หลายล้าน คนมีชีวิตเหมือนตกนรกทั้งเป็น และหลายคนที่ยังตัวเองอยู่กับอดีตที่เจ็บปวด

คุณจะเผชิญปัญหา

พวกเราบางคนแค่เห็นความทุกข์แต่ไกล ๆ บังเอิญที่มันไม่ผ่านมาทางเรา - แคบางช่วง มันยากที่เราจะเข้าใจว่าทำไม แม้เมื่อเรามีปัญหาที่ปะดังเข้ามา เราอาจรู้สึกท้อแท้ แต่เรามีทางเลือกคือการคุกเข่าอธิษฐานหรือไม่ก็วิ่งหนีออกจากพระองค์ ในหนังสือโยบเอลีฮูได้อธิบายว่า:

เหตุด้วยการถูกบีบบังคับเป็นอันมาก ก็ทำให้ผู้ที่ถูกบีบบังคับนั้นร้องทุกข์ เขาร้องขอความช่วยเหลือเนื่องด้วยแขนของ ผู้มีอำนาจ แต่ไม่มีสักคนพูดว่า ‘พระเจ้าผู้ทรงสร้างข้าพเจ้า ผู้ทรงประทานเพลงในเวลากลางคืนทรงอยู่ที่ไหน...?’ (โยบ 35:9-10)

เปาโลเลือกที่จะวิงวอนพระเจ้า ตามที่เขาอธิขบายใน 2 โครินธ์ 1:8-9

พี่น้องทั้งหลาย เราอยากให้คุณทราบถึงความทุกข์ยากที่เกิดแก่เราในแคว้นเอเชีย ซึ่งทำให้เราหนักใจจนเหลือกำลังจนเราเกือบหมดหวังที่จะเอาชีวิตรอดมาได้ ที่จริงเราคิดว่าเราถึงที่ตายแล้ว แต่ที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อมิให้เราไวใจในตนเอง แต่ให้ไวใจในพระเจ้าผู้ทรงโปรดให้คนทั้งปวงพ้นจากความตาย

คำว่า ทนทุกข์เป็นคำที่พระเจ้าเข้าใจได้ เอลีฮู กล่าวใน

(โยบ 36:15) “พระองค์ทรงช่วยคนยากจนให้พ้นด้วยความทุกข์ใจของเขา และทรงให้ความลำเค็ญเบิกหูของเขา” (อิสยาห์ 53:3) “ท่านได้ถูกมนุษย์ดูหมิ่นและทอดทิ้ง เป็นคนที่รับความเศร้าโศกและคั่นเคยกับความระทมทุกข์ และตั้งผู้หนึ่งซึ่งคนทนมองดูไม่ได้ ท่านถูกดูหมิ่น และเราทั้งหลาย ไม่ได้นับถือท่าน” (ฮีบรู 2:18) เพราะเหตุที่พระองค์ได้ทรงทนทุกข์ทรมานโดยถูกทดลองนั้น พระองค์จึงทรงสามารถช่วย ผู้ที่ถูกทดลองนั้นได้ เพราะพระเจ้าเข้าใจความทุกข์ยากของเรา พระองค์ปรารถนาที่จะเซ็ดหน้าตาทุกหยดของเรา

พระเจ้าทรงเผชิญกับความทุกข์เช่นกัน

ข่าวประเสริฐเป็นเรื่องราวของการทนทุกข์ทรมานของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างโลกที่งดงามเพื่อเราให้เราอาศัย แต่เราปฏิเสธพระองค์ ในอุปมาเรื่องผู้เช่าสวนองุ่น (มัทธิว 21:33-46) ได้เปรียบเทียบการที่พระเจ้าถูกปฏิเสธ เรื่องราวที่ผู้เช่าสวนปฏิเสธไม่ต้อนรับคนรับใช้ของเจ้าของสวน ท้ายที่สุดพระเจ้าทรงเหลือเพียงบุตรองค์เดียวเท่านั้น (ข้อ 35-36) พระองค์จำต้องส่งบุตรชายองค์เดียวไป (ข้อ 37) ผลก็คือเราได้มาบุตรชายของพระองค์ หัวใจของพระองค์แตก สลายแน่นอนพระองค์รับรู้ความเจ็บปวด พระองค์รู้ดีว่าการสูญเสียบางอย่างเจ็บปวดเช่นไร

พระเจ้าให้อิสระแก่มนุษย์ที่จะเลือก โลกนี้มีความทุกข์ยาก มันทำให้พระเจ้าสะเทือนใจ แต่พระองค์ใช้สิ่งนี้ให้เกิดประโยชน์ เพราะเมื่อเรามีความทุกข์ยาก นั่นเป็นโอกาสที่เราจะได้เข้าไปใกล้พระเจ้า มันมีความผูกพันพิเศษระหว่างผู้พลอปปะโลมกับผู้ที่ประสพทุกข์ พระเจ้าต้องการมีความสัมพันธ์พิเศษกับคุณและผม พระองค์ต้องการเซ็ดหน้าตาให้เราแจ่มชัดกับลูก พระเยซูตรัสว่า “บุคคลใดเศร้าโศกผู้นั้นเป็นสุขเพราะว่าเขาได้รับแผ่นดินโลกเป็นมรดก” (มัทธิว 5:4)

ความทุกข์ยากที่ ออกริวทซ์

พวกเราต้องตระหนักถึงความต้องการในพระเจ้าเมื่อเรามีความทุกข์ ขาบซึ่งที่พระองค์ทรงมีพระกรุณาแก่เรา เพราะพระองค์ทรงช่วยให้พ้นจากความทุกข์ยาก อดีตของครอบครัวของผม ทำให้ผมขาบซึ่งพระเจ้า ประมาณปี 1906 เป็นช่วงที่มีการอพยพครั้งใหญ่ของชาวยุโรปเข้ามาสู่อเมริกา ทั้งยุโรปตะวันออก และยุโรปใต้ มีหนุ่มสาวยิวสองคนเป็นช่างตัดเสื้อ อพยพมาจากเทือกเขาคาร์เปเทียน เมื่อกาลิเซีย ซึ่งอยู่ตอนใต้ของโปแลนด์ เพื่อมาตั้งรากฐานอยู่ที่ชิคาโก คนหนึ่งชื่อ อิลิดอร์ เทมเปอร์ มีลูกชายชื่อ โรเบิร์ต เนธาน เทมเปอร์ และชายอีกคนชื่อ เปเรช มอซท์ มีลูกสาวชื่อ ลิเดียน ซึ่งเป็นว่าที่ภรรยาของ โรเบิร์ต เขาทำงานเป็นผู้จัดการโรงภาพยนตร์ ส่วนภรรยาทำงานเป็นแคชเชียร์ พวกเขาตกหลุมรัก กัน แต่งงาน และมีลูกด้วยกันท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรง - โรเบิร์ต และ ลิเดียน เป็นปู่ย่าของผม ขณะนั้น พวกเขาทำกันอย่างคงมีญาติพี่น้องอยู่ในโปแลนด์และกำลังถูกกวาดต้อนไปรวมกันที่ชุมชนค่ายกักกัน - โดยเฉพาะที่ออกริวทซ์

มียิวชาวโปแลนด์นับไม่ถ้วนที่เสียชีวิตที่ออกริวทซ์ นอกจากนั้นยังมีอีกหลายคนที่มาจากกาลิเซีย มีชาวยิวอิตาลีคนหนึ่งชื่อ ฟริโม เลวี ซึ่งรอดชีวิต จากค่ายกักกันและรู้จักกับครอบครัวเทมเปอร์ เขาได้เขียนหนังสือเรื่อง *Survival at Auschwitz* :

วันที่ไม่เพียงแต่เป็นวันที่แสนสุขเพราะแสงอาทิตย์: แต่ตอนกลางวันมีเรื่องน่าตื่นเต้นรอเราอยู่ นอกจากอาหารที่เราได้รับตามปกติทุก ๆ เช้า เราพบว่าที่กระท่อมมีหม้อชุปมากกว่า 11 แกลลอนตั้งอยู่ หม้อหนึ่งเต็มเป็นพิเศษ เทมเปอร์มองมาที่เราด้วยความตื่นตาตื่นใจว่า หม้อนี้ถูกส่งมาจากหน่วยงานของเขา

เทมเปอร์เป็นเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยของค่าย จมูกของเขาไวต่อกลิ่นชุป เหมือนผึ้งกับเกสร เรามีผู้คุมที่ไม่ใช่คนเลวร้ายอะไร เขามักจะปล่อยเทมเปอร์ทำงานอย่างอิสระ นั่นเป็นเหตุผลที่เขาสามารถแอบเดินย่องออกมาส่งข่าวดีให้กับ พวกเราว่า คนงานช่างขัดอยู่ห่างจากที่นี่หนึ่งไมล์ ได้ทิ้งหม้อชุปที่บูดไว้ 10 แกลลอน และยังมีหัวผักกาด อีกเต็มคันรถที่ไม่มีคนเฝ้าอีกต่างหาก

ฉะนั้นวันนี้เราจึงมีชุป 90 ถ้วย และเรามีกันทั้งหมด 15 คน รวมทั้งผู้คุมและพวกคนงานด้วย หมายความว่า พวกเราจะได้กินกันคนละ 6 ถ้วย: ปกติเราจะได้กิน 2 ถ้วยในช่วงกลางวัน แต่วันนี้เมื่อกลับไปอยู่ที่กระท่อมก็จะได้กิน 4 ถ้วย และเราได้รับอนุญาตให้พักอีก 5 นาทีเพื่อเติมพลัง มีอะไรที่เราต้องการอีก? งานมันดูเบาไปเลยเมื่อคิดถึงชุปร้อนๆ ที่รอเราอยู่ที่กระท่อม พวกผู้คุมเดินตรวจตามเวลา และเรียกเราว่า “พวกสัตว์” เขาคงไม่ตั้งใจดูถูกอะไร แต่เป็นเพราะวิธีการยืมกินของเรา ดูหิวระหายนะ ร้อนลวกปาก ลวกคอ กินแทบไม่หายใจ

หัวหน้าคนงานเห็นและทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ ที่พวกเราอู้งานมา เขาก็ดูท่าจะหิวเหมือนกัน แต่คงเป็นเพราะอยู่ในหน้าที่ ไม่จันทันเขาก็คงจะขอกินซักสองสามถ้วย

ถึงคราวของเทมเปอร์ เสียงส่วนใหญ่โหวตให้เขากินได้สิบถ้วย สำหรับเทมเปอร์ ไม่เพียงแต่เป็นคนงานที่ดีเท่านั้น แล้วยังเป็นนักกินชุปด้วยอีกด้วย...

พระอาทิตย์ตกดิน เสียงสัญญาณดังขึ้นในค่าย ถึงเวลาเลิกงาน พวกเราทั้งหมดอิมจนเอียน ไม่มีใครส่งเสียงอะไรเป็นเวลาสองชั่วโมง เรารู้สึกดี หัวหน้าไม่มีเหตุอะไรที่จะทุบตีเรา และเราได้มีเวลานั่งคิดถึงแม่ คิดถึงภรรยา ซึ่งไม่ค่อยเกิดขึ้นบ่อยนัก เป็นเวลาสองสามชั่วโมงที่เรารู้สึกอิสระ

สิ่งที่โดนใจผมมากเกี่ยวกับเหตุการณ์นี้คือ พวกนักโทษรู้สึกขาบซึ่งที่มีโอกาสแม้ได้กินชุปบูด คนเหล่านี้ไม่ได้ถูกฆ่า เมื่อมาถึงค่าย แต่ต้องทนทุกข์อยู่ในสถานที่ที่เหมือนนรกนี้ บางคนก็เป็นญาติพี่น้องของผม ถ้าคุณทวดของผมไม่ได้อพยพมาก่อนที่อเมริกา ผมคงไม่มีโอกาสเกิดมาในโลกนี้

รีอบ โกลด์แมนได้บอกเล่าถึงคำอธิษฐานที่เขาพบข้าง ๆ ศพเด็กคนหนึ่งที่ย้ายกักกัน เด็กคนนี้เป็นศพรายที่ 29,000 ในจำนวนคนที่ตายที่นั่น

“ข้าแต่พระเจ้าขออย่าทรงจดจำแต่คนที่ทำดี แต่ขอทรงระลึกถึงคนที่ทำไม่ดีด้วย ขออย่าทรงจดจำแต่ความทุกข์ยากที่ถูกนำมาเหนือเรา แต่ขอทรงระลึกถึงผลที่เกิดขึ้น
เราขอบพระคุณพระองค์สำหรับความยากลำบากที่ก่อให้เกิดมิตรภาพ ความจงรักภักดี
ความถ่อมใจ ความกล้าหาญ ความกรุณา โอกาสที่จิตใจได้เติบโตขึ้นภายใต้สถานการณ์ทั้งหมด และเมื่อถึงวันพิพากษามาถึง ขอให้ผลที่เกิดขึ้นเป็นเหตุให้คนเหล่านั้นได้รับการอภัย”

น่าเศร้าที่การทนทุกข์ของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายทั้งหมด ไม่สามารถช่วยให้อาชญากรที่ไม่ได้กลับใจใหม่ให้รอดได้ แต่การทนทุกข์ทรมานของพระคริสต์ก็เพื่อที่พระองค์จะสามารถเข้าใจความทุกข์ยากของเรา และผลจากความเจ็บปวดของ พระองค์คือการที่เราได้รับการอภัย

พระเจ้าทรงตอบสนองกับความทุกข์ยากที่เกิดขึ้นอย่างไร? พระเจ้าปรารถนาที่จะยุติเหตุการณ์เหล่านั้น และในวันหนึ่งก็จะเป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า ใน (วิวรณ์ 7:16-17)

“พวกเขาจะไม่หิวกระหายอีกเลย แสงแดดและความร้อนจะไม่ส่อง ต้องเขไปอีกต่อไป เพราะว่าพระเมษโปดกผู้ทรงอยู่
กลางพระที่นั่งนั้น จะทรงเสด็จดูเขาไว้ และจะทรงนำเขาไปให้ถึงน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยด จาก
ตาของเขาเหล่านั้น”

บนสวรรค์ที่นั่นจะไม่มีการทนทุกข์อีกต่อไป ไม่มีการร้องไห้ ไม่มีความเจ็บปวด เมื่อคุณพบกับความลำบากให้เข้าใจว่า วันหนึ่ง
พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากดวงตาของคุณ พระองค์ต้องการที่กอดและปลอบประโลมคุณ พระองค์ทราบว่าความรู้สึก
เช่นไร พระองค์ทรงล่วงรู้ทุกสิ่ง ขณะที่คุณอธิษฐานพระเจ้าทรงจะเช็ดน้ำตาให้คุณ พระองค์ทรงเข้าใจ “พระองค์จะรักษาคนที่
ซอกซำระกำใจและทรงพันผูกบาดแผลของเขา” (สดุดี 147:3) ให้พระองค์ทรงพันผูกบาดแผลของคุณ

ข้อคิด

1. ตอนนี้คุณมีมุมมองอย่างไรเกี่ยวกับการทนทุกข์? คุณต้องเปลี่ยนแปลงมุมมองอย่างไร?
2. อะไรเป็นการตอบสนองแรกเมื่อที่คุณต้องเผชิญความทนทุกข์ในชีวิตของคุณหรือคนที่อยู่รอบข้างคุณ? คุณเร็วที่จะ
เข้าหาพระเจ้าหรือวิงหนีจากพระองค์? ลองเขียนตัวอย่าง?
3. อะไรเป็นบทเรียนเกี่ยวกับความขอบคุณที่คุณได้เรียนรู้จากบทนี้?

พระเจ้าเปรียบเราดั่งอัญมณีล้ำค่า

บรรดาประชาชาติจะเห็นความชอบธรรมของเจ้า และกษัตริย์ทั้งหลายจะเห็นสง่าราศีของเจ้า และเขาจะเรียกเจ้าด้วยชื่อใหม่ ซึ่งพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์จะประทาน เจ้าจะเป็นมงกุฎแห่งสง่าราศีในพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ และเป็นราชมงกุฎในพระหัตถ์แห่งพระเจ้าของเจ้า (อิสยาห์ 62:3)

นี่คือสัญญาจากพระคัมภีร์ เราเป็นอัญมณีในพระหัตถ์ของพระเจ้า และไม่ใช่อัญมณีเกาธรรมาเท่านั้น แต่เราเป็น “มงกุฎงาม และ ราชมงกุฎ” (อิสยาห์ 62:3) พระองค์เห็นคุณค่าในเรา เรามีค่ามากในสายพระเนตรของพระเจ้า พระองค์ชูเราขึ้น เหมือนหญิงนั้นที่เมื่อเธอพบเหรียญที่หายไป เธอขุดมันสูงขึ้น และบอกกับทุกคนว่า “จงเปรมปรีดีกับข้าพเจ้าเถิด” (ลูกา 15:9) พระเยซูได้บอกกับสาวกของพระองค์ว่า “ท่านทั้งหลายประเสริฐกว่านกกระจาตหลายตัว” (มัทธิว 10:31)

ทรัพย์สินสมบัติในโลก

ผมจำตอนที่เลือกแหวนหมั้นให้นาตินว่าที่เจ้าสาวของผมได้ ผมไปที่ร้านจิวเวลรี่ ในเมืองกาเลียรี, อิตาลี ผมเดิน วนไปเวียนมาเหมือนเด็ก ๆ แล้วผมก็พบแหวนเพชรน้ำงามเม็ดเล็ก ๆ ที่ล้อมด้วยทองคำบริสุทธิ์ มันเล็กมากแต่ก็สวยอย่างไม่มีที่ติ ผมมองดูแหวนที่ซื้อมา ท่วมท้นไปด้วยความรักที่มีต่อเธอ ผมจะไม่ยอมให้แหวนเหล่านั้นหาย หรือชำรุดเพราะแหวนนี้ มีค่าต่อผมมาก

คนหนุ่มสาวที่ตกหลุมรักมักจะสลักชื่อของตัวเองไว้บนต้นไม้หรือไม้ก้ำกวาง เพื่อแสดงความรู้สึกต่อกัน พระเจ้าตรัสใน อิสยาห์ 49:16 “ดูเถิดเราได้สลักเจ้าไว้บนฝ่ามือของเรา”

ส่วนคนเป็นพ่อแม่ก็มักจะพกรูปลูกไว้ในกระเป๋าติดตัวเสมอ เขาไม่เคยเบื่อที่จะอวดรูปของลูกกับคนอื่น แม้กับคนแปลกหน้า นั่นเป็นเพราะความรักและลูกก็มีความหมายต่อเขา สำหรับพระเจ้าแล้ว พวกเรามีความหมายต่อพระองค์ (อิสยาห์ 43:4) “เพราะว่าเจ้าประเสริฐในสายตาของเรา เจ้าได้รับเกียรติและเรารักเจ้า เราจึงให้คนเพื่อแลกกับเจ้า และให้ชนชาติทั้งหลายเพื่อแลกกับชีวิตของเจ้า”

พระเจ้าทรงประทานพระเยซูพระบุตรองค์เดียวเพื่อแลกกับเรา ความรักเช่นนี้เกินกว่าที่จะหาถ้อยคำมาบรรยายได้ สำหรับผมถ้าจะให้ผมเสียสละ ลูก ลูกชายของผมให้กับเพื่อนสนิทเป็นเรื่องที่ยากมาก และไม่ต้องคิดเลยที่ให้คนแปลกหน้าหรือศัตรู แต่นี่เป็นเรื่องราวของข้าพเจ้าประเสริฐ

“ท่านรู้ว่า พระองค์ได้ทรงไถ่ท่านทั้งหลายจากการประพฤดิอันหยาบช้าที่ได้ ซึ่งท่านได้รับเป็นประเพณีต่อจากบรรพบุรุษของท่าน มิได้ไถ่ไว้ด้วยสิ่งที่มีเสื่อสลายได้ เช่นเงินและทองแต่ทรงไถ่ด้วยพระโลหิตอันมีราคาแพงมากของพระคริสต์ ดั่งเลือดลูกแกะที่ปราศจากตำหนิหรือจุดต่างพริ้ว” (1 เปโตร 1:18-19)

คุณค่าในโลกนี้

น่าเศร้าที่โลกนี้ไม่เห็นคุณค่าในตัวเรา เราแต่ละคนล้วนแต่เคยมีประสบการณ์ ที่ทำให้เรารู้สึกว่าไร้ค่า แม้กระทั่งตอนนี้ผมจำได้ว่าตอนที่ผมเรียนที่ เอ็มไอที ปีแรกอยู่ไกลจากบ้าน ผมคิดถึงแม่และรู้สึกกลัว เรามีอาชีพที่วุ่นวายเพื่อหาที่อยู่ของนักศึกษาใหม่ ระหว่างอาทิตย์แต่ละบ้านก็จะจัดงานเพื่อพบปะน้องใหม่ และได้มีโอกาสหาเพื่อนร่วมห้อง ถ้ารุ่นพี่คนไหนถูกใจเขาจะรับคุณเข้าอยู่ในบ้าน

คืนแรก ผมไปงานบาร์ดีที่บ้านหลังหนึ่ง มีเสียงเพลง เปียร์ และอาหาร ผมคุยกับรุ่นพี่คนหนึ่ง เขาถามว่าผมชอบเล่นกีฬอะไร ผมเล่าว่าเคยเล่นบาสแต่เลิกแล้ว เพราะต้องทำงานหาเงินช่วยครอบครัว และผมบอกต่อว่า ผมเล่นหมากรุก ได้เก่งทีเดียว เขาเสนอเปียร์ให้ แต่ผมขอตีมน้ำโซดา เขาถามว่าผมชอบทำอะไร ผมบอกว่าผมชอบเรียนและอยากมีการศึกษาที่ดี จากนั้นผมก็ไปนั่งในห้องนั่งเล่นกับรุ่นพี่อีกคน เขาถามความคิดเห็นของผมเกี่ยวกับเพื่อน ๆ ในบ้านนี้ ผมจำได้ว่าตัวเองตอบไปว่า “ผมชอบ เยี่ยมมาก ทุกคนเป็นมิตร ผมชอบบรรยากาศ” รุ่นพี่เริ่มอธิบายว่า “นายรู้ไหมที่ หอพักเอพีโอน่าจะเป็นที่ที่เหมาะกับนาย เดี่ยวจะเรียกรถให้ ลองไปเช็คที่นั่นดูว่าเป็นยังไงบ้าง” ตอนนั้นผมไม่เข้าใจ ผมยังตอบกลับไปว่า “แต่ผมชอบบ้านนี้” รุ่นพี่มองผมแล้วพูดว่า “นายไม่เข้าใจหรือ ที่นี่เราไม่ต้องการนาย”

ตอนนั้น ผมจึงเจ็บและกลัมน้ำตาไว้ เมื่อได้เข้าใจประโยคนั้นอย่างชัดเจน ในอาทิตย์นั้นไม่มีบ้านไหนเลือกผม เข้าไปอยู่ ผมรู้สึกไร้ค่า แต่สุดท้ายผมก็ได้หอพักที่ดีชื่อ เบเกอร์ เฮาส์ ซึ่งมีสาวกอยู่ที่นั่น 5 คน และพวกเขาช่วยเปลี่ยนชีวิตของผม แต่ทุกวันนี้ผมยังจำความรู้สึกที่ไร้ค่าในคืนนั้นได้!

คุณค่าด้านจิตวิญญาณ

คุณเคยรู้สึกอย่างนั้นไหม? คุณเคยสอบตกหรือเปล่า? คุณเคยมีปัญหาในความสัมพันธ์บ้างไหม? พ่อคุณเคยตำหนิคุณ หรือเปล่า “แกเป็นลูกที่ไม่ได้เรื่องมีแต่ปัญหา” คุณเคยถูกล้อว่า “ไอ้อ้วน” “โง่” “ทุเรศ” “เต่าต๋น” บ้างไหม? ให้ผมบอกคุณอย่าง ว่าพระเจ้ามองคุณแตกต่างจากที่คนอื่นมอง พระองค์เห็นคุณมีค่าดุจอัญมณี พระเยซูพระองค์ให้ความสำคัญแก่สาวก แต่ละคน พระองค์ทรงให้ความไฝ่ฝันแก่พวกเขา พระองค์ใช้ชีวิตของหญิงสะมาเรียเปลี่ยนแปลงคนทั้งเมือง (ยอห์น 4) พระองค์ได้พบกับชายเฝ้าสิง และชายคนนี้แหละที่เปลี่ยนแปลงเมืองในแคว้นทศบุรี (มาระโก 5:1-20) พระเยซูได้พบกับ เปโตรผู้โลเล แต่พระองค์เรียกเขาว่า “ศิลา” (มัทธิว 16:18) พระองค์พบกับยอห์นและยากอบแม้พวกเขาจะเป็นคนขี้หงุดหงิด (ลูกา 9:52-56) พระองค์ไฝ่ฝันเพื่อพวกเขาที่จะกลายเป็นชายที่ทรงพลังและทรงเรียกพวกเขาว่า “ลูกฟ้าผ่า” (มาระโก 3:17)

พระเจ้าามองมาที่คุณและผม พระองค์เรียกเราว่าเป็นบุตรของพระองค์ เป็นทูตที่พระองค์จะส่งออกไปเปลี่ยนแปลงโลกนี้ นี่เป็นเวลาที่คุณควรจะต้องเริ่มต้นกับการที่ได้มีความสัมพันธ์กับพระองค์เพราะพระองค์ทรงมองเห็นคุณค่าในคุณและผม

แง่คิด

1. อะไรเป็นทรัพย์สินที่มีค่ามากที่สุดของคุณในตอนนี้? (ไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งด้านจิตวิญญาณ) ทำไมคุณจึงคิดว่า มันมีค่า?
2. คิดถึงในช่วงเวลาที่คุณรู้สึกไร้ค่ามากที่สุด คุณคิดว่าพระเจ้ารู้สึกอย่างไรกับคุณในตอนนั้น? พระคัมภีร์ข้อใดที่คุณสามารถใช้เพื่อสนับสนุนคำตอบของคุณ?
3. ลองคิดย้อนตอนที่คุณเป็นคริสเตียนใหม่ คุณลองคิดซิว่าพระเยซูจะให้ ฉายาคุณว่าอะไร?

พระเจ้าทรงร้องเพลงถึงเรา

พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราซึ่งอยู่ท่ามกลางเจ้าทรงมหิทธิฤทธิ์ พระองค์จะทรงช่วยให้รอด พระองค์จะทรงเปรมปรีดีเพราะเจ้าด้วยความยินดี พระองค์จะทรงพำนักในความรักของพระองค์ พระองค์จะทรงเรไรโลดเพราะเจ้าด้วยร้องเพลงเสียงดัง (เศฟันยาห์ 3:17)

ข้อพระคัมภีร์นี้พรรณานในอย่างงดงามว่า ในฐานะคริสเตียนเราควรรู้สึกเช่นไร พระเจ้าได้นำการลงโทษไปจากเรา และคว่ำคัศรูดของเราคือซาตาน พระองค์ทรงอยู่กับเราเสมอ (มัทธิว 28:20) พระองค์ทรงประทานชัยชนะ พระองค์ทรง เรไรโลด ยินดีกับเราด้วยบทเพลง

ผมยังจำวันที่อันน่าหลุกสาวผมเกิดได้ เธอเกิดที่เมืองบังกาโลว์ อินเดีย โรงพยาบาลที่นั่นธรรมดาตามมาก ไม่มีอุปกรณ์ไฟฟ้า แต่การทำคลอดเป็นไปอย่างเรียบร้อย นาดินนอนพักทั้งคืนหลังจากนั้น หนูน้อยอันน่าสวมนอนหลับสบายอย่างน่าอัศจรรย์ ผมอุ้มเธอไว้ในอ้อมแขนและฟังเสียงการหายใจของเธอ ผมร้องเพลงกล่อมเบา ๆ จนเธอหลับไป ผมไม่มีวันลืมความรู้สึกนั้น พระเจ้าทรงรู้สึกอย่างเดียวกันเมื่อพระองค์มองมาที่เรา มีเพลงสดุดีในไบเบิลที่เรามักจะร้องกันเสมอว่า I hear God singing to me (เราได้ยินพระเจ้าร้องเพลงถึงเรา)

มีหูแต่ไม่ได้ยิน

ผมไม่ได้เติบโตมากับครอบครัวที่มีความซื่อสัตย์ สี่ปีหลังจากที่พ่อทิ้งเราไป ผมอายุได้ 14 ปี แม่แต่งงานและสำหรับผู้หญิงอายุ 40 ปี เป็นเรื่องยากที่หางาน แม่เจ็บปวดที่ถูกขับให้ออกจากงานที่มหาวิทยาลัย การเงินฝืดเคืองเธอต้องอดออมเพื่อให้มีใช้ถึงปลายเดือน ส่วนผม เพื่อน ๆ ต่างมีรถขับและทำกิจกรรมพิเศษ ผมไม่มีรถและไม่มีเงินพอที่จะทำสิ่งที่วัยรุ่นทำกัน ตอนนั้นความสุขของผมคือการทะเลาะไปกับเพื่อนเสเพลกลุ่มใหญ่ที่หนีไม่พ้นการทำบาป ส่วนบรรยากาศในบ้านคือการส่งเสียงดัง ตะโกน โหวกเหวก ดุร้าย ซึ่งส่วนมากจะเป็นผม ผมตัดสินใจว่าการทำงานหนักจะสร้างอนาคตเพื่อผมจะได้ไม่เป็นเหมือนพ่อแม่ ตอนนั้นผมอยากที่จะได้ยินเสียงเพลงของพระเจ้า

ซึ้นบานเกินกว่าจะบรรยาย

พระคัมภีร์ได้วาดภาพลักษณะเกี่ยวกับพระเจ้าไว้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งต่างจากความเข้าใจของเราหลายคนที่ไม่เติบโตมา พระองค์มีได้ทรงดุร้าย ขุนเคือง หรือรอให้เราทำยุ่งเพื่อคอยเก็บกวาด

พระองค์มองหาเหตุผลที่จะจัดงานเลี้ยงสังสรรค์บนสวรรค์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่ยอมทำทุกอย่างเพื่อเรา พระองค์ทรงโน้มพระองค์ลงมาหาเรา เปิดอ้อมแขนเพื่อต้อนรับเรา อุ้มเราไว้แนบพระทรวง จัดงานเลี้ยงต้อนรับให้เรากลับบ้าน! คำอุปมาทั้งสามเรื่องในลูกา 15 คนเลี้ยงแกะ ผู้หญิง และพ่อจัดงานเลี้ยงเมื่อได้พบกับสิ่งที่ขาดหายไป พระเยซูตรัสว่า :

เช่นนั้นแหละ เราบอกท่านทั้งหลายว่า จะมีความปรีดีในพวกทูตสวรรค์ของพระเจ้า เพราะคนบาป คนเดียวที่กลับใจใหม่” (ลูกา 15:10)

เมื่อพระเยซูเสด็จมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม “เหล่าสาวกทุกคนมีความเปรมปรีดีเพราะบรรดาหมกซึ่งเขาได้เห็นนั้นจึงเริ่มสรรเสริญพระเจ้าเสียงดัง” ฝ่ายฟาริสีบางคนในหมู่ ประชาชนนั้นทูลพระองค์ว่า “อาจารย์เจ้าข้า จงห้ามเหล่าสาวกของท่าน” พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “เราบอกท่านทั้งหลายว่าถึงคนเหล่านี้จะนิ่งเสีย ศิลาทั้งหลายก็ยังจะส่งเสียงร้องทันที” (ลูกา 19:37-40)

ประสาทความมั่งคั่งแก่บรรดาผู้รักเรา บรรดาผู้เลี้ยงดูทั้งหลายของเขาให้เต็ม

พระเยโฮวาห์ทรงเป็นเจ้าของเรา ในเมื่อพระองค์ทรงเริ่มงานของพระองค์

ก่อนบรรดาพระราชกิจโบราณของพระองค์ เราได้รับการสถาปนาไว้ตั้งแต่ตั้งแต่มืดดำบรรพ์มาแล้ว ตั้งแต่แรกก่อนปฐมกาลของแผ่นดินโลก เราถือกำเนิดมาเมื่อก่อนมีมหาสมุทร เมื่อไม่มี น้ำพุที่มีน้ำมากมาย ก่อนการเนรมิตสร้างภูเขา ก่อนเนินเขา เราก็ถือกำเนิดมาแล้ว ก่อนที่พระองค์ทรงสร้าง แผ่นดินโลกทั้งไร่นา หรือก่อนผงคลีแรกของพิภพ เมื่อพระองค์ทรงสถาปนาฟ้าสวรรค์ เราอยู่ที่นั่นแล้ว เมื่อพระองค์ทรงลากเส้นรอบวงบนพื้นมหาสมุทร เมื่อพระองค์ทรงสถาปนาฟ้าเบื้องบน เมื่อพระองค์ทรงกระทำ น้ำพุของน้ำบาดาลให้มันไว้ เมื่อพระองค์ทรงกำหนดเขตจำกัดให้แก่ทะเล เพื่อว่าน้ำจะไม่ละเมิดพระบัญชาของ พระองค์ เมื่อพระองค์ทรงปักผังรากฐานของพิภพ เราอยู่ข้าง

พระองค์แล้วเหมือนผู้ที่พระองค์ทรงเลี้ยงดู เราเป็น ความปิติยินดีประจำวันของพระองค์ เปรมปรีดีอยู่ต่อพระพักตร์
พระองค์เสมอ เปรมปรีดีในพิภพที่มีคนอาศัย ของพระองค์ และปิติยินดีในบุตรทั้งหลายของมนุษย์ (สุภาชิต
8:27-31)

พระคัมภีร์บรรยายว่า ธรรมชาติทั้งปวงได้ชื่นบานอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า:

ให้ทะเลคำรณกับสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในทะเลนั้น พืชและบรรดาผู้อาศัยอยู่ในนั้น ให้กระแสน้ำตบมือของมัน ให้บรรดา
เนินเขาปิติยินดีด้วยกัน (สดุดี 98:7-8)

บ่อยครั้งที่อิสยาห์ให้เรื่อง ชื่นบานสรรเสริญธรรมชาติเพื่อพระสิริของพระเจ้า

ถิ่นทุรกันดารและที่แห้งแล้งจะยินดีเพื่อเขาทั้งหลาย ทะเลทรายจะเปรมปรีดีและผลิดอกอย่างต้นดอกกุหลาบ มันจะ
ออกดอกอุดม และเปรมปรีดีด้วยความชื่นบานและการร้องเพลง สง่าราศีของเลบานอนก็จะประทานให้มัน ทั้งความ
โอ้อ่าตระการของคารเมลและซาโรน ที่เหล่านี้จะเห็นสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ และความโอ้อ่าตระการของ พระ
เจ้าของเรา (อิสยาห์ 35:1-2 และอ่าน อิสยาห์ 44:23 และ 49:13)

ผู้ติดตามพระเจ้าได้รับพระสัญญาว่าธรรมชาติทั้งมวลจะเปรมปรีดีเพราะเขา

เพราะเจ้าจะออกไปด้วยความชื่นบาน และถูกนำไปด้วยสันติภาพ ภูเขาและเนินเขาจะเปล่งเสียงร้องเพลงข้างหน้าเจ้า
และต้นไม้ทั้งสิ้นในท้องทุ่งจะตบมือของมัน
(อิสยาห์ 55:12)

ความชื่นบานของเจ้ามิได้มีแต่ในยุคแรกเท่านั้น พระองค์ทรงสัญญาว่าในยุคสุดท้ายเรามีความชื่นชมยินดีด้วย
(มัทธิว 25:21-23) ทาสที่สัตย์ซื่อ นายจึงตอบเขาว่า ‘ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ดีและสัตย์ซื่อ เจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อย เราจะตั้ง
เจ้าให้ดูแลของมาก เจ้าจงปรีดีร่วมสุขกับนายของเจ้าเถิด’ สวรรค์คือที่ที่เราจะร่วมเปรมปรีดีกับพระเจ้านิรันดร

บทเพลงที่ชื่นบาน

ขณะที่ผมเป็นนักศึกษา แรก ๆ ผมไม่ตอบสนองกับข่าวประเสริฐ แต่เมื่อไปร่วมกลุ่มสนทนา ผมประทับใจคำสอน
เกี่ยวกับชีวิตและมิตรภาพ แต่เพราะง่วนอยู่กับการทำงาน ผมรู้สึกว่ามีเวลาพอที่จะเดินทางเข้าในเมืองเพื่อไปโบสถ์ แต่
เดือนตุลาคม 1983 ความคิดของผมก็เปลี่ยนไป

ช่วงนั้นผมยุ่งอยู่กับการทำวิทยานิพนธ์ปริญญาโทและตอนนั้นคริสตจักรบอสตันมี สัมนาหัวข้อ “พันธกิจเพื่อโลกนี้”
ผมมีโอกาสไปร่วมในคืนวันเสาร์ ซึ่งมีการแสดง มีดนตรี คณะนักร้องเริ่มร้องเพลง “I WILL BE WITH YOU” เริ่มด้วยเสียง
นักร้องชายที่มีเสียงนุ่มลึกช้า ๆ แต่มีพลัง “ในปฐมกาลพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์เพื่อมีความสัมพันธ์กับพระองค์” ต่อมาก็เป็น
เสียงผู้หญิงที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง “มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าที่พระองค์ทรงระลึกถึงเขาและบุตรของมนุษย์เป็นผู้ใดเล่า ซึ่งพระองค์
ทรงเยี่ยมเขา” จากบท (สดุดี 8:4) ขณะที่พวกเขาร้องเพลง ผมเริ่มร้องให้เพราะได้เข้าใจว่าพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ และเป็นนิรันดร
ทรงห่วงใยผม ทั้งที่ผมเป็นเพียงแต่คนที่ต่ำต้อย นี่เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ผมได้ยินเสียงเพลงของพระเจ้า และผมต้องการที่จะ
รู้จักพระองค์

อธิษฐานด้วยความชื่นบาน

อะไรควรเป็นท่าทีของเราต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้เปี่ยมไปด้วยความเปรมปรีดี? เราต้องชื่นบานในการอธิษฐานและ
ชื่นบานในชีวิตคริสเตียน ความชื่นบานเป็นผลของพระวิญญาณ (กาลาเทีย 5:22) แม้ผมจะเคยอ่านข้อนี้มาหลายครั้ง แต่ไม่
เคยเข้าใจความชื่นบานที่มาจากพระเจ้า จนกระทั่งเพื่อนอารมณ์ดีของผม โมฮัน นันจุนดาน ช่วยแนะนำผม ผมคิดมาตลอด
ว่าการทำงานหนักเป็นสิ่งที่ดี ส่วนความสนุกนั้นคู่ไปกับการทำบาป ประสบการณ์ในอดีตทำให้ผมเชื่อเช่นนั้น ผมหัวเราะได้ก็
เพราะการที่เข้าไปข้องแวะกับบาป

การอธิษฐานควรเป็นการแสดงออกถึงความชื่นบาน ความขอบคุณที่เรามีต่อพระเจ้า พระองค์รักที่เห็นเรามีความสุข
พระองค์ต้องการให้เราทำที่เหมือนนักสดุดี “พระเจ้าทรงเป็นกำลังและเป็นโล่ของข้าพเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าวางใจใน
พระองค์ ข้าพเจ้าจึงได้รับความอุปถัมภ์และจิตใจของข้าพเจ้าก็ปิติยินดียิ่ง ข้าพเจ้าจะถวายโมทนาแก่พระองค์ด้วยบทเพลง
ของข้าพเจ้า” (สดุดี 28:7) เราต้องจดจำไว้ แม้ในช่วงเวลาที่ยากลำบากคือเวลาที่พระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่เหนือเรา พระ
คัมภีร์กล่าวว่า เพราะพระพิโรธของพระองค์นั้นเป็นแต่ชั่วขณะหนึ่ง และความโปรดปรานของพระองค์นั้นตลอดชีวิต การ
ร้องให้อาจจะอ้อยอิ่งอยู่สักคืนหนึ่ง แต่ความชื่นบานจะมาเวลาเช้า” (สดุดี 30:5) พระเจ้าพระองค์ทรงร้องเพลง พระองค์
ทรงมีรอยยิ้ม พระองค์ทรงมีเสียงหัวเราะ ให้เราฟังเพลงของพระองค์และอธิษฐานดังเช่นว่าเราได้ยินเสียง เพลงจากพระองค์

ข้อคิด

1. คุณมีมุมมองว่าพระเจ้าเป็นเช่นไรตอนเติบโตขึ้นมา? และเมื่อคุณได้รู้จักพระเจ้าจากพระคัมภีร์ไปเบื่ลความเข้าใจนั้นเปลี่ยนไปอย่างไรบ้าง?
2. คุณเห็นพระเยซูทรงเป็นคนสนุกสนานรื่นเริงหรือไม? หาข้อพระคัมภีร์ที่อธิบายถึงความรื่นเริงของพระองค์และเขียนลงไป
3. คุณมีเพลงโปรดซึ่งเป็นเพลงเกี่ยวกับความสุข ความรื่นเริง ที่คุณร้องในเวลาเฝ้าเดี่ยวหรือเปล่า? ถ้าไม่มี วันนี้หาซ้กเพลง

พระเจ้าทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญ

เหตุฉะนั้นครั้นเราได้แผ่นดินที่ไม่หวั่นไหวแล้ว ก็ให้เราขอบพระคุณพระเจ้า เพื่อเราจะได้ปฏิบัติพระเจ้าตามขอบพระทัยพระองค์ ด้วยการเคารพยำเกรง เพราะว่า พระเจ้าของเราทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญ (ฮีบรู 12:28-29)

พระเจ้าที่เราอธิษฐานถึง เป็นพระเจ้าที่ต้อนรับเราที่จะมีความสัมพันธ์กับพระองค์ พระองค์ทรงให้อภัยความบาปทุกอย่างของเรา ผ่านทางพระโลหิตพระเยซู แต่ขณะเดียวกันพระองค์เป็นพระเจ้าที่เราควรยำเกรง พระองค์ปรารถนาจะเห็นเราถ่อมใจ นมัสการพระองค์ด้วยความนับถือ ด้วยความยำเกรง พระองค์ทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญที่ทรงหวงแหน พระเจ้าไม่ใช่รูปปั้น พระองค์ต้องการให้เรารักพระองค์ (เฉลยธรรมฯ 4:24)

พระเจ้าคือ ..ผู้แสวงสุขและทรงฤทธิ์สูงสุดแต่พระองค์เดียว พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง และพระเจ้าเป็นเจ้าของเหนือเทพเจ้าทั้งปวงและพระเจ้าเหนือเทพเจ้าทั้งปวงจะทรงสำแดงให้ปรากฏในเวลาอันควร พระองค์ผู้เดียวทรงอมตะและทรงสถิตในความสว่างที่ซึ่งไม่มีใครจะเข้าไปถึง ผู้ซึ่งมนุษย์ไม่เคยเห็นและจะเห็นไม่ได้ พระเกียรติและฤทธิ์อันหาญภาพอันถาวร จะมีแต่พระองค์นั้น อาเมน (1 ทิโมธี 6:15-16)

ภาพลักษณ์ของเรา

ปัญหาคือว่า เราคิดว่า พระเจ้าเป็นเหมือนเรา ในสดุดี 50:21 พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าคิดว่าเราเป็นเหมือนเจ้า” แต่พระเจ้าตรัสว่า “เพราะความคิดของเราไม่เป็นความคิดของเจ้า ทั้งทางของเจ้าไม่เป็นวิถีของเรา” (อิสยาห์ 55:8) ตามประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติสังคมใดก็ตามที่มีการสร้างศาสนาขึ้นมาเอง พระเจ้าของสังคมนั้นๆ จะมีลักษณะคล้ายกับมนุษย์ เทพนิยายที่ว่าด้วยเทพเจ้าต่างๆนั้น ล้วนแต่เป็นเทพเจ้าที่เต็มไปด้วยความบาป ลัทธิที่เชื่อเกี่ยวกับวิญญาณ และพวกฮินดู ให้พระเจ้ามีลักษณะของบาปที่ต่างกัน เพื่อย้ำเตือนให้มนุษย์ระลึกถึงบาปของตน แต่พระบิดาเจ้าของเราบนฟ้าสวรรค์ พระองค์ทรงปราศจากข้อตำหนิใดๆทั้งสิ้น พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระสิริ ทรงบริสุทธิ์

คุณอาจโตมาในสภาพครอบครัวที่เต็มไปด้วยความหลอกลวง การผลัดวันประกันพรุ่ง ไม่รักษาสัญญา แยกแยก เคยมีลูกชายของผู้นำคริสตจักรนิกายที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งในอเมริกา กล่าวว่า “ถ้าหากพระเจ้าเป็นเหมือนพ่อผม ผมก็ไม่ต้องทำอะไรเกี่ยวกับพระองค์” นี่อาจเป็นความคิดของคุณด้วยเช่นกัน

คุณเคยชินกับการ “วิ่งหนีปัญหา” ในยามที่มีบาปและความมอธรรมเกิดขึ้น สดุดี 94:7 กล่าวว่า “คนอธรรมพูดว่าพระเจ้าไม่แลเห็น พระเจ้าของยาโคบไม่หยั่งรู้” เยเรมีย์ตักเตือนประชาชนชาวอิสราเอล “เขาทั้งหลายพูดมุสาในเรื่องพระเจ้าและได้กล่าวว่า “พระองค์มิได้ทรงทำบาปแต่ประการใด ไม่มีการร้ายอันใดเกิดขึ้นแก่เรา” (เยเรมีย์ 5:12) ขณะที่เราอธิษฐานนั้น เราต้องจดจำไว้เสมอว่า พระเจ้าของเรา พระองค์ทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญ

พระฉายาของพระเจ้า

พระเจ้าทรงปรากฏต่อเอเสเคียลผ่านทางนิมิตที่ริมแม่น้ำเคบาร์ ความสุขใสและประกายเจิดจ้าสร้างความตระหนกตกใจแก่เอเสเคียล เขาจึงซบหน้าลงถึงดินและฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า (เอเสเคียล 1:27-28) เช่นเดียวกับวิวรณ์บทที่ 1 เมื่อยอห์นได้พบกับพระเยซูคริสต์ซึ่งมาปรากฏพร้อมด้วยพระสิริของพระองค์ ทรงฉลองพระองค์กรมพระบาท และทรงคาดผ้ารัดประคตทองคำที่พระอุระ (ข้อ 13) พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวดุจดั่งหิมะ ขณะที่พระเนตรของพระองค์ดุจเปลวเพลิง (ข้อ 14) พระองค์ทรงมองเห็นเราได้ทะลุโปร่ง ทรงรู้จักบาปทุกอย่างของเรา พระบาทของพระองค์ดุจทองสัมฤทธิ์เกลี้ยงเหมือนกับว่า ได้หลอมให้บริสุทธิ์ (ข้อ 15) พระแสงสองคมออกมาจากพระโอษฐ์ และพระพักตร์ของพระองค์ดุจดวงอาทิตย์ที่ฉายแสงกล้า (ข้อ 16) เฉยเชิญหน้ากับพระลักษณะที่แท้จริงของพระเยซู ทำให้ยอห์นล้มลงแทบพระบาท เป็นเหมือนคนที่ตายแล้ว พระเยซูทรงแตะตัวเขาและตรัสว่า “อย่ากลัวเลย” แต่ปฏิกริยาแรกของยอห์น คือ กลัว (ข้อ 17) พระเจ้ามักจะตรัสเสมอครั้งแล้วครั้งเล่า “อย่ากลัวเลย” พระองค์บอกเราที่จะไม่กลัวพระองค์ พระองค์เคยกล่าวไว้ด้วยว่า “แต่มีต่างหากที่เราจะมองคือ เขาผู้ที่ถ่อมและสำนึกผิดในใจและตัวสิ้นเพราะค่าของเรา” (อิสยาห์ 66:2) เปาโลเคยเขียนไว้ในจดหมายของเขา ที่ไปถึงเมืองฟิลิปปี ให้สาวกที่นั่นอดสำหรับประพฤติเพื่อให้ได้ความรอด “ด้วยความเกรงกลัวและตัวสิ้น” (ฟิลิปปี 2:12)

เปโตรเป็นแต่เพียงชาวพระมงฆรรรมตาคนหนึ่ง ตื่นเต้นที่จะได้เรียนรู้จากพระเยซู แต่หลังจากที่เขาเห็นอัศจรรย์ที่พระองค์ช่วยให้เขาจับปลาได้มากมาย เขาวงวนต่อพระองค์ “พระองค์เจ้าข้า ขอเสด็จไปให้ห่างจากข้าพระองค์เถิด เพราะว่าข้าพระองค์เป็นคนบาป” (ลูกา 5:8) พระเยซูบอกกับเขาว่า “อย่ากลัวเลย ตั้งแต่นี้ไป ท่านจะเป็นผู้จับคน” (ลู

กา 5:10) เมื่อพระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ์เผชิญหน้ากับเราซึ่งเป็นคนบาป ผลลัพธ์ คือ ความที่เราเกรงกลัวจนตัวสั่น ครั้งแรกที่อิสยาห์ถูกเรียกโดยพระเจ้า เขาได้รับนิมิตและเป็นแบบอย่างของความเต็มใจ อาสารับใช้พระเจ้า

ในปีที่กษัตริย์อัสซีเรียลี้ลับพระชนม์ ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับ ณ พระที่นั่งสูงและเทิดทูนขึ้นและชายฉลองพระองค์ของพระองค์เต็มพระวิหาร เหนือพระองค์มีเสราฟิมยืนอยู่ แต่ละตนมีปีก หกปีก ใช้สองปีกบังหน้าและสองปีกคลุมเท้า และด้วยสองปีกบินไป ต่างก็ร้องต่อกันและกันว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ พระเจ้าจอมโยธา แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยพระสิริของพระองค์” และรากฐานของธรณีประตูทั้งหลายก็สั่นสะเทือนด้วยเสียงของผู้ร้อง และพระนิเวศน์ก็มีควันเต็มไปหมดและข้าพเจ้าว่า “วิบัติแก่ข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าพินาศแล้ว เพราะข้าพเจ้าเป็นคนริมฝีปากไม่สะอาด และข้าพเจ้าอยู่ในหมู่ชนชาติที่ริมฝีปากไม่สะอาด เพราะนัยน์ตาของข้าพเจ้าได้เห็นกษัตริย์ คือ พระเจ้าจอมโยธา และตนหนึ่งในเสราฟิมบินมาหาข้าพเจ้า ในมือมีถ่านเพลิงซึ่งเขาเอามาจากแท่นบูชา และเขาถูกต้องปากของข้าพเจ้า พูดว่า “ดูเถิด สิ่งนี้ได้ถูกต้องปากของเจ้าแล้ว กรรมชั่วของเจ้าก็ถูกยกเสีย และเจ้าก็จะรับการลบล้างบาป” และข้าพเจ้าได้ยืมพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เราจะใช้ผู้ใดไป และผู้ใดจะไปแทนเรา” ข้าพเจ้าทูลว่า “ข้าพระองค์อยู่ที่นี่พระเจ้าข้า ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเถิด”

อิสยาห์ 6:1-8

อิสยาห์เห็นพระสิริและความบริสุทธิ์ของพระเจ้า (ข้อ 1-4) การตอบสนองอันแรกของเขา คือ ความบาดเจ็บ แต่กลายเป็นว่าเขาเห็นตัวเอง และชนชาติมีบาปต่อพระเจ้า และไม่สมควรกับพระกรุณาของพระองค์ พระเจ้าได้ทรงให้อภัยบาปของเขา (ข้อ 6-7) พระองค์ทรงถามความสมัครใจของอิสยาห์ (ข้อ 8) เราซึ่งเป็นคริสเตียนได้รับอภัยบาปผ่านทางพระเยซูคริสต์

ตอบสนองด้วยความถ่อมใจ

เราต้องเห็นว่าเราไม่คู่ควรกับพระเจ้า โยบโต้แย้งกับพระเจ้าและผู้รับใช้ของพระองค์ ทำยที่สุดพระเจ้าได้ตรัสกับเขา โยบจึงทูลพระเจ้าว่า “ข้าพระองค์เคยได้ยินถึงพระองค์ด้วยหู แต่บัดนี้ตาของข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ ฉะนั้นข้าพระองค์จึงเกลียดตนเอง และกลับใจอยู่ในผงโคลนและขี้เถ้า” (โยบ 42:5-6) นี่ควรเป็นท่าทีของเรา เมื่อที่เราซึ่งเป็นทาสของบาปได้พบกับพระเจ้าผู้ทรงพระสิริ บริสุทธิ์ และไม่มีที่ติ

ดาวิดได้เข้าใจว่า เขาเองไม่สมควรที่อยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า หลังจากการสรรเสริญพระเจ้า ดาวิดอธิษฐาน :

“แต่ข้าพระองค์เป็นผู้ใด และชนชาติของข้าพระองค์เป็นผู้ใดที่ข้าพระองค์ทั้งหลายสามารถถวายแด่พระองค์ด้วยความเต็มใจเช่นนี้ เพราะว่าสิ่งของทุกอย่างมาจากพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ถวายของที่ เป็นของพระองค์แต่พระองค์เท่านั้น เพราะว่า ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นคนต่างดาวต่างแดนต่อพระองค์ และเป็นคนอาศัยอยู่ชั่วคราว ดังที่บรรพบุรุษของข้าพระองค์ได้เป็นอย่างนั้นมาแล้ว วันปีของข้าพระองค์บนแผ่นดินโลกเป็นเหมือนเงา และไม่มีอะไรจริง” (1 พงศาวดาร 29:14-15)

เมื่ออยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าซึ่งเป็นเพลิงที่เผาผลาญ เขารู้ว่าตัวเองไม่คู่ควร ซาโลมอนร้องขอต่อพระเจ้าให้ฟังคำอธิษฐานของประชาชนของพระองค์ (1 พงศกษัตริย์ 8:38) ซาโลมอนได้อธิษฐาน “ต่างก็สำนึกในใจของเขาในเรื่องภัยพิบัติอันจะตกแก่เขา และได้กางมือของเขาสู่พระนิเวศน์นี้” พระเยซูทรงดักเตือนคริสตจักรที่เลาดีเซีย เพราะการที่พวกเขาเพเลิดเพลินอยู่กับทรัพย์สมบัติ “เพราะเจ้าพูดว่า เราเป็นคนมั่งมี ได้ทรัพย์สมบัติมาก และเราไม่ต้องการสิ่งใดเลย เจ้าไม่รู้ว่าเจ้าเป็นคนแร้นแค้นเข็ญใจ เป็นคนขัดสน เป็นคนตาบอด และเปลือยกายอยู่” (วิวรณ์ 3:17)

ผมมักจะอธิษฐานด้วยความในวิวรณ์บทที่ 3 “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์เป็นคนแร้นแค้นเข็ญใจ เป็นคนขัดสน เป็นคนตาบอด และเปลือยกายอยู่ ได้โปรดกรุณาช่วยกู้ข้าพระองค์” พระเยซูกล่าวถึงคนเก็บภาษีซึ่งอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดพระเมตตาแก่ข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปเถิด” (ลูกา 18:13) ไม่ว่าจะเป็ทรัพย์สิ่งของที่เรามีหรือการกระทำดีของเราไม่อาจทำให้เราคู่ควรกับองค์บริสุทธิ์ได้เลย เรามีความสัมพันธ์กับพระองค์ได้ เพราะว่า พระคุณของพระเจ้าเท่านั้นช่วยให้เราเพิกเฉยต่อพระคุณของพระเจ้า

อธิษฐานด้วยความยำเกรง

เมื่อเราอธิษฐาน ให้เราเคารพพระเจ้าเพราะพระองค์คู่ควร แน่หนอนว่า พระองค์ต้องการเป็นเพื่อนกับเรา และอยากให้เราปฏิบัติต่อพระองค์ดังมิตรแท้ พวกเราบางคนอธิษฐานกับพระเจ้า และใช้สรรพนามของพระเจ้าเป็นคำคั่นประโยค “พระเจ้าอยากจะทำอะไรกับเรา พระองค์ยอดเยี่ยม พระเจ้าและพระองค์ให้พระเยซูกับเรา พระเจ้า ขอขอบคุณพระเจ้า โปรดอยู่กับเรา พระเจ้า” บางครั้งเราสงสัย กังวลกับบางเรื่อง เราเป็นเหมือนคนต่างชาติ (มัทธิว 6:7) หรือบางครั้งเราพยายาม

ที่จะอธิษฐานในสถานที่สะดวกสบายสำหรับเรา และทำให้เราว่างหงามหวานนอน บางครั้งเราเล่นอยู่กับบาป เพราะว่า เรา ประณีประนอม และสงสัยว่าทำไมพระเจ้าจึงไม่ตอบคำอธิษฐานของเรา

องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้บริสุทธิ์ต้องการให้เราเป็นคนชอบธรรม ไม่อย่างนั้น พระองค์ไม่สามารถตอบคำอธิษฐานของเราได้ ในสดุดี 66:16-20 ผู้แต่งไว้ในใจ แม้จะอธิษฐานมากมายด้วยเสียงดัง พระเจ้าจะมีทรงฟัง พระเจ้าปฏิเสธคำอธิษฐานของเรา หากเราไม่ชอบธรรม

ในโยชูวา 7 คนอิสราเอลพยายามลุกขึ้นสู้ชาวเมืองอัย แต่พวกเขาพ่ายแพ้ (โยชูวา 7:1-5) พระเจ้าไม่ช่วยพวกเขา เพราะอาคานได้นำของถวายบางส่วนจากเยรีโคไปเป็นของตน โยชูวาฉีกเสื้อผ้าของตน และชบหน้าลงถึงดินต่อพระพักตร์พระเจ้า อธิษฐาน และพระเจ้าได้สอนเขา

“จงลุกขึ้นเถิด โฉนเจ้าจึงชบหน้าลงดินดังนี้เล่า คนอิสราเอลได้กระทำบาป เขาได้ละเมิดพันธสัญญาซึ่งเราได้
บัญชาเขาไว้ เขาได้ยกยอกของที่ต้องถวาย เขาได้ขโมยและปิดบังและได้เอาของรวมไว้กับข้าวของของตน
เพราะฉะนั้น คนอิสราเอลเอง จึงยืนหยัดต่อสู้ศัตรูของตน ไม่ได้หันหลังหนีศัตรู เพราะเขากลายเป็นสิ่งที่ต้องถูกทำลาย
เราจะไม่อยู่กับเจ้าทั้งหลายอีกต่อไป เว้นแต่เจ้าจะทำลายสิ่งของที่ต้องถวายนั้นเหล่านั้นเสียท่ามกลางพวกเจ้า”
(โยชูวา 7:10-12)

เช่นเดียวกับเรื่องที่เกิดขึ้นใน 2 ซามูเอล 21 เราได้อ่านเกี่ยวกับการกัณดารอาหารที่เกิดขึ้นนาน 3 ปี ในรัชสมัยของดาวิด ประชาชนได้อธิษฐาน แต่พระเจ้าบอกว่า นี่เป็นผลมาจากการที่คนอิสราเอลผิดสัญญาที่ได้ทำไว้กับคนกิเบโอน เขาได้ฆ่าคนกิเบโอน (ข้อ 2) พันธสัญญาระหว่างอิสราเอลกับคนกิเบโอนมีมาตั้งแต่เก้าร้อยปีก่อนในสมัยของโยชูวา (บทที่ 9) และพระเจ้าต้องการให้พวกเขารักษาสัญญานั้น หลังจากที่ดาวิดได้ชดใช้ความผิดที่เกิดขึ้น พระเจ้าทรงยุติการกัณดารอาหารและทรงตอบคำอธิษฐานของอิสราเอล (2 ซามูเอล 21:14) คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังและเกิดผล

บางครั้งผมอดอาหารและอธิษฐานร้องไห้วิงวอนต่อพระเจ้า แต่ความบาปของผม (หรือบาปของคริสตจักร) ได้หยุดพระเจ้าที่จะฟังคำอธิษฐาน ตอนอยู่ที่บังกาลอร์ ในปี 1990 เราเจอการข่มเหงอย่างหนัก และผมอธิษฐานบ่อยมากแต่ก็ไม่มีความสุข ผมอธิษฐานแต่ไม่ได้วางภาระไว้กับพระเจ้า (ฟิลิปปี 4:6-7, 1 เปโตร 5:7) ผมขาดความเชื่อและกลัว รู้สึกขมขื่นกับการข่มเหงที่เกิดขึ้น บางทีผมนั่งอยู่ที่บ้าน ใจเต้นแรงและหวาดกลัว หากได้ยินเสียงโทรศัพท์หรือเสียงกระดิ่งหน้าบ้าน ผมสงสัยว่า จะเป็นใครหรือจะเกิดอะไรขึ้น ผมเดินไปตามถนนไม่กล้าประกาศความเชื่อ เพราะกลัวว่า ตำรวจจะเห็น ผมเริ่มหงุดหงิดกับคนรอบข้าง เป็นเวลาเก้าเดือนที่คริสตจักรไม่เติบโต และใจผมก็สลาย เมื่อผมเห็นบาปของตัวเอง ความหวาดกลัว การขาดความเชื่อ และขาดความสิ้นบาน และแล้วพระเจ้าได้ตอบคำอธิษฐานของผมอีกครั้ง บางครั้งผมรู้สึกต่อสู้อะไรและไม่ค่อยอยู่กับร่องกับรอย ไม่ชอบธรรม ผมได้เห็นว่าคำอธิษฐานของผมมีผลเพียงเล็กน้อยหรือไม่ก็ไม่มีเลย

คำอธิษฐานในโลกนี้ไม่อาจไปถึงพระเจ้าได้ หากไม่ได้มาจากใจที่บริสุทธิ์ จำไว้ว่า คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมมีพลังทำให้เกิดผล พระเจ้าของเราพระองค์ทรงสมบูรณ์ บริสุทธิ์ เป็นเพลิงที่เผาผลาญ พระเนตรของพระองค์ดูจเปลวไฟ มองทะลุจิตวิญญาณของเรา พระองค์ทรงฟังคำอธิษฐานของเรา เมื่อเราชำระตัวเองให้บริสุทธิ์ดังที่พระองค์ทรงเป็น

ข้อคิด

1. คุณให้ความสำคัญกับการอธิษฐานถึงพระเจ้ามากขนาดไหน คุณไปหาพระองค์ด้วยความยากแค้น ด้วยความเคารพหรือไม่? คุณลองนึกภาพตัวเองเวลาอยู่ต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าเป็นอย่างไร และจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร?
2. คุณจดจ้องกับความชอบธรรมมากขนาดไหน? การสารภาพบาปเป็นเรื่องปกติในชีวิตประจำวันของคุณหรือเปล่า? คุณพยายามที่จะอธิษฐานถึงปัญหาของคุณทั้งที่คุณยังไม่ได้ละทิ้งความบาปหรือไม่? คุณสารภาพบาปหรือเปล่า?
3. มีสาวกในกลุ่มคนใดหรือไม่ ที่มีบาปและคุณรู้ว่า นี่เป็นเหตุที่พระเจ้าไม่สามารถตอบคำอธิษฐานได้? คุณจะทำอย่างไร?

พระเจ้าทรงฤทธิ์เกินกว่าจินตนาการ

ขอให้เกียรติจงมีแด่พระองค์ผู้ทรงฤทธิ์ กระทำสารพัดมากยิ่งขึ้นกว่าที่เราจะทูลขอหรือคิดได้ ตามฤทธิ์เดชที่ประกอบกิจอยู่ภายในตัวเรา ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ในคริสตจักรและในพระเยซูคริสต์ตลอดทุกชั่วอายุคนเป็นนิรันดร์ อาเมน
เอเฟซัส 3:20-21

พระเจ้าทรงแสวงหาเรา พระองค์ทรงน้อมพระกายลง ทรงเปิดอ้อมแขนต้อนรับเรา ทรงเช็ดน้ำตาทุกหยด ทรงเห็นคุณค่าในตัวเรา และทรงร้องเพลงกล่อมเรา พระองค์บริสุทธิ์ ทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญและพระองค์ทรงฤทธิ์เกินกว่าที่เราจินตนาการ เปาโลอัครทูตให้คริสเตียนในเอเฟซัสจะมีจิตใจที่ยังรู้ถึงความไพบูรณ์และพระสิริของพระเจ้า

และขอให้ตาใจของท่านสว่างขึ้น เพื่อท่านจะรู้ว่าในการที่พระองค์ทรงเรียกท่านนั้น พระองค์ได้ประทานความหวังอะไรแก่ท่าน และรู้ว่ามรดกของพระองค์สำหรับธรรมิกชนมีสง่าราศีอันอุดมสมบูรณ์เพียงไร และรู้ว่าฤทธานุภาพอันใหญ่ของพระองค์มีมากเพียงไร สำหรับเราทั้งหลายที่เชื่อตามอำนาจของพระกำลังและฤทธานุภาพอันใหญ่ของพระองค์
เอเฟซัส 1:18-20

อำนาจที่พระองค์ให้กับเราผู้ที่เชื่อ นั้น เป็นฤทธานุภาพเดียวกันกับที่ซุบพระคริสต์ให้พื้นดินพระชนม์ เมื่อเราได้เริ่มที่จะเข้าใจถึงฤทธานุภาพที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า การอธิษฐานของเราก็ได้รับการปฏิบัติ!

พวกเราหลายคนเห็นพระเจ้าเล็กน้อย อาจเป็นเพราะว่าความล้มเหลวในอดีต ความผิดหวัง หรือมีข้อสงสัยนั้นไม่ใช่พระเจ้าในพระคัมภีร์ แต่เป็นพระเจ้าที่เราสร้างขึ้นเอง ไม่ใช่พระเจ้าที่เรามีสการ เราจึงเพิกเฉยแทนที่จะเชื่อฟังหรือบางทีอาจเป็นเพราะว่าที่ผ่านมา พ่อแม่ไม่ได้อยู่เคียงข้างเรา บางทีเพราะเราไม่ได้เป็นอย่างที่ตัวเองคิดไว้ แต่มากกว่าทุกอย่าง พระเจ้าในพระคัมภีร์มีฤทธิ์เกินกว่าจินตนาการ

พลังเหนือการสร้าง

ตั้งแต่ปฐมกาลจนถึงวิวรณ์ พระคัมภีร์แสดงให้เห็นฤทธานุภาพของพระเจ้าอย่างเป็นเหตุเป็นผล พระคัมภีร์เริ่มต้นด้วยผลงานการสร้างที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า แต่ละประโยคเช่นปฐมกาลอธิบายทฤษฎีบิกแบงค์ของพระเจ้า การสร้างที่แสนมหัศจรรย์ พระองค์ยิ่งใหญ่เหนือจักรวาล และมหจักร ในหนังสือ (2 พงศาวดาร 6:18) คำอธิษฐานของซาโลมอน “ดูเถิดฟ้าสวรรค์สูงสุดก็ยังไม่รองรับพระองค์ไว้ไม่ได้ พระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างขึ้น จะรับพระองค์ไม่ได้ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด” แม้ว่าพระเจ้า “มิได้อยู่ห่างไกลจากเราทุกคนเลย” (กิจการฯ 17:27) คำอธิษฐานของโมเสสใน สดุดี 90:1-2 แสดงให้เห็นว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าเหนือกาลเวลา

พระเจ้าทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง ทั้งสิ่งที่เรามองเห็นและไม่เห็น พระองค์ทรงสร้างดาวทุกดวง มีนักวิทยาศาสตร์บางคนกล่าวว่า หากดาวแต่ละดวงเป็นเหมือนเม็ดทราย และเมื่อรวมกันแล้ว สามารถท่วมโลกนี้ได้ แต่พระเจ้าทรงตั้งชื่อให้กับดาวทุกดวง (สดุดี 147:4) พระองค์ทรงสร้างภูเขา และให้มีอากาศ พระองค์ทรงออกแบบระบบสุริยจักรวาล และแกแลคซีทั้งหมด แต่กระนั้นพระองค์ทรง “ประกาศพระดำริของพระองค์แก่มนุษย์” (อาโมส 4:13) ผู้เผยพระวจนะนาฮูมได้กล่าวไว้ว่า “เมฆเป็นมงคลีแห่งพระบาทของพระองค์” (นาฮูม 1:3) แม้แต่นกกระจาบสักตัวก็อาจจตกถึงดินได้ หากพระองค์มีทรงเห็นชอบ (มัทธิว 10:29) พระเจ้าทรงรู้จักเราเป็นอย่างดี ดาวิดกล่าวว่า “ความปรารถนาทั้งสิ้นของข้าพระองค์ก็แจ้งอยู่กับพระองค์” (สดุดี 38:9) ดาวิดยังได้กล่าวไว้ด้วยว่า

เมื่อข้าพระองค์นั่งลงและลุกขึ้นพระองค์ทรงทราบ พระองค์ทรงประจักษ์ในความคิดของข้าพระองค์ได้แต่ไกล พระองค์ทรงค้นวิถีของข้าพระองค์และการนอนของข้าพระองค์ และทรงค้นเคยกับทางทั้งสิ้นของข้าพระองค์ ข้าแต่พระเจ้า แม้ก่อนที่ลิ้นของข้าพระองค์จะพูด พระองค์ก็ทรงทราบความเสียหมดแล้ว (สดุดี 139 : 2-4)

อย่างไรก็ตาม เราไม่อาจเข้าใจฤทธานุภาพทั้งหมดของพระเจ้าได้ พระองค์ทรงฤทธิ์พระกำลังของพระองค์มากกว่าพลังของแผ่นดินไหวยิ่งใหญ่กว่าเปลวเพลิง และมีอานุภาพกว่าการระเบิดทั้งปวง ใน (สดุดี 104:32) กล่าวถึงพระเจ้าว่า “ผู้ทรงทอดพระเนตรโลก มันก็สิ้นสันทานผู้ทรงแต่ต้องงูยามันก็มีคว้นขึ้นมา” ต่อพระพักตร์พระเจ้าแล้ว พลังของมนุษย์ไม่มีค่าอะไรเลย และเมื่อโมเสสสงสัยในพระเจ้าว่า จะทรงเลี้ยงดูคนหกแสนคนได้หรือไม่ พระเจ้าตรัสตอบว่า “พระหัตถ์ของพระเจ้าสิ้นไปหรือ บัดนี้เจ้าจงเห็นว่า คำของเราจะสำเร็จเพื่อเจ้าจริงหรือไม่” (กัณดารวิถี 11:21-23) โยเซยา 10:7 อธิบายถึงการที่ชาวสะมาเรียและกษัตริย์ของพวกเขา จะพินาศเป็นเหมือนเศษไม้ที่ลอยอยู่เหนือผิวน้ำ ในหนังสือดาเนียลได้อธิบายตอนที่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ทรงเกรี้ยวกราดต่อซัดรัก เมซาค และ เอเบดเนโก

“ถ้าพระเจ้าของพวกข้าพระบาท ผู้ซึ่งพวกข้าพระบาทปรนนิบัติพอพระทัยที่จะช่วยกู้พวกข้าพระบาทให้พ้นจากเตาไฟที่ลุกอยู่ ข้าแต่พระราชาราชองค์ก็จะทรงช่วยกู้พวกข้าพระบาทให้พ้นจากเตาไฟที่ลุกอยู่ ข้าแต่พระราชาราชองค์ก็จะทรงช่วยกู้พวกข้าพระบาทให้พ้นพระพิศตรของฝ่าพระบาท ถึงแม้ไม่เป็นเช่นนั้น ข้าแต่พระราชาราชองค์ก็จะทรงช่วยกู้พวกข้าพระบาทก็ไม่ปรนนิบัติพระของฝ่าพระบาท ทรงทราบ ว่า พวกข้าพระบาทก็ไม่ปรนนิบัติพระของฝ่าพระบาทหรือ นมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งฝ่าพระบาทได้ทรงตั้งขึ้น” (ดาเนียล 3: 17-18)

หลังจากนั้นทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้ทรงช่วยกู้ชายทั้งสามจากกองเพลิงที่ลุกไหม้ (ดาเนียล 3:25-28)

อิสยาห์ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “ท่านได้เห็นพระสิริของพระองค์ และได้กล่าวถึงพระองค์” (ยอห์น 12:41) เขาได้เห็นพระสิริแท้จริงของพระเจ้า และได้เตือนพวกเจ้าหน้าที่

ดูเถิด เจ้าคนแข็งแรงเอ๋ย พระเจ้าจะทรงเหวี่ยงเจ้าออกไปอย่างแรง พระองค์จะฉวยเจ้าให้แน่น และม้วนเจ้าและขว้างเจ้าไป อย่างลูกบอลยังแผ่นดินกว้าง เจ้าจะตายที่นั่น และที่นั่นจะมีถรณ์อันตระการของเจ้า เจ้าผู้เป็นที่อดสูแก่เรือนนายของเจ้า” (อิสยาห์ 22 : 17-18)

คำพยากรณ์ในอิสยาห์ 40 เป็นจริงในวันของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา (มัทธิว 3:3 มาระโก 1:2 ลูกา 3:4-6) ทั้งหมดนี้บรรยายถึงความยอดเยี่ยมยิ่งใหญ่ของพระเจ้า และความเล็กน้อยของมนุษย์ เราจะเหมือนหยดน้ำที่เหี่ยวแห้งไปต่อพระพิศตรพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ (อิสยาห์ 40:7-8) (ยากอบ 4:14) กล่าวว่า เราเป็นแต่หมอก ในอิสยาห์ 40:12 เขียนไว้ดังนี้

ผู้ใดได้เคยดวงน้ำทั้งสิ้นด้วยอุ้งมือของตน และวัดฟ้าสวรรค์ด้วยคืบเดียว บรรจุมงคลสิทธิ์ของแผ่นดินโลกไว้ในถังเดียว และชั่งภูเขาในตาชั่ง และชั่งเนินด้วยตราชู

พระเจ้าทรงดวงน้ำในมหาสมุทรได้ด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ พระเจ้าทรงวัดฟ้าสวรรค์ด้วยคืบเดียว ภูเขาและผงคลีของโลกนี้ถูกบรรจุไว้ด้วยถังใบเดียว พระเจ้าเข้มแข็งยิ่งใหญ่และทรงพลัง (อิสยาห์ 40:13-14) กล่าวว่าไม่มีใครสามารถให้คำปรึกษากับพระเจ้าได้ แม้จะบอกว่าเราทำไม่ได้! อิสยาห์ 40:15 “ดูเถิด บรรดาประชาชาติก็เหมือนน้ำหยดหนึ่งจากถังและผู้มีอำนาจของโลกนี้ แต่ในสายตาของพระเจ้าแล้ว พวกเขาเหล่านั้นเป็นแค่เพียงน้ำหยดหนึ่ง เป็นแค่ผงบอบตาชั่งไม่มีความหมาย เจอร์รี่ บริเจทส์ อธิบายไว้ในหนังสือ The Joy of Fearing God (ความสุขจากการยำเกรงพระเจ้า) ว่า ลองนึกภาพตาชั่งที่เรามักใช้บ่อยๆ ในห้องทดลองวิทยาศาสตร์ซึ่งในยุคของพระคัมภีร์ไบเบิลใช้สิ่งนี้เป็นเครื่องมือทางการค้า เรารู้ว่าผงบอบตาชั่งนั้นไม่มีค่าอะไรเลย และไม่มีผลกระทบต่อมาตรการชั่ง ลองจินตนาการว่า คุณไปซื้อผักหรือผลไม้ที่ตลอดแล้วคุณบอกกับคนขายว่า “ก่อนชั่งช่วยปิดผงบอบตาชั่งด้วยนะ เดี่ยวน้ำหนักเกินฉันไม่อยากจ่ายเงินค่าผงบอบด้วย” ช่างเป็นเหตุผลที่น่าขัน! เพราะเราต่างก็รู้ว่าผงบอบไม่มีค่าและ ไม่มีน้ำหนัก สำหรับพระเจ้าประชาชาติยิ่งใหญ่ในโลกนี้ไม่ได้แตกต่างอะไรกับผงบอบนั้นสักนิด

เชื่อว่าความยิ่งใหญ่เหล่านั้นไม่มีความหมายสำหรับมนุษย์ บางคนถูกกล่าวไว้ในประวัติศาสตร์ในฐานะผู้ครอบครองโลกจอมจักรพรรดิ แต่ไม่ว่า พวกเขาจะยิ่งใหญ่ขนาดไหน พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่ยิ่งกว่า ต่อพระพิศตรพระเจ้าประชาชาติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ มิได้ต่างจากน้ำหยดจากถังและผงบอบตาชั่ง พระเจ้าทรงกระทำให้นายายเป็นเหมือนเปล้า (อิสยาห์ 40:23-24 สดุดี 75:6-7) พระองค์ทรงนับดาวทุกดวงไม่ขาดไปสักดวงเดียว (อิสยาห์ 40:26) พระองค์ดำรงอยู่นิจนิรันดร์และเป็นพระเจ้าผู้สร้าง พระองค์มิได้ทรงเหน็ดเหนื่อยเช่นเรา (อิสยาห์ 40:28) อิสยาห์ได้สัญญาว่า หากเราหวังในพระเจ้า เราจะถูกเสริมกำลังขึ้นใหม่จะปีนปึกจะวิ่งจะเดินกับพระเจ้า (อิสยาห์ 40:28-31)

พลังผ่านการอธิษฐาน

ฤทธานุภาพของพระเจ้านั้นเกินความสามารถเกินกว่าจินตนาการ และอยู่เหนือความเข้าใจ แต่เราสามารถเข้าใจในพระเจ้าได้ ผ่านการอธิษฐาน พระเยซูตรัสว่า

“เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดจะสั่งภูเขานี้ว่า จงลอยไปลงทะเล และมีได้สงสัยในใจแต่เชื่อว่า จะเป็นไปตามที่สั่งนั้นก็จะเป็นตามนั้นจริง เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานพระเจ้า ขอสิ่งใด จงเชื่อว่าจะได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น”

(มาระโก 11:23-24)

พระเจ้าของเราจะทรงกระทำมากกว่าที่เราขอหรือจินตนาการ พระองค์สัญญาที่จะเปิดประตูเมืองให้กษัตริย์ไชรัส ผู้รับใช้ของพระองค์ (อิสยาห์ 45:1) พระองค์ทรงเปิดประตูให้เปาโลเทศนาสั่งสอน (1 โครินธ์ 16:9, 2 โครินธ์ 2:12, กิจการ 14:27) เปาโลขอชาวเมืองโคโลสีให้อธิษฐานที่ประตูแห่งการประกาศจะถูกเปิดออก (โคโลสี 4:3) พระเจ้าทรงให้

คริสตจักรที่ฟีลาเดเฟีย “เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ลึ้นที่ฝ่าเท้าของเจ้าทั้งหลายจะเหยียบลง เราได้ยกให้แก่เจ้าทั้งหลาย ดังที่เราได้สัญญาไว้กับโมเสส (โยชูวา 1:3)

พลังของการพิพากษา

พระคัมภีร์ไบเบิลเปิด และปิดท้ายด้วยพลังที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เป็นพลังเดียวกันตั้งแต่ต้น ดังที่วิวรณ์เขียนไว้ว่า

“ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดได้เทขันของตนลงในอากาศ และมีพระสุรเสียงดังออกมาจากพระที่นั่งในพระวิหารนั้นว่าสำเร็จแล้ว และเกิดมีฟ้าแลบมีเสียงต่างๆ มีฟ้าร้อง และเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ซึ่งตั้งแต่มีมนุษย์เกิดมาบนแผ่นดินโลกไม่เคยมีแผ่นดินไหว ร้ายแรงเช่นนี้เลย” (วิวรณ์ 16:17-18)

ใน (วิวรณ์ 14:20) มีสายน้ำโลหิต (วิวรณ์ 16:21) จะมีลูกเห็บใหญ่ตกลงมาจากฟ้า ภูเขาทุกลูกและเกาะทุกเกาะจะเลื่อนไปจากที่เดิม (วิวรณ์ 6:14, 16:20) และท้องฟ้าก็หายไปเหมือนกับหนังสือที่ถูกม้วนขึ้น (วิวรณ์ 6:14) ท่ามกลางความน่าสะพรึงกลัวของวันพิพากษา ฟ้าสวรรค์เปิดออก และพระเยซูทรงปรากฏ

และข้าพเจ้าก็ได้เห็นสวรรค์เปิดออกและคูเอ็ด มีม้าขาวตัวหนึ่ง พระองค์ผู้ทรงมานั้นมีพระนามว่า “สัตย์ซื่อ และสัตย์จริง” พระองค์พิพากษา และทรงกระทำสงครามด้วยความเป็นธรรม พระเนตรของพระองค์ดุจเปลวไฟ และบนพระเศียรของพระองค์มีมงกุฎหลายอัน และพระองค์ทรงมีนามจารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จักเลย นอกจากพระองค์เอง พระองค์ทรงฉลองพระองค์ที่จุ่มเลือด และพระนามที่เรียกพระองค์นั้น คือ “พระวาตะของพระเจ้า” เหล่าพลโยธาในสวรรค์สวมอาภรณ์ผ้าป่านเนื้อละเอียดขาวบริสุทธิ์ ได้นั่งบนหลังม้าขาวตามเสด็จพระองค์ไป มีพระแสงคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงฟันฟาดบรรดานานาประชาชาติด้วยพระแสงนั้น และพระองค์ทรงครอบครองเขาด้วยคทาเหล็ก พระองค์จะทรงเหยียบบ่ออย่างงั้นแห่งพระพิโรธอันเหยียบขาดของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์และที่ต้นพระอุระของพระองค์ว่า “จอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย”

(วิวรณ์ 19:11-16)

นี่ไม่ใช่พระเยซูคริสต์ที่อ่อนแอ เศร้าสร้อย ตามที่ปรากฏในภาพวาดยุคเรเนซองส์ พระองค์ทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญ เป็นพระบุตรที่ทรงฤทธานุภาพของพระเจ้า เราต้องยำเกรงพระองค์ แต่สิ่งที่น่ายินดีคือ พระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงอยู่ด้านเดียวกับเรา เมื่อวันนั้นมาถึง ผมอยากที่จะแน่ใจว่า ครอบครัวของผม เพื่อนของผม และคนอื่นๆจะถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้า นี่คือเวลาที่เชื่อมั่นในพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ที่เชื่อว่า พระองค์ทรงอยู่กับเรา นี่คือเวลาที่เราจะขอจากพระองค์ในสิ่งที่เราไม่เคยคิดหรือฝันถึง ปัญหาหนักอึ้งของเรา เป็นเรื่องเล็กน้อยในสายพระเนตรของพระองค์ พระองค์พร้อมที่จะทำการอัศจรรย์ รอดแต่เพียงให้เราขอพระองค์เท่านั้น

ข้อคิด

1. คุณมองเห็นพระเจ้าเป็นเช่นไร? โดยที่ไม่คิดถึงข้อพระคัมภีร์ที่อธิบายเกี่ยวกับพระเจ้า การอธิษฐานของคุณแสดงให้เห็นว่าคุณมองเห็นพระเจ้าเป็นอย่างไร?
2. ในอดีตพระเจ้าทรงเปิดประตูด้านใดให้กับคุณบ้าง และในปัจจุบัน คุณจะอธิษฐานขอให้พระเจ้าเปิดประตูเรื่องใดให้กับคุณหลังจากที่อ่านเรื่องนี้แล้ว?
3. คุณรู้สึกอย่างไร “จริงๆ” เกี่ยวกับวันพิพากษา ศึกษาข้อพระคัมภีร์เพิ่มเติมที่จะช่วยให้คุณมีมุมมองในหนทางของพระคัมภีร์?

พระเจ้าได้เตรียมสถานที่ไว้แล้ว

อย่าให้ใจของท่านวิตกเลย ท่านวางใจในพระเจ้า จงวางใจในเราด้วย ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีที่อยู่เป็นอันมาก ถ้าไม่มีเราคงได้บอกท่านแล้ว เพราะเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย

ยอห์น 14:1-2

พระเยซูต้องการให้เรามีสันติสุขในจิตใจ เพราะพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมที่บนฟ้าสวรรค์ไว้สำหรับเราแล้ว พระเจ้าทรงมีคฤหาสน์หลังใหญ่ ซึ่งมีหลายห้องไว้สำหรับคนทุกประเภท มีเนื้อที่เพียงพอสำหรับคุณและผม พระเยซูต้องการให้สาวกของพระองค์จดจำเสมอว่า ปลายทางชีวิตของพวกเขาอยู่ที่ใด เพราะมันจะง่ายขึ้นเมื่อเรารู้ว่าชีวิตเราจะจบลงเช่นไร ชีวิตคริสเตียนเป็นเหมือนกับการที่ได้ดูหนังที่คุณรู้อยู่แล้วว่า ตอนจบจะเป็นเช่นไร พระเอกชนะเสมอ! นี่ควรจะช่วยทำให้เรามีท่าทีใหม่ในการอธิษฐาน

ขณะที่พระเยซูอธิษฐานพระองค์ทรงคิดถึงสวรรค์ (ลูกา 10:17-20) เหล่าสาวกกลับมาพร้อมกับความสำเร็จในการทำพันธกิจ ทุกคนชื่นชมกับชัยชนะที่พระเจ้าประทานให้ พระเยซูตรัสกับสาวกว่าให้พวกเขาชื่นชมยินดี เพราะชื่อของพวกเขาถูกจดไว้บนสวรรค์ ซึ่งหมายถึงว่า จุดหมายปลายทางของพวกเขา นั้น สำคัญยิ่งกว่าชัยชนะหรือความพ่ายแพ้ที่ได้ในวันนี้

พระเยซูตรัสว่า “เพราะเหตุฉะนั้น อย่ากระวนกระวายถึงวันพรุ่งนี้ เพราะว่า พรุ่งนี้คงมีการกระวนกระวานสำหรับพรุ่งนี้เอง และแต่ละวันก็มีทุกข์พอกอยู่แล้ว” (มัทธิว 6:34) เวลาอธิษฐาน บ่อยครั้งที่เราเห็นปัญหามากกว่าเห็นพระสิริของพระเจ้า พระองค์ต้องการให้เราจดจำว่า พระองค์ทรงมีสถานที่บนฟ้าสวรรค์ให้กับเรา สวรรค์เป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การจดจำองและใส่ใจ ระหว่างการขมเหงครั้งใหญ่ในช่วงปลายของศตวรรษที่หนึ่ง พระเจ้าทรงให้ยอห์นเขียนหนังสือวิวรณ์เพื่อย้ำเตือนคริสเตียนในยุคนี้ว่า ท้ายที่สุด พวกเขาจะเป็นผู้ชนะ การทนทุกข์ในการทั้งปวงนั้นถือว่าคุ้มค่า เมื่อเปรียบเทียบกับสวรรค์

เพื่อนรักของผม เฮนรี คริสต์ เป็นหนึ่งในนักเทศน์ที่ผมชื่นชอบ ตอนที่ผมเป็นสาวกใหม่ๆ เป็นเพราะคำสอนของเขาที่เคลื่อนไหวจิตใจของผม เขารักที่จะพูดถึงสวรรค์และไม่ว่าครั้งไหนที่ผมได้ยินเขาพูด ทุกครั้งผมรู้สึกอยากไปที่นั่น ให้เราลองวาดภาพสวรรค์ เพื่อที่เราจะได้มีแรงจูงใจในการอธิษฐานด้วยความชื่นบาน

ไม่มีการหลอกลวง

บางครั้งเราเห็นผู้นำที่พบกับความล้มเหลวและทำให้ใจเราแตกสลาย เวลาใกล้เข้ามาแล้ว สวรรค์เป็นที่ซึ่งไม่มีบาปในวิวรณ์ 21 ยอห์นได้อธิบายสิ่งที่เขาเห็น คือ กรุงเยรูซาเล็มใหม่ สวรรค์ สิ่งซึ่งไม่บริสุทธิ์ สิ่งน่ารังเกียจหรือหลอกลวงไม่สามารถเข้าไปได้ มีแต่เพียงคนที่ชื่อถูกจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตเท่านั้นที่สามารถเข้าไปได้ (วิวรณ์ 21:27) เราจะถูกเปลี่ยนให้เป็นเหมือนพระคริสต์ (2 โครินธ์ 3:17-18) เมื่อถึงเวลาที่พระองค์ทรงปรากฏและนำเราไปยังฟ้าสวรรค์ “เราจะเหมือนพระองค์” (1 ยอห์น 3:2) ความอ่อนแอ และบาปของเราจะหายไปตลอดนิรันดร์!

ในโลกนี้เราพบแต่ความหลอกลวง เราเห็นนักการเมืองที่พูดอย่างหนึ่งแต่ทำอีกอย่างหนึ่ง แต่สวรรค์ทุกอย่างแตกต่างจากสิ่งที่เราเคยเห็น พวกหน้าซื่อใจคดไม่สามารถเข้าสู่สวรรค์ได้ ทุกความล้มพันธุ้โปร่งใส และบริสุทธิ์ ไม่มีความละอาย ไม่มีความจำเป็นที่ต้องสวมหน้ากาก เป็นสถานที่ที่ทุกคนอยากจะไป และเมื่อเราอธิษฐาน เราควรอธิษฐานเหมือนดั่งว่า เราได้อยู่ที่นั่นแล้ว พระเจ้าทรงรู้ใจของเรา และเราไม่จำเป็นต้องเสแสร้งหรือสวมหน้ากาก เมื่อเราอยู่กับพระองค์ พระองค์ทรงรักเราอย่างที่เราเป็น

อยู่กับพระเจ้านิรันดร์

ในวิวรณ์ 21 แสดงในเราเห็นกรุงเยรูซาเล็มใหม่ “พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา” (วิวรณ์ 21:3) วิวรณ์ 7 อธิบายไว้ว่า “คนมากมายเหลือคณานา” (ข้อ 9) ในสวรรค์ “เขาทั้งหลายจึงได้อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และปรนนิบัติพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ ทั้งกลางวันและกลางคืน” (ข้อ 15) พระเยซูตรัสว่า “และนี่แหละ คือ ชีวิตนิรันดร์ คือที่เขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา” (ยอห์น 17 : 3) ข้อพระคัมภีร์นี้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า เมื่อเราไปถึงสวรรค์เราจะได้สังสรรค์กับพระเจ้าตลอดนิรันดร์ เป็นการสังสรรค์ที่เรารู้สึกได้ ในขณะที่เราอธิษฐาน แต่ในโลกนี้ “เราเห็นสลัวๆเหมือนดูในกระจก แต่เวลานั้นจะได้เห็นพระพักตร์ชัดเจน” (1 โครินธ์ 13:12)

เราต้องซาบซึ้งและรู้คุณค่าของการที่ได้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าตลอดนิรันดร์ ในวิวรณ์ 21:9-10 ทูตสวรรค์บอกกับยอห์นว่า

“เชิญมานี้เถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านดูเจ้าสาวที่เป็นมเหสีของพระเมษโปดก ท่านได้นำข้าพเจ้า โดยพระวิญญูญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่และได้สำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นนครบริสุทธิ์ คือ เยรูซาเล็มซึ่งกำลังลอยลงมาสวรรค์และจากพระเจ้า”

มเหสีของพระเมฆโปดก คือ คริสตจักรคือพวกเรา! พระเยซูทรงอภิเษกกับเราและจะอยู่กับเรานิรันดรบนสวรรค์ ผมยังจำสายตาที่มองเจ้าสาวของผม นาดีน ตอนที่เธอเดินเข้ามาในพิธี ความรู้สึกใจจดใจจ่อ ไม่คู่ควร ความชื่นบาน สิ่งเหล่านี้จะอยู่กับผมไปจนชั่วชีวิต ผมดีใจที่สุดที่เธอแต่งงานกับผม และจะเป็นความสุขที่ยิ่งใหญ่กว่านี้สักเท่าไรที่เราได้ใช้เวลาในนิรันดรเป็นหนึ่งเดียวกับพระบุตรของพระองค์

การสังสรรค์ที่ดีที่สุด

ในลูกา 16: 19-31 พระเยซูบรรยายถึงลักษณะของสวรรค์และนรก เราได้เห็นวาลาซาร์ที่ได้สังสรรค์อยู่กับอับราฮัม ใน ลูกา 13:28-29 พระเยซูอธิบายว่า ในวันพิพากษา อับราฮัม อิสอัค ยาโคบ และผู้เผยพระวจนะทั้งสิ้นจะอยู่ในแผ่นดินพระเจ้า จะเป็นเหมือนงานเฉลิมฉลองที่มีผู้คนมาจากทั่วสารทิศ ฮีบรู 12:1 พูดถึงการที่เราถูกห้อมล้อมด้วย “พยานที่พร้อมรออยู่รอบข้าง” บัญชาของการแปลงกาย เปโตร ยากอบ และยอห์น ได้มีโอกาสสังสรรค์กับพระเยซู โมเสส และเอลียาห์ (มัทธิว 17:1-9) สวรรค์เป็นเช่นนี้แหละ ลองจินตนาการดูว่าคุณจะได้พบกับผู้เผยพระวจนะชาโมเอล หรือได้ใช้เวลากับดาเนียล หรือซัดรัค เมฆาด อาเบดเนโก คุณจะได้สังสรรค์กับเปาโล ลิเดีย เราจะมีโอกาสพบคนเหล่านั้นที่ถูกกล่าวไว้ในบทฮีบรู ในโลกนี้เรามีเวลาน้อยเต็มทีที่จะได้อยู่กับคนที่เรารัก แต่ในสวรรค์จะไม่มีปัญหานี้เลย การสังสรรค์ที่ยอดเยี่ยมจะไม่มีวันสิ้นสุด

คิดถึงชัยชนะ

เมื่อเราอธิษฐานและวาดภาพเห็นพระเจ้าสถิตอยู่บนฟ้าสวรรค์ซึ่งเต็มไปด้วยพระสิริของพระองค์ วิวรณห์ 4:1-2 ยอห์นถูกนำไปที่ประตูสวรรค์ไปยังพระที่นั่งของพระเจ้า มีรั้งล้อมรอบพระที่นั่ง (ข้อ 3) และล้อมรอบไปด้วยพระที่นั่งอีกยี่สิบสี่ที่ พร้อมด้วยผู้อาวุโสยี่สิบสี่คน (จากเผ่าของอิสราเอลสิบสองเผ่าและอัครทูตสิบสองคน) นั่งใกล้พระเจ้าสวมชุดขาวพร้อมด้วยมงกุฎทองคำ (ข้อ 4) มีฟ้าแลบฟ้าร้องออกมาจากพระที่นั่ง (ข้อ 5) ตรงหน้าพระที่นั่งมีทะเลแก้วผลึก (ข้อ 6) ทั้งห้องเต็มไปด้วยแสงแปลบปลาบซึ่งเป็นพลังของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ข้อ 5) มีสัตว์สี่ตัว ซึ่งมีตาเต็มทั้งข้างหน้าข้างหลัง ร้องสรรเสริญพระเจ้าไม่หยุดหย่อน (ข้อ 6-8) และในขณะที่ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบคนทรุดตัวลงถวายบังคมพระเจ้า และถอดมงกุฎวางต่อหน้าพระที่นั่ง (ข้อ 10-11)

ในวิวรณห์บทที่ 5 เราเห็นพระเมฆโปดก (พระเยซู) เข้าไปถึงพระที่นั่งของพระเจ้า (ข้อ 6-7) พระองค์เป็นผู้เดียวที่คู่ควรเปิดหนังสือม้วนนั้น (ข้อ 4-5) เมื่อพระองค์ทรงรับหนังสือนั้น สัตว์ทั้งสี่กับผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนั้นก็ทรุดตัวลงถวายบังคมพระเมฆโปดก (ข้อ 8) ทุกคนถือพิณและถือขันทองคำบรรจเครื่องหอม ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของธรรมิกชนทั้งปวง (ข้อ 8) และเขาทั้งหลายก็ร้องเพลงใหม่ (ข้อ 9-10) และทูตสวรรค์เป็นแสนเป็นล้านก็ได้ปรากฏร้องเพลงด้วยเสียงอันดัง (ข้อ 11-12) และสิ่งมีชีวิตทั้งหมดทั้งสิ้นก็ได้ร้องสรรเสริญพระเมฆโปดก (ข้อ 13) สิ่งที่เขาเห็นเกินความเข้าใจและเต็มเปี่ยมด้วยพระสิริ

เมื่อเราอธิษฐาน คำอธิษฐานของเราขึ้นไปกลายเป็นฉากที่ยิ่งใหญ่ซึ่งถูกนำเสมอไปยังพระเมฆโปดกซึ่งอยู่ต่อพระที่นั่งของพระเจ้า นี่เป็นสิ่งเดียวบนสวรรค์ที่มาจากมนุษย์

ตอนที่เรายืนที่อินเดีย เราไปที่อัคราบ่อยๆ เพื่อพาแขกไปเยี่ยมชมทัชมาฮาล สุสานงดงามที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแด่การจากไปของมเหสีชาจาฮาน ดึกคืนอ่อนที่ได้รับการแกะสลักอย่างงดงามปราณีต หินมีค่าถูกฝังไว้ในผนัง ด้านหน้าล้อมรอบไปด้วยลานน้ำ เป็นการสร้างที่งดงามวิจิตรบรรจง ทุกอย่างดูยิ่งใหญ่ตระการตา แต่หากเปรียบกับสวรรค์แล้ว เยรูซาเล็มใหม่ที่ได้อธิษฐานไว้ ยิ่งใหญ่ น่าทึ่งกว่าทัชมาฮาลอีกหมื่นเท่า

เรามีคริสตจักรอยู่ที่กาฐมาณฑุ ประเทศเนปาล ใกล้กันนั้นเป็นเทือกเขาหิมาลัย เรามีพิธีทูลสำหรับผู้นำคริสตจักรในอินเดีย เราพักอยู่ในกระท่อมบนภูเขาซึ่งไม่มีห้องน้ำแบบชักโครกหรือน้ำประปา แต่เราไม่ได้กังวลเรื่องความสะดวกสบาย สิ่งที่เราได้เห็นนั่นเหลือเชื่อ! เช้าวันแรกอากาศปลอดโปร่ง เราสามารถมองสูงขึ้นไปเห็นยอดที่มีหิมะปกคลุม ผมพูดได้คำเดียว “ว้าว ช่างเหนือจินตนาการจริงๆ

แต่ละเช้าเราออกไปเฝ้าเดี่ยว บริเวณเทือกเขาในระยะเวลาที่เราสามารถมองเห็นยอดเขาเอเวอร์เรสต์ได้ และอีกด้านหนึ่งเราสามารถเห็นภูเขาอาดาปาล์มที่สูงเกือบเจ็ดพันเมตร (สองหมื่นสามพันฟุต) อยู่เหนือเราขึ้นไป รอบตัวเราเต็มไปด้วยความสูงเสียดฟ้า เบื้องล่างต่ำลงไปกว่าพันเมตร เราสามารถเห็นแนวภูเขาคดเคี้ยว ลดเลี้ยวเหมือนงู ขณะที่เราอธิษฐานบนภูเขาบ่อยครั้งที่มีหมอกห้อมล้อมเรา ช่างเป็นภาพที่ให้แรงดลใจ ผมนั่งดูและฟังกับการทรงสร้างของพระเจ้า คิดถึงว่า พระองค์ทรงตั้งพื้นผิวโลกเพื่อสร้างภูเขาที่ยิ่งใหญ่ คิดถึงภาพของเยรูซาเล็มใหม่ที่บรรยายไว้ในหนังสือวิวรณห์ ซึ่งกล่าวว่าสูงถึงสิบสี่ไมล์

รางวัลที่นาดีนเด่น

สวรรค์เต็มไปด้วยการอวยพร พระเจ้าทรงเปิดฟ้าสวรรค์ เทพระพรให้เราอย่างล้นเหลือจนกระทั่งเราไม่มีที่พอที่จะเก็บได้ (มาลาคีย์ 3:10) เราจะได้รับในสวรรค์ ใน 1 โครินธ์ 2:9-10 เปาโลกล่าวอ้างถึงพระคัมภีร์เก่าซึ่งเขาเขียนไว้ว่า “สิ่งที่ตามองไม่เห็น ซึ่งหูไม่ได้ยินและสิ่งที่มนุษย์คิดไม่ถึง คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนที่รักพระองค์” ในข้อนี้ เปา

โลกกล่าวถึงบางอย่างที่เราไม่มีในฐานะที่เป็นสาวก คนที่อยู่ก่อนเราเขาไม่ได้รับในสิ่งเหล่านี้ด้วยเหตุผลบางประการ แผนงานของพระเจ้าที่มีให้กับเรานั้นเกินกว่าจินตนาการ (โรม 8:32) กล่าวถึงพระเยซู “พระเจ้าทรงโปรดประทานสิ่งสารพัดให้แก่เราทั้งหลาย”

รางวัลสำหรับเราบนสวรรค์นั้น จะยิ่งใหญ่เพียงใดผมไม่รู้ ผมไม่อาจให้นิยามได้ ผมรู้แต่ว่าในโลกนี้ผมได้ลิ้มรสอาหารอร่อย ผมมีความสุขขึ้นจากการอาบน้ำอุ่นสบายๆ ความสุขที่ได้ว่ายน้ำในน้ำที่ใสสะอาด ความงดงามและความสัมพันธ์ทางเพศที่ถูกต้องผ่านการแต่งงาน สันติสุขที่มาจาก การที่ได้นอนหลับ และความสุขที่ได้จากการทำงานให้สำเร็จ แต่สวรรค์เป็นมากกว่านี้ มากกว่าทุกอย่าง เหตุนี้ผมจึงตื่นเต้นเมื่อได้อิฐฐาน

ไม่มีใครหยุดเราได้

บางทีสิ่งที่น่าตื่นเต้นที่สุด เกี่ยวกับสวรรค์ คือการที่ไม่มีใครสามารถขัดขวางเราไม่ให้ไปที่นั่นได้นอกจากตัวเราเอง สวรรค์คุ้มค่าสำหรับทุกราคาในโลกนี้ เปาโลเขียนไว้ว่า “เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าความทุกข์ยากลำบากแห่งสมัยปัจจุบัน ไม่สมควรที่จะเอาไปเปรียบกับศักดิ์ศรีซึ่งจะเผยให้แก่เราทั้งหลาย” (โรม 8:18, 31-39) ควรเป็นข้อที่เรานำมาในขณะได้อิฐฐาน ผมนำมากล่าวอ้าง ณ ที่นี้เพื่อย้ำเตือนพระสัญญาของพระเจ้าที่มีให้กับเรา

ถ้าเช่นนั้นเราจะว่าอย่างไร ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะขัดขวางเรา พระองค์มิได้ทรงหวงพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ แต่ได้ทรงโปรดประทานพระบุตรนั้นเพื่อนประโยชน์แก่เรา ถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ทรงโปรดประทานสิ่งสารพัดให้เราทั้งหลายด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ ใครจะฟ้องคนเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ พระเจ้าทรงโปรดให้พ้นโทษแล้ว ใครเล่าจะเป็นผู้ปรับโทษอีก พระเยซูคริสต์นะหรือ ผู้ทรงสิ้นพระชนม์แล้วและยิ่งกว่านั้นอีกได้ทรงชุบให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ทรงสถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า และทรงอธิษฐานขอเพื่อเราทั้งหลายด้วย แล้วใครจะให้เราทั้งหลายขาดความรักของพระคริสต์ได้เล่า จะเป็นความทุกข์หรือความยากลำบาก หรือการเคี้ยวเข็ญ หรือการกันดารอาหาร หรือการเปลือยกาย หรือการถูกโพล่ภัย หรือการถูกคุมขังหรือ ตามที่เขียนไว้ใน พระคัมภีร์ว่า

“เพราะเห็นแก่พระองค์ ข้าพระองค์จึงถูกประหารวันยังค่ำ และนับว่าเป็นแกะสำหรับจะเอาไปฆ่า แต่ในเหตุการณ์ทั้งปวงเหล่านี้ เรามีชัยเหนือสิ้นโดยพระองค์ผู้ได้ทรงรักเราทั้งหลาย เพราะข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า แม้ความตายหรือชีวิตหรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือเทพเจ้า หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้าหรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งใดอื่น ที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถกระทำให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้” (โรม 8:31-39)

เมื่อผมอ่านข้อพระคัมภีร์ข้อนี้ผมอยากวิ่งออกไปและเปลี่ยนแปลงโลก ผมอยากอธิษฐานและร้องเพลง เมื่อเราอธิษฐานให้เราจำไว้ว่าเราได้อธิษฐานกับพระบิดา ผู้ซึ่งได้เตรียมมรดกไว้สำหรับลูกชายลูกสาวของพระองค์บนสวรรค์ (โรม 8:17) พระองค์ทรงเตรียมห้องรับรองไว้เป็นพิเศษสำหรับเรา โดยเฉพาะไม่มีปัญหาใดในโลกนี้ที่จะหยุดยั้งเราที่จะไปสวรรค์ได้ ดังนั้นให้เราอธิษฐานด้วยความชื่นบานและความเชื่อที่มีในพระเจ้าผู้ซึ่งรอดคอยนำเรากลับบ้านด้วยพระสิริ

ข้อคิด

1. คิดถึงเหตุการณ์ที่ทำให้คุณเศร้าใจในชีวิต และคิดดูว่าในสวรรค์จะไม่มีเรื่องราวเหล่านี้อีกเลย
2. ย้อนกลับไปคิดถึงช่วงเวลาที่คุณมีความสุข และคิดถึงว่าในสวรรค์ คุณจะใช้เวลาที่อดเยี่ยมมากกว่านั้น
3. คุณคิดใหม่พระเจ้าไม่ต้องการอะไรมากไปกว่าการที่ได้ช่วยพระองค์ คุณคิดเช่นนี้จะจะมีผลต่อการตัดสินใจ และการอธิษฐานของคุณอย่างไร?

รู้จักพระเจ้าผ่านทางพระวจนะ

นี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือ ที่เขารู้จักพระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้า
ที่เที่ยงแท้องค์เดียวและรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา
ยอห์น 17:3

ถึงตอนนี้ ผมอธิษฐานว่า คุณจะมองเห็นภาพของพระเจ้าได้ชัดเจนยิ่งขึ้นและเข้าใจความกระตือรือร้นของพระเจ้าที่พระองค์อยากเป็นเพื่อนกับคุณ ขณะที่อ่านงานเขียนของผู้อื่นเกี่ยวกับพระเจ้าที่พอจะเป็นประโยชน์ได้บ้าง การได้รู้จักกับพระเจ้าผ่านทางพระคัมภีร์เป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุด การอธิษฐานสามารถมีผลกระทบหากเรามีจิตใจของเปาโลซึ่งได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าต้องการจะรู้จักพระองค์และได้รับประสบการณ์ในฤทธิ์เดช เนื่องในการที่พระองค์ทรงคืนพระชนม์นั้น” (ฟิลิปปี 3:10)

เราสามารถที่จะรู้จักพระคริสต์ผ่านทางพระวจนะที่ไม่ตายของพระองค์ (ยอห์น 1:1) ผ่านทางพระคัมภีร์ไบเบิล คำเขียนของพระเจ้า เราจะได้ดูในภายหลังว่าจะศึกษาอย่างไร แต่ละข้อพระคัมภีร์ได้สอนว่า เราควรอธิษฐานอย่างไร ผ่านตัวอย่างของนักอธิษฐานที่ยอดเยี่ยมซึ่งได้รับการบันทึกไว้ตัวอย่างเช่น เราได้เห็นจิตใจของดาวิดผ่านการอธิษฐานในสดุดี ในหนังสือพระกิตติคุณเราเห็นว่าพระเยซูทรงอธิษฐานอย่างไร แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ พระคัมภีร์ช่วยให้เราเข้าใจจิตใจของพระเจ้า เราตกหลุมรักพระเจ้าผ่านพระคัมภีร์และเมื่อที่เรารักคำอธิษฐานของเราจะสดชื่น

ในบทนี้ผมอยากจะทำบางประเด็นที่ช่วยผมมีการอ่านไบเบิลที่เหมือนใหม่และให้แรงดลใจเสมอ ผมหวังว่าคำแนะนำนี้จะช่วยคุณในการศึกษาพระคำของพระเจ้า และจงใจคุณที่จะรู้จักพระเจ้ามากขึ้นและมากขึ้น และชีวิตการอธิษฐานของคุณจะมั่งคั่งขึ้น

บทบาทด้านจิตวิญญาณ

พระเจ้าต้องการให้เรารู้จักกับพระองค์และใกล้ชิดกับพระองค์ ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงให้ที่ปรึกษากับเรานั้นคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ในเรา (ยอห์น 14:16, โรม 8:9-16) เป็นดั่งคำสัญญาที่พระเยซูมีให้กับสาวกว่าจะไม่ทอดทิ้งพวกเขาเหมือนเด็กกำพร้า (ยอห์น 14:18) พระวิญญาณจะช่วยให้เราทำในสิ่งที่จำเป็นที่ต้องทำ ซึ่งนำเราเข้าใกล้พระเจ้าและพระเยซู ขณะที่เราอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลและขณะที่เราอธิษฐาน พระวิญญาณของพระเจ้าในเราได้ติดต่อกับพระสิริของพระเจ้า สิ่งพิเศษได้เกิดขึ้น ปรากฏไฟด้านจิตวิญญาณที่เรามองไม่เห็นซึ่งอยู่ในพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้หลอมเราเข้ากับพระเจ้าจอมโยธา

พระวิญญาณทำงานในเราเสมอ (1 โครินธ์ 2:16) และระทมทุกข์เมื่อเราทำบาป (เอเฟซัส 4:30) อัครทูตเปาโลเขียนไว้ว่า พระวิญญาณของพระเจ้าในเราทำให้เราสามารถร้องเรียก “อับบา พระบิดา” และ “พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับวิญญาณจิตของเราทั้งหลายว่า เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า” (โรม 8:15-16) ในโรม 8 เปาโลได้กล่าวไว้ด้วยว่า

ในทำนองเดียวกัน พระวิญญาณก็ทรงช่วยเราเมื่อเราอ่อนกำลังด้วย เพราะเราไม่รู้ว่าเราควรจะทำอย่างไร แต่พระวิญญาณทรงช่วยขอแทนเรา ในเมื่อเราคร่ำครวญอธิษฐานไม่เป็นคำ (โรม 8:26)

พระคัมภีร์สั่งให้เรา “อธิษฐานในพระวิญญาณบริสุทธิ์” (ยูดาห์ 20) และ “จงขอโดยพระวิญญาณทุกเวลา” (เอเฟซัส 6:18) หมายความว่าอย่างไร ผมเชื่อว่าหมายความว่าสิ่งที่เราต้องมีจิตวิญญาณในการอธิษฐานที่มีชีวิตชีวาและตระหนักถึงพระเจ้า ไม่ใช่ด้วยถ้อยคำเดิมๆ จำเจ หรือ ไม่มีคำพูด การอธิษฐานของเราจะจิตวิญญาณก็ต่อเมื่อเราหยิ่งรากับพระคัมภีร์ งานเขียนที่มีพลังของ แอนดริว มอเรย์ เกี่ยวกับการอธิษฐานที่ว่า “การอธิษฐานและพระวจนะของพระเจ้าแยกจากกันไม่ได้ และต้องไปด้วยกันเสมอ การอธิษฐานเป็นเหมือนไฟ ไฟสามารถเผาไหม้ได้ดี เมื่อมีเชื้อที่ดี เชื้อนั้นก็คือพระคำของพระเจ้า ซึ่งต้องศึกษาค้นคว้าอย่างรอบคอบและด้วยการอธิษฐาน”

ไม่ตายแต่ทรงพลาภาพ

พวกเราหลายคนมีการอ่านไบเบิลที่ซังกะตาย เป็นเหมือนนกจักรออีกอย่างหนึ่งที่ต้องทำในชีวิตคริสเตียน และเราหมดหวังที่จะมีเวลาที่เติบโตขึ้นในการศึกษาข้อพระคัมภีร์ ผมอยากจะทำถึงถึงการเติบโตในด้านนี้ของผม ซึ่งหวังว่าจะช่วยเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้า

ในฐานะคริสเตียนใหม่ ผมรักพระวจนะของพระเจ้า บางวันผมอ่านไบเบิลสามชั่วโมงเพื่อจะได้รู้จักพระเจ้ามากขึ้น ผมยังจำได้เดือนพฤษภาคม 1984 ผมอ่านพระคัมภีร์จบเล่มภายในหนึ่งเดือน ผมใช้ปากกาไฮไลต์หัวข้อต่างๆในพระคัมภีร์ และผมทำโน้ตไว้เยอะมา ผมมีความจำที่ดีและสามารถจำหลายข้อได้ แต่เมื่อผมมีหน้าที่รับผิดชอบมากขึ้นและมากขึ้นใน

ฐานะผู้นำการศึกษาไปเปิดของผมจัดจ้องไปที่การเตรียมบทเรียน แต่ก็ไม่ได้เพิ่มเติมผมในด้านความสัมพันธ์กับพระเจ้า ที่ท้ายที่สุดในปี 1990 ผมตัดสินใจว่าทุกปีที่ผมจะอ่านไปเปิดจนจบเล่ม และช่วยผมที่จะมีความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นกับพระเจ้า

แต่แม้ว่าผมจะอ่านไปเปิดทั้งเล่มจบทุกปี และไม่พลาดการอธิษฐานเลยสักวัน แต่ผมไม่ได้อ่านพระคัมภีร์ทุกวัน หลายวันที่ผ่านมาผ่านไปด้วยการที่ผมค้นดูแต่ละข้อที่ใช้ประกอบการเทศน์ บางครั้งผมอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และหนังสือต่าง ๆ แต่ไม่ใช่ไปเปิด ผมสอนคนที่ไม่เชื่อให้อ่านไปเปิดทุกวัน แต่ผมรู้สึกผิด เพราะผมไม่ได้ทำเสียเอง ผมสารภาพสิ่งเหล่านี้บ่อยๆ แต่ก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลง ผมรู้สึกพอใจเพราะว่าผู้รู้สึกรู้สึกทุกปีผมอ่านไปเปิดจนจบเล่ม (บ่อยครั้งที่ปีหนึ่งผมอ่านจบสองหน) และผมจำข้อพระคัมภีร์ได้เยอะ

แต่แล้วในที่สุดเดือนกุมภาพันธ์ปี 1998 เมื่อที่เรามีสัมมนาผู้นำที่แอลเอ คิฟ แมคคีน เทศน์ว่า เราควรรักพระเจ้าเช่นไร และผมได้เข้าใจว่า ถึงเวลาที่ตัวเองต้องเปลี่ยนแล้ว ผมตัดสินใจว่า จะอ่านไปเปิดทุกวัน อย่างน้อยวันละบทไปจนตลอดชีวิต ลิบแปดเดือนหลังจากนั้นผมรู้สึกเยี่ยมและได้กำลังใจ เมื่อต้นปีผมได้อ่านหนังสือของ แซม แลงก์ ชื่อ จงหนีเสีย จิตวิญญาณของข้าพระองค์ และเรียนรู้ที่จะเก็บรักษาสมุดบันทึกในการเฝ้าเดี่ยว ดังนั้นเมื่อหกเดือนก่อนผมเลยซื้อสมุดมาเล่มหนึ่ง ทุกวันผมต้องเขียนอย่างน้อยหนึ่งข้อ (บางครั้งหลายข้อมาก) มุมมองที่ผมได้จากพระคัมภีร์ แต่ก่อนตลอดปีผมเขียนหลายอย่าง แต่ผมไม่ได้ทำให้เป็นนิสัยประจำวัน

ดังนั้นจากประสบการณ์ส่วนตัวของผม ผมมีข้อเสนอแนะบางอย่างที่จะช่วยให้มีการศึกษาไปเปิดที่ยอดเยี่ยมและมีเคล็ดลับในการค้นคว้าข้อไปเปิด

มีวินัยในการอ่านไปเปิด

ทำสัญลักษณ์ในไปเปิด – ใช้สีไฮไลท์ เขียนสิ่งต่างๆไว้ริมขอบไปเปิด ใช้สีแตกต่างกับแต่ละหัวข้อ ตัวอย่างเช่นสีฟ้าสำหรับคุณลักษณะของพระเจ้า สีเหลืองสำหรับข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับความรัก สีเขียวเกี่ยวกับความบาปและความชอบธรรม สีชมพูสำหรับการอธิษฐานและความเชื่อสีม่วงเกี่ยวกับความชื่นบาน สีส้มสำหรับการประกาศและการฝึกฝน สีม่วงสำหรับโลกแห่งจิตวิญญาณ (เช่น ซาดาน ทูตสวรรค์ ปีศาจ พระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นที่แน่ชัดว่า คริสเตียนในยุคแรกๆ โศกตีมี่พระคัมภีร์มักจะเขียนสัญลักษณ์ข้อความต่างๆ และบางข้อความมีการเข้าใจผิดจนคิดว่าเป็นส่วนหนึ่งของไปเปิดในยุคแรก

อ่านไปเปิดทั้งเล่มทุกปี – การจัดจ้องที่จะศึกษาอย่างเฉพาะเจาะจงบางเล่ม หรือ บางหัวข้อเป็นสิ่งที่ดี แต่เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเห็นภาพรวมของพระเจ้าอย่างลึกซึ้งในจิตใจ บางครั้งการอ่านเวอร์ชันใหม่ๆของพระคัมภีร์ก็ช่วยด้วยเช่นกัน เพื่อให้สิ่งต่างๆใหม่และน่าสนใจเสมอ

อ่านไปเปิดทุกวัน – ค้นคว้าข้อพระคัมภีร์ พระเยซูเองได้ตรัสว่า “มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหาได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำ ซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า (มัทธิว 4:4) ในพระคัมภีร์เก่าพูดถึงการที่กษัตริย์ของอิสราเอลหรือธรรมบัญญัติและอ่านพระธรรมพระเจ้าจนตลอดชีวิต (เฉลยธรรม 17:18-20) ชาวเมืองเบโรอาถูกเรียกว่าประเสริฐ เพราะว่าเขาค้นข้อพระคัมภีร์ทุกวัน (กิจการฯ 17:10-12) นี่เป็นวิธีหนึ่งที่จะให้ข้อพระคัมภีร์วินิจฉัยเราทุกวัน

จำข้อหลักๆ – ที่หัวเตียงของเรามีกระดานติดเยาะ ซึ่งเป็นข้อท่องจำของนาตินภรรยาผม เมื่อเราจดจำข้อพระคัมภีร์ มันง่ายที่จะดึงคำเหล่านั้นมาสนทนากับพระเจ้าในการอธิษฐานและยังช่วยย้ำย้ำเราให้ชอบธรรม

(สดุดี 119:11) ข้าพระองค์ได้สะสมพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์ (สุภาพิต 22:17-19) แนะนำให้เราจดจำข้อความแห่งปัญญาและพร้อมที่จะพูดทันที นั่นหมายถึงการที่เราวางใจในพระเจ้า

ใช้สมุดบันทึก – สิ่งที่คุณได้เรียนรู้จากไปเปิดทุกวัน จะช่วยให้คุณสม่ำเสมอ และรักษาการอ่านไปเปิดให้ใหม่เสมอ

เคล็ดลับในการอ่านไปเปิด

เมื่อคุณมีเวลาอ่านพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอ คุณสามารถประยุกต์หลักการง่ายๆซึ่งผมพบว่า มีประโยชน์มาก

- ตั้งคำถามกับสิ่งที่อ่าน ใคร? ทำอะไร? เกิดอะไรขึ้น? ที่ไหน? เมื่อไหร่? อย่างไร?
- บาดใจ ฉันจะเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง? เรียนรู้เกี่ยวกับอะไร? เป็นตัวอย่างที่ดีหรือไม่ดี
- เปรียบเทียบกับข้ออื่นๆที่เชื่อมโยงถึงกัน ใช้คู่มือประกอบในพระคัมภีร์เก่าผู้เผยพระวจนะสามารถเชื่อมโยงกับเรื่องในประวัติศาสตร์ได้ (โยชูวา ผู้วินิจฉัย นางรุธ 1-2 ซามูเอล 1-2 พงศ์กษัตริย์ 1-2 พงศาวดาร เอสรา และเนหะมีย์) ในพระคัมภีร์ใหม่ จดหมายต่างๆสามารถเชื่อมโยงกับเรื่องราวไว้

กางเขนหรือ ในหนังสือกิจการฯ หนังสือพระกิตติคุณสามารถอ่านเปรียบเทียบกับเรื่องราวที่เหมือนกันได้ หนังสือวิวรณ์เชื่อมโยงได้ดีกับพระคัมภีร์เก่า เช่น ดาเนียล เศคาริยาห์ และเอเสเคียล

- จินตนาการ อ่านอย่างละเอียด ระมัดระวัง และนึกภาพตาม

ตัวอย่าง

ให้เราอ่าน มาระโก 6:32-34 ซึ่งเป็นเรื่องที่พระเยซูเลี้ยงคนห้าพันคนโดยใช้เคล็ดลับที่แนะนำไว้

ก) ตั้งคำถาม

- ใคร? พระเยซูและสาวกของพระองค์รวมทั้งคนอื่นอีกมาก
- อย่างไร? พวกเขาหาพระเยซูอย่างไร? รุ่ง (ข้อ 33)
- อะไร? พระองค์ทรงเลี้ยงฝูงชน (ข้อ 44) น่าจะมีคนประมาณหนึ่งหมื่น หรือ ห้าพันคน รวมทั้งผู้หญิง และเด็ก)
- ทำไม? ระยะทางไกลเกินกว่าที่พวกเขาจะเดินไปหาอาหาร พระเยซูจึงทำการอัศจรรย์ (ข้อ 35)
- เมื่อไหร่? หลังจากการเสียชีวิตของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ตอนนี้พระเยซูอาจกำลังเป็นทุกข์ แต่พระองค์ยังคงให้เสมอ
- ที่ไหน? ใกล้แม่น้ำ แต่กันดารอาหาร (ข้อ 35)

ข) บาดใจ

- พระเยซูสนใจผู้คนและคนเหล่านั้นตามหาพระองค์ (ข้อ 33) ผมเป็นอย่างไรนั้นหรือเปล่า? คนอื่นอยากอยู่กับผมหรือเปล่า?
- พระเยซูไม่รู้สึกเครียดเมื่ออยู่กับฝูงชน (ข้อ 34) พระองค์ทรงสงสารพวกเขา แม้ว่าพระองค์จะเป็นทุกข์เรื่องยอห์น นี่เป็นสิ่งที่สนใจได้เป็นอย่างดี
- สาวกกังวลเรื่องการซื้ออาหารให้คนเหล่านั้น (ข้อ 35-37) ผมเป็นเช่นนั้นหรือเปล่า? บางครั้งผมใส่ใจเรื่องเงินมากกว่าผู้คนหรือเปล่า? ผมต้องเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง?
- พระเยซูทรงแบ่งหน้าที่ให้สาวก (ข้อ 39) ผมทำอะไรด้วยตัวของผมเองมากไปหรือเปล่า? หรือผมมอบหน้าที่ให้คนอื่นทำแทนมากเกินไป?
- พระองค์มิได้เก็บปลาไว้ให้ตัวเอง (ข้อ 41) แต่พระองค์ทรงแจกจ่ายให้คนทั้งปวง ผมเห็นแก่ตัวเกี่ยวกับเรื่องอาหารหรือสิ่งของหรือเปล่า? ผมคิดถึงคนอื่นก่อนไหม?
- พระองค์อธิษฐานสำหรับอาหาร (ข้อ 41) ผมขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งที่ตัวเองมีหรือเปล่า?
- หลังจากนั้นพวกเขาเกือบขาดไม้ให้สกรปรก เลอะเทอะ (ข้อ 43) นี่เห็นได้ชัดเจนว่า พระเยซูทรงโอบอ้อมอารีไม่ได้ตระหนัก หลังจากนั้นอาหารเหลือ แต่พระองค์ไม่ได้ปล่อยให้สกรปรก เมื่อมีคนมาที่บ้านผมเอื้อเฟื้อหรือเปล่า? บ้านของผมเป็นระเบียบไหม?

ค) เชื่อมโยงกับข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

มัทธิว 14:13-21

- พระองค์อาจออกไปที่นั่นเพื่อไว้อาลัยให้กับการเสียชีวิตของยอห์น (ข้อ 13)
- พระองค์มิได้แค่สอนพระองค์ทรงลงมือรักษา (ข้อ 14)
- พระองค์ตรัสไว้ในข้อ 19 พระเยซูทรงให้ประชาชนนั่งลงที่พื้นหญ้า แต่ในมาระโก 6:39 บอกว่าสาวกให้ประชาชนนั่งลง เราได้เห็นจากที่นี้ว่า พระเยซูทรงสั่งฝูงชนผ่านทางสาวกของพระองค์ บางทีคำพูดของพระเยซูอาจมาถึงเราผ่านทางคำพูดของสาวกคนอื่นก็เป็นได้

ลูกา 9:10-17

- สาวกเองก็รู้ว่า ประชาชนต้องการหาที่พัก (ข้อ 12) นี่ไม่ได้เขียนไว้ในมาระโก
- พระเยซูทรงสั่งพวกเขาอย่างเฉพาะเจาะจงให้แบ่งกลุ่ม กลุ่มละห้าสิบคน และให้สาวกบอกให้ทุกคนนั่งลง (ข้อ 14) ในมาระโกกล่าวว่าการนั่งลงกลุ่มละห้าสิบคนบ้าง ร้อยคนบ้าง แต่ไม่ได้บอกอย่างละเอียดว่าเป็นคำสั่งของพระเยซู
- ทุกคนนั่งลง (ข้อ 15) ทุกคนอยู่ในความสงบและเชื่อฟัง

ยอห์น 6:1-3

- เหตุผลที่ฝูงชนติดตามพระองค์ เพราะพระองค์ทำอัศจรรย์ (ข้อ 2)
- พวกเขาที่นั่งที่ภูเขา (ข้อ 3)
- ใกล้ถึงเทศกาลปัสกา (ข้อ 4)
- พวกเขามองเห็นคนจำนวนมาก (ข้อ 5)
- พระเยซูทรงทดลองฟิลิป (ข้อ 5-6) ข้อนี้แสดงให้เห็นว่าพระเยซูทรงเป็นต้นคิดสำหรับเรื่องการเลี้ยงคนเหล่านี้ และสาวกก็ขาดความเชื่อโดยที่พวกเขาสงสัย ในมาระโก 6:35-36 เราได้เห็นว่า สาวกขาดความเชื่อ แต่ไม่มีข้อที่บอกว่า พระเยซูถามฟิลิป
- ฟิลิปคิดว่าเงินเดือนแปดเดือนก็ไม่สามารถเลี้ยงคนเหล่านี้ได้ (ข้อ 7)
- แอนดรูว์พบว่า มีเด็กคนหนึ่งซึ่งมีความเชื่อและมีอาหาร (ข้อ 8-9)
- ที่นั่นมี “หญ้ามาก” (ข้อ 10)
- ทุกคนได้ตามที่ตัวเองต้องการ (ข้อ 11)
- พระเยซูตรัสว่า “อย่าให้สิ่งใดตกหล่น” (ข้อ 12)
- ขนมอบึงทำมาจากแป้งบารลีส (ข้อ 13)

ง) จินตนาการ คิดตาม

หากคุณหลับตา คุณสามารถจินตนาการถึงภูเขา ซึ่งกันดารอาหาร (มาระโก 6:35 ยอห์น 6:3) และมีหญ้าเต็มไปหมด (มาระโก 6:39 ยอห์น 6:10) เป็นช่วงฤดูใบไม้ผลิอากาศจึงไม่ค่อยร้อน (ใกล้เทศกาลปัสกา ยอห์น 6:4) อยู่ใกล้ทะเลสาปกาลิลี อากาศที่นั่นจึงบริสุทธิ์ ปลอดภัย (มาระโก 6:30 ยอห์น 6:1) พวกเขาอาจจะหนีภัยกับการเทศนา และการรักษา (มาระโก 6:31, 34)

ทันใดนั้นพวกเขาแลเห็นฝูงชนกลุ่มใหญ่เดินตรงมายังภูเขา (ยอห์น 6:5) ปฏิกริยาของพระเยซู คือ พร้อมที่จะช่วยเหลือความต้องการของพวกเขา (ยอห์น 6:5) ปฏิกริยาตอบสนองของสาวก คือ ไม่อยากให้พวกเขามาใกล้ (มาระโก 6:35-38) พระองค์มีบทสนทนาที่ยอดเยียมกับฟิลิปและกับบราเดอร์คนอื่นๆ (ยอห์น 6:6-8 มาระโก 6:35-38) จากอาหารนิดหน่อยของเด็กชายคนหนึ่ง พระเยซูทรงเลี้ยงอาหารพวกเขาทุกคน (ยอห์น 6:9) พระองค์ทรงให้สาวกบอกให้ทุกคนนั่งลง ทุกคนอยู่ในความสงบ (มาระโก 6:39-40) ทุกคนได้กินอิ่มและเพียงพอ (ยอห์น 6:11) สาวกสามารถเก็บรวบรวมเศษอาหารที่เหลือ (ยอห์น 6:12)

การอ่านพระคัมภีร์โดยใช้เคล็ดลับนี้ผนวกกับภาคปฏิบัติข้างต้นอย่างสม่ำเสมอ ช่วยให้ผมมีการเดินกับพระเจ้าที่สดชื่นและตื่นเตน พระเจ้าต้องการให้เรา รู้จักพระองค์และรักพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจของเรา ขณะที่เราเรียนรู้ที่จะอธิษฐานด้วยพระวิญญูญาณ เพื่อให้เราเป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า จิตใจของเราควรเปี่ยมล้นไปด้วยความชื่นบานและพร้อมที่จะรับมือกับความยากลำบากที่คอยเราอยู่ในโลก อย่างแรกคือ ความท้าทายในการที่เราจะเข้าถึงคนอื่นด้วยความรักที่มาจากพระเจ้า เราไม่ได้ถูกกำหนดให้อยู่ในโลกนี้เพื่อจะมีชีวิตอยู่เพื่อตัวเอง แต่เพื่อที่เราจะรู้จักกับพระเจ้า และช่วยคนอื่นให้รู้จักพระองค์ เราต้องเรียนรู้ที่จะเป็นนักสู้ในการอธิษฐาน เป็นชายหญิงที่สิ้นคลอนโลกนี้ด้วยการเดินกับพระเจ้า

พระเจ้าของเราเป็นพระเจ้าที่ถูกเคลื่อนไหวโดยการอธิษฐานของมนุษย์ พระองค์พร้อมที่จะเปลี่ยนใจ หากคุณเอาจริงเอาจัง พระองค์ยินดีที่จะหันกลับมาและเปลี่ยนพระทัย (โยเอล 2:13-14) เมื่อประชาชนกลับใจใหม่ พระเจ้ายินดีที่ยกโทษและทำลายภัยพิบัติต่างๆ (เยเรมีย์ 18: 8) เมื่อที่โมเสสยื่นอธิษฐานต่อพระเจ้า ระหว่างคนอิสราเอลกับพระเจ้า เพราะการอธิษฐานพระเจ้าฟังโมเสสและยับยั้งการทำลาย (เฉลยธรรมมา 9:19 อพยพ 32: 11-12 สดุดี 106:23) พระองค์ทรงหันกลับจากความโมโหชาวเมืองนินะเวห์ เมื่อพวกเขากลับใจและอธิษฐานในโยนาห์ 3:6-10 พระเยซูทรงทำอัศจรรย์เมื่อเห็นความเชื่อของผู้คน เหมือนแม่หม้ายที่นาอิน (ลูกา 7) ผู้หญิงชาวคานาอัน (มัทธิว 15) มารีย์และมารธา (ยอห์น 11) ใช้เวลากับพระวจนะและรู้จักพระเจ้าอย่างที่พระองค์ทรงเป็น เพื่อเพิ่มเติมความเชื่อในเวลาที่อธิษฐาน

ช่วงแรกของหนังสือเล่มนี้ช่วยให้คุณจดจ้องที่พระเจ้า ผมแน่ใจว่าการอธิษฐานจะมีพลัง เมื่อเราได้เข้าไปและเห็นพระเจ้าอย่างชัดเจน และเชื่อว่าพระเจ้าทรงแสวงหาเรา ทรงน้อมพระองค์ลงเพื่อเรา และทรงกระทำหลายอย่าง เพื่อให้เราเห็นว่า เรามีค่าสำหรับพระองค์ เมื่อที่เราเห็นพระเจ้าชัดเจน และมีความสัมพันธ์ที่ยอดเยียมกับพระองค์ การอธิษฐานจะเป็นไปโดยธรรมชาติ

ตอนนี้เราพร้อมแล้ว สำหรับการพูดอย่างเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับการอธิษฐาน เราจะพิจารณาอย่างถ่วงถี่ว่า สิ่งใดจะช่วยเคลื่อนไหวจิตใจของพระเจ้า และเราจะมีการอธิษฐานที่มีผลกระทบได้อย่างไร!

ข้อคิด

1. การอ่านไบเบิลของคุณ ตื่นเต้นและใหม่เสมอหรือไม่? วิธีใดที่แนะนำไว้ในบทนี้ ที่จะช่วยให้คุณมีวินัยในการอ่านไบเบิลมากที่สุด?
2. คุณใช้ข้อพระคัมภีร์ในการให้กำลังใจหรือให้คำปรึกษากับคนอื่นหรือเปล่า หรือเพียงแค่แสดงความคิดเห็นด้วยคำพูดมากมาย?
3. เลือกหัวข้อในพระคัมภีร์ และอ่านด้วยเคล็ดลับที่แนะนำไป

การอธิษฐานที่เป็นส่วนตัว

เจ้านายของเขาจะเป็นคนหนึ่งในพวกเขาทั้งหลาย ผู้ครอบครองของเขาจะออกมาจากท่ามกลางเขาเอง เราจะกระทำให้ท่านนั้นเข้ามาใกล้และท่านนั้นจะเข้าใกล้เรา เพราะใครเล่ากล้าเข้ามาใกล้เราได้เอง พระเจ้าตรัส เยเรมีย์ 30 :21

พระเจ้าทรงมองหาคนที่จะอุทิศตัวให้กับพระองค์ในอีกความหมายหนึ่ง คือว่า พระองค์ต้องการเป็นเพื่อนกับเรา ความสัมพันธ์เช่นนี้แหละที่เคลื่อนไหวจิตใจของพระเจ้า วิบริษอบางคนในพระคัมภีร์ได้รับการบรรยายว่า เป็นสหายของพระเจ้า คือ คนที่รักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดจิตใจ

สหายของพระเจ้า

เอโนคเป็นตัวอย่างของคนที่ดีกับพระเจ้า เป็นเวลาสามร้อยปี และหลังจากนั้นพระเจ้าทรงรับเขาไป (ปฐมกาล 5: 22-24) โนอาห์เดินกับพระเจ้าเช่นกัน (ปฐมกาล 6:9) (อพยพ 33:11) กล่าวไว้ :

ดังนั้นแหละพระเจ้าเคยตรัสสนทนากับโมเสสสองต่อสองเหมือนมิตรสหายสนทนากัน

แล้วโมเสสก็กลับไปยังค่ายแต่โยชูวาผู้รับใช้หนุ่ม ผู้เป็นบุตรของนูนมิได้ออกไปจากเต็นท์

ทั้งเยโฮซาฟัทและยากอบ แม้แต่พระเจ้า (อิสยาห์ 41:8) ต่างกล่าวถึงอับราฮัมว่าเป็นสหายของพระเจ้า (2 พงศาวดาร 20:7 และ ยากอบ 2:23)

ดาเนียลบทที่ 9 เต็มไปด้วยคำอธิษฐานที่ใช้ถ้อยคำสละสลวย แสดงความใกล้ชิดผูกพันเป็นคำอธิษฐานของมิตรสหาย (ดาเนียล 10:12) ทูตสวรรค์บอกกับดาเนียลว่า “ดาเนียลเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะตั้งแต่วันแรกที่ท่านได้ตั้งใจจะเข้าใจ และถ่อมใจ ลงต่อพระเจ้าของท่านนั้น พระเจ้าทรงฟังถ้อยคำของท่าน และข้าพเจ้ามาด้วยเรื่องถ้อยคำของท่าน”

เพราะว่าดาเนียลเป็นมิตรสหายของพระเจ้า พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของเขาตั้งแต่วันแรกที่เขาอธิษฐาน ในหนังสือ 1 พงศกษัตริย์ 8:59 ซาโลมอนจบคำอธิษฐานด้วยการทูลขอจากพระเจ้า “ขอให้ถ้อยคำเหล่านี้ของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้วิงวอน ขอร้องพระเจ้าให้อยู่ใกล้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเรา ทั้งวันและคืนและขอให้สิทธิอันชอบธรรมของผู้รับใช้ของพระองค์คงอยู่ และให้สิทธิอันชอบธรรมของอิสราเอลประชากรของพระองค์คงอยู่ตามต้องการแต่ละวัน”

พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของเขา และทรงตอบคำอธิษฐานนั้น (1 พงศกษัตริย์ 9:3) จิตใจของพระเจ้าถูกเคลื่อนไหว เมื่อพระองค์ได้ฟังคำอธิษฐานร้องขอจากเพื่อนของพระองค์

อุทิศตัวด้วยใจ

ไม่นานมานี้ ผมได้เข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงพระประสงค์ของพระเจ้า ในด้านของความสัมพันธ์กับพวกเรา ผมกับลูก หลานชาย วัยเจ็ดขวบ เราเดินไปแมคโดนัลด์ด้วยกัน เราอธิษฐานด้วยกัน และทันใดนั้นเขามองหน้าผมแล้วพูดว่า “ผมรักพ่อครับ” ตอนที่ เขาเกิด ผมเคยพูดว่า “นี่คือ บุตรที่รักของเรา เราชอบใจเขามาก” (มัทธิว 17:5) ตอนนั้นผมได้รู้แล้วว่า พระเจ้าทรงรู้สึกเช่นไร เมื่อที่พระองค์ตรัสคำนี้ต่อพระเยซู - พระเจ้าพระองค์ทรงมีความสุขที่ได้รับความรักจากพระบุตรของพระองค์ สิ่งที่ผมต้องการ จากลูกชาย คือ ประโยชน์นี้ ซึ่งทำให้ผมเป็นสุขอย่างที่สุด แน่หนอนที่เดียวว่าความรู้สึกเช่นนี้มาจากพระเจ้า และเป็นกระจก สะท้อนให้เห็นว่าพระองค์ทรงรู้สึกเช่นไร เมื่อเห็นว่าเรารักพระองค์อย่างลึกซึ้ง

หนังสือเนหะมีเยเป็นเรื่องราวของชายคนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้า ในเนหะมีเย 1:4-11 เราเห็นความรักความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งระหว่างเนหะมีเยกับพระเจ้า ในข้อ 5 เขาทูลพระเจ้าว่า “ผู้ทรงรักษาพันธสัญญา และดำรงความรักมั่นคง” และมิตรภาพที่มีต่อ “บรรดาผู้ที่รักพระองค์” ในข้อ 6 เขาได้วิงวอน “ขอพระองค์ทรงเงี่ยพระกรรณฟัง” ในข้อ 6-7 เขาอธิษฐานว่า “ข้าพพระองค์สารภาพบาป” เป็นการสารภาพบาปโดยส่วนตัวของเขา ในข้อ 8-10 เขาย้ำเตือนพระองค์ถึงพระหัตถ์กิจในอดีต ในข้อที่ 11 เขาอ้อนวอนต่อพระเจ้า

อุทิศตัวอย่างต่อเนื่อง

คำอธิษฐานของเนหะมีเยแสดงถึงมิตรภาพที่สนิทสนมระหว่างเขากับพระเจ้า เนหะมีเยคงรักษาการอธิษฐานของเขา ต่อๆ ไป แม้ว่าจะผ่านไปหลายอาทิตย์ หลายเดือน ประมาณสี่เดือนหลังจากนั้น พระเจ้าทรงให้เขามีโอกาสกราบทูลพระราชา

ในเนหะมีเย 2:1-8 เราได้เห็นว่า พระราชาตรัสถามเนหะมีเยว่า ทำไมเขาจึงดูเศร้าโศก (ข้อ 2-3) เนหะมีเยรู้ในทันทีว่า นี่เป็นโอกาสของเขา เขาจึงรีบอธิษฐานถึงพระเจ้าอีกครั้ง (ข้อ 4) และเขาบอกปัญหาของเขาอย่างกล้าหาญ นำสิ่งที่

พระราชทานอนุญาตให้เขากลับไปซ่อมแซมเมืองของบรรพบุรุษ (ข้อ 6) และพระองค์ยังทรงมีพระราชสาส์นแนบไปด้วย เพื่อจะช่วยให้สิ่งต่างๆ ง่ายขึ้น (ข้อ 8) พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของเนหะมีย์ เพราะว่าเขาเป็นสหายของพระองค์ ความรักที่เขามีต่อ พระเจ้านั้นเคลื่อนไหวจิตใจของพระองค์

เนหะมีย์ 2: 18 เมื่อเขาพบผู้คนในเยรูซาเล็มเขาเรียกคนเหล่านั้นให้ช่วยกันสร้างกำแพงและเขายังได้บอกถึง “การที่พระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่กับข้าพเจ้าเพื่อยังผลดี” เนหะมีย์ต้องการให้คนทั้งหมดรู้ว่า พระเจ้าพระสหายของเขาจะให้ความช่วยเหลือ

ผมจะอธิบายอย่างละเอียดในตอนี้ ฉะนั้นพยายามอ่านอย่างละเอียด เนื่องจากมีบางอย่างเป็นเรื่องสำคัญซึ่งเราต้องเห็นในเนหะมีย์บทที่ 4 เขาเจอกับอุปสรรคในการทำงาน ในข้อที่ 4 บันทึกคำอธิษฐานของเขา ซึ่งเป็นการอธิษฐานที่เป็นธรรมชาติ “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลายขอทรงฟัง เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นที่ดูถูกดูหมิ่น” และเมื่อมีปัญหาหนักมากขึ้น ในข้อ 9 เขาและประชาชนได้อธิษฐานและตั้งยามไว้ป้องกัน ในเนหะมีย์ 4:14 เขาให้แรงดลใจผู้คนโดยพูดว่า “อย่ากลัวเขาเลย จงระลึกถึงพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และนำเกรงกลัวและต่อสู้เพื่อที่ห้องของท่าน บุตรชายบุตรหญิงของท่าน ภรรยา และเรือนของท่าน” แม้กระทั่งศัตรูก็รู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่กับพวกเขา (เนหะมีย์ 4:15) ในเนหะมีย์ 4:20 เขาได้ให้คำมั่นสัญญา อีกครั้ง “พระเจ้าของเราทั้งหลายจะทรงต่อสู้เพื่อพวกเรา” และอีกครั้งใน เนหะมีย์ 5:19 เขาร้องรนในการอธิษฐาน โดยพูดว่า “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงระลึกถึงสิ่งที่ข้าพระองค์ได้กระทำเพื่อชนชาติ นี้ให้เกิดผลดีเถิด” ในเนหะมีย์ 6:9 และ 6:14 ได้บันทึกถึงสิ่งเดียวกัน คือ การอธิษฐานที่เป็นไปโดยธรรมชาติ ซึ่งจะพบได้ใน เนหะมีย์ 13:14, 13:22, 13:29, และประโยค สุดท้ายใน 13:31 ความสัมพันธ์ระหว่างเนหะมีย์กับพระเจ้าเป็นแรงจูงใจให้เขาทำในสิ่งที่ถูกต้อง เขาสามารถชื่นชมกับ เกียรติยศในฐานะผู้ว่าราชการในยูดาห์ แต่เขาปฏิเสธเกียรติยศนั้นโดยกล่าวว่า “...แต่ข้าพเจ้า มิได้กระทำเช่นนั้น เพราะความ ยำเกรงพระเจ้า” (เนหะมีย์ 5:15)

มิตรภาพระหว่างเนหะมีย์กับพระเจ้า มีผลกระทบต่อคนอื่นทั้งภายในและภายนอกแผ่นดินพระเจ้า เนหะมีย์ 9 บันทึกคำ อธิษฐานของคนเลวี ซึ่งเนหะมีย์เป็นคนสอนพวกเขา พวกเขาสรรเสริญพระเจ้า (ข้อ 5-6) กล่าวถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ (ข้อ 7-31) วอนขอความช่วยเหลือ (ข้อ 32) สรรภาพบาปของพวกเขา (ข้อ 33-37) และบอกพระเจ้าว่าพวกเขาารู้สึกเช่นไร “ข้าพระองค์ทั้งหลายทุกชนิก” (เนหะมีย์ 9:37) บทที่ 12 เราได้อ่านว่า คนเลวีภายใต้การนำของเนหะมีย์ แบ่งออกเป็นสอง คณะใหญ่ ทำการสรรเสริญขอบคุณพระเจ้า เนหะมีย์ 12:43 กล่าวว่า “ความชื่นบาน ของเยรูซาเล็มก็ไต่ยิบไปไกล” บทที่ 13 อธิบายว่า เนหะมีย์เผชิญหน้ากับความบาปอย่างไร โดยกล่าวอ้างถึงซาโลมอน “และพระเจ้าของพระองค์ก็ทรงรักพระองค์และ พระเจ้าทรงกระทำให้พระองค์เป็นพระราชานะฮืออิสราเอลทั้งปวง ถึงกระนั้นก็ดีแม้เป็นพระองค์ หญิงต่างชาติก็เป็นเหตุให้ พระองค์ทำบาป” (เนหะมีย์ 13:26) เนหะมีย์เสียใจอย่างเห็นได้ชัด เมื่อคิดถึงความรักที่พระเจ้ามีให้กับซาโลมอน การแต่งงาน กับหญิงต่างชาติทำให้ซาโลมอนสูญเสียความสัมพันธ์กับพระเจ้า และ เนหะมีย์ไม่ยอมให้คนของเขาทำผิดพลาดในเรื่องเดียวกัน

เป็นเพราะมิตรภาพระหว่างเนหะมีย์กับพระเจ้า กำแพงเมืองเยรูซาเล็มซึ่งล่มสลายมากกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบปีจึงถูกสร้าง เสร็จภายในเวลาเพียงห้าสิบสองวัน (เนหะมีย์ 6:15) ศัตรูต่างขวัญเสีย เพราะพวกเขาไม่รู้ว่าจะหาหนทางสำเร็จ ลุล่วงไปได้ เป็นเพราะการช่วยเหลือจากพระเจ้า คำอธิษฐานของผู้ชายคนเดียวมีผลกระทบที่ยิ่งใหญ่ ต่อสวรรค์และแผ่นดินโลก

เมื่อเราใกล้ชิดกับพระเจ้าจะช่วยให้เรารู้สึกใกล้ชิดกับพี่น้องคนอื่น ๆ ด้วย เพราะแรงดลใจของเรามาจากการที่ได้ใกล้ชิดกับพระองค์ เราสามารถไขข้อขัดแย้งต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว (มัทธิว 5:23-26) เมื่อพระเจ้าเป็นเหมือนเพื่อนของเรา เราสามารถพูดกับพระองค์เกี่ยวกับเพื่อนของเราในโลกนี้ได้ เปาโลเขียนไว้ใน (1 เธสะโลนิกา 3:9-10)

เราจะขอบคุณพระเจ้าเพราะท่านอย่างไรอีก จึงจะเหมาะสำหรับความชื่นชมยินดีซึ่งเรามีอยู่เพราะท่านจำเพราะพระพักตร์พระเจ้าของเรา ขณะที่เราอธิษฐานทั้งกลางวันกลางคืน เพื่อจะได้เห็นหน้าท่านอีก จะได้เพิ่มเติมความเชื่อของท่าน ส่วนที่ยังบกพร่องอยู่ให้บริบูรณ์

เวลาของเปาโลกับพระเจ้าเต็มเปี่ยมไปด้วยความสุขเพราะที่ห้องที่เธสะโลนิกา นี่คงเป็นสิ่งที่ให้กำลังใจพวกเขาามากที่สุด เมื่อพวกเขาได้ยืนได้ฟัง ในฟิลิปปี 1 : 4 เขาบอกกับคริสตจักรว่า บ่อยครั้งที่เขาอธิษฐานให้กับคนเหล่านั้น ด้วยความชื่นชมยินดี และในฟิลิปปี 1:8 เขาได้กล่าวว่า “เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นของข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าเป็นห่วงท่านทั้งหลายเพียงไรตามพระทัย เมตตาของพระเยซูคริสต์” ลองจินตนาการดูสิว่า พวกเขาจะรู้สึกอย่างไรเมื่อได้ยินคำพูดเช่นนี้ คุณรู้ไหมว่าได้กำลังใจมากขนาด ไหนหากการสังสรรค์ มีใครคนหนึ่งมาพูดกับคุณว่า “ฉันอธิษฐานให้คุณอยู่” เปาโลขอให้สาวกในโรม “ที่ห้องทั้งหลายโดยพระเยซู คริสต์ พระผู้เป็นเจ้าของเรา และโดยความรักของพระวิญญาณ ข้าพเจ้าวิงวอนขอให้ท่านช่วยอธิษฐาน พระเจ้าด้วยใจร้อนรน เพื่อข้าพเจ้า” (โรม 15:30) ความใกล้ชิดที่เขามีพระเจ้านำเขาให้ใกล้ชิดกับคนอื่นด้วย

วันนี้ความรักที่คุณมีให้กับพระเจ้าเป็นอย่างไรบ้าง? รู้สึกใกล้ชิดหรือเปล่า? คุณมีเวลาอธิษฐานไหม? ในลูกา 5:15-17 เราได้อ่านและเห็นว่าบ่อยครั้งที่พระเยซูทรงปลีกตัวเพื่อใช้เวลากับพระเจ้า และโดยพลังของพระเจ้า ช่วยพระองค์รักษา คนเจ็บป่วย (ข้อ 17) พลังของพระเจ้าจะปรากฏเมื่อเราเป็นมิตรกับพระองค์ และสื่อสารกับพระองค์ดังมิตรสหาย

ช่วยคนที่พลาดพลั้ง

ทุกวันผมจะออกไปเดินอธิษฐานเป็นส่วนตัวและพูดกับเพื่อนของผมคือพระเจ้า ผมสรรเสริญพระองค์และปรึกษาพระองค์ เรื่องปัญหาต่างๆ พูดถึงความไฝ่ฝันและเป้าหมาย ผมพยายามที่จะอธิษฐานเหมือนในสดุดี 42:2 “จิตวิญญาณของข้าพระองค์ กระหายหาพระเจ้า หาดพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ เมื่อไหร่ข้าพระองค์จะได้มาเห็นพระพักตร์พระเจ้า”

พระเจ้าทรงอวยพรผมกับภรรยา โดยการที่พระองค์ทรงนำคนที่อยากเปลี่ยนแปลงมาให้กับเราเสมอ สามปีครึ่งตั้งแต่ย้ายมาอยู่ในลอนดอน พระองค์ทรงให้เราเห็นอัศจรรย์หลายอย่างก่อนที่เราจะมาถึง เราอธิษฐานให้พระเจ้านำเราให้พบกับคนที่ไม่ได้มาโบสถ์ เราถามถึงคนเหล่านั้นที่เรารู้จักหนึ่งในนั้นคือ เฟรดดี ที่จริงแล้วมีสาวกที่ยังติดต่อกับเขาอยู่ แต่เขาไม่สนใจ ที่จะกลับมา วันหนึ่งขณะที่เราขับรถอยู่ นาตินเห็นเขาเดินอยู่เราก็เลยหยุดรถหาเขาและเย็นวันนั้นเขาก็มาที่โบสถ์สองสามอาทิตย์ ถัดมาเฟรดดีก็กลับมาฟื้นฟูที่โบสถ์

ไม่กี่เดือนต่อมา เราอธิษฐานขอพระเจ้าให้ผลกับเรา การประชุมสัปดาห์ครั้งแรกของปีนั้น เพื่อนของเรา เฟรดและเอมมา สก็อตเป็นแขกรับเชิญ โดยปกติเราจะจัดรถไว้ใกล้กับลานจอดรถ แต่นี่เป็นครั้งแรกที่เราจัดรถไว้ข้างเครื่องมิเตอร์ข้างทาง เฟรดกำลังเทศน์อยู่กับสัปดาห์และระหว่างบทเรียน ผมเดินออกไปจ่ายค่ามิเตอร์ ขณะเดินไป มีคุณครูคนหนึ่งพยายามที่จะเปิด ประตูของสำนักงานของโบสถ์เพื่อที่จะขึ้นไปยังสำนักงานข้างบน ผมคุยกับเธอและแนะนำเธอให้กับนาติน เธอเพิ่งมาอยู่ที่ลอนดอน และกำลังหาโบสถ์อยู่ สองสามอาทิตย์ต่อมา เมนเดรีย สตินแคมป์ (ซึ่งแต่งงานกับ คาเมรอน วิลเลียม) ก็ได้รับบัพติศมา

เมื่อใกล้สิ้นสุดปีนั้น ผมอธิษฐานให้กับอีกหลายคนที่เรารู้จักเพื่อช่วยพวกเขากลับมาหาพระเจ้า พระเจ้าทรงใส่ความคิด หนึ่งให้ผม ผมกลับไปเปิดดูเบอร์โทรศัพท์ของคนที่มีเมื่อสิบปีก่อน มีเบอร์โทรศัพท์ที่ทำงานของผู้หญิงคนหนึ่งที่เราคิดถึง เธอป่วย ซึ่งเคยเป็นคริสเตียนที่ยอดเยี่ยมแต่ได้ทิ้งพระเจ้าไปเมื่อหลายปีก่อน ผมโทรไปที่ทำงานของเธอและเธอยังทำงาน อยู่ที่นั่น เธอดีใจมากที่ได้ข่าวจากเราไม่กี่เดือนหลังจากนั้นเธอได้กลับมาฟื้นฟู จากนั้นไม่นานเบรندا ก็เปลี่ยนงาน พระเจ้าทรง ให้เธอทำงานที่เดิมเป็นเวลาหลายปีเพื่อเธอจะได้มีโอกาสกลับมาหาพระองค์

ไม่นานหลังจากนั้นผมไปที่ร้านเบอร์เกอร์คิงส์ วันหนึ่งขณะที่ทานอาหารกลางวัน ซึ่งโดยปกติผมจะชวนคนที่นั่นอยู่แล้ว มีผู้หญิงคนหนึ่งเป็นพนักงานคอยให้บริการกับเราอย่างเป็นมิตร ผมให้ซิสเตอร์สร้างความสัมพันธ์กับเธอ แม้ว่าเธอจะไม่สามารถ มาร่วมนมัสการได้เนื่องจากตารางเวลางาน แต่ท้ายที่สุดเธอก็มาและเห็นว่าตัวเองต้องการพระเจ้าในเดือนมีนาคม เธอได้รับ บัพติศมา แม้หลังจากนั้นเธอจะออกจากโบสถ์ไป แต่ในตอนนั้นเธอกำลังจะกลับมาฟื้นฟู

ในเดือนเดียวกัน ผมออกไปข้างนอกอธิษฐาน เพื่อจะเจอใครสักคน ขณะที่เดินไปตามถนนนั้น เพื่อนของผมเจฟฟ์หยุด ชวนผู้ชายคนหนึ่งซึ่งกำลังปั่นจักรยานอยู่มาที่โบสถ์ และหลังจากนั้นเขาและภรรยาก็มาเป็นสาวก

ฤดูร้อนปีนั้น นาตินภรรยาของผมเดินทางไปแมนเชสเตอร์โดยรถไฟ เธอได้ยินคนกำลังประกาศความเชื่ออยู่บนรถไฟ ขบวนนั้น เธอจึงอธิษฐานที่พระเจ้าจะนำเธอไปพบกับคนที่แสวงหาพระองค์ ผู้หญิงที่นั่งถัดจากเธอ คือ ดร.มาเรลิช วอร์สเตอร์ ได้แสดงความสนใจและเคยมีซิสเตอร์คนหนึ่งซึ่งแมนเชสเตอร์เคยชวนเธอด้วยเช่นกัน ไม่กี่อาทิตย์หลังจากนั้น เธอได้รับบัพติศมา และจากนั้นเธอนำกลุ่มวัยรุ่นผู้หญิงในคริสตจักรกรุงลอนดอน

วิ่งแข่ง

ปี 1998 ผมวางแผนที่จะลงวิ่งมาราธอน ผมอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอขอพระเจ้าช่วยผมในการแข่งขันให้ทำสำเร็จ แต่ผม ไม่ได้อธิษฐานเพื่อช่วยคนกลับมาหาพระองค์ วันหนึ่งก่อนการวิ่งแข่งผมอธิษฐานและเห็นว่าตัวเองขาดความเชื่อ และขอพระองค์ ช่วยผมให้พบใครบางคนที่จะมาเป็นสาวก วันหนึ่งก่อนการแข่ง ผมไปงานแต่งงานของคาเมรอนและเมนเดรีย มีชายคนหนึ่งใส่ เสื้อแข่งวิ่งเดินผ่านงานแต่งงาน ผมจึงชวนเขามาโบสถ์ เขาให้เบอร์โทรศัพท์และบอกว่าถ้าว่างจะมาแต่ก็ไม่เคยมาเลย แต่ผมรู้ว่า พระเจ้าทรงอวยพร หากผมยังคงอธิษฐานและเชื่อมั่น พระองค์จะไม่ทำให้ผมผิดหวัง

วันวิ่งแข่งขันผมมีโอกาสคุยกับหลายคน ระหว่างทางกลับบ้าน ตอนนั้นผมเหนื่อยมาก มีชายคนหนึ่งบนรถจำผมได้ว่า เขาเริ่มพูดคุยกับผม เขาชื่อ แกรี่ คลากส์ และเขากำลังจะเป็นทนายความ หลังจากการอธิษฐานและโทรหาหลายครั้ง ท้ายที่สุด เขามาที่โบสถ์ ผมไม่เคยเลิกกับเขาเลยเพราะผมแน่ใจว่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของผมและเขาเป็นเพียงคนเดียวที่ไม่ได้ปฏิเสธ ชาวประเสริฐและแล้วหลังจากนั้นเจ็ดเดือนแกรี่ได้รับบัพติศมาเข้าสู่พระคริสต์ เขาเรียนจบและเป็นสาวกที่ยอดเยี่ยม

คำอธิษฐานของเด็กๆ

วันหนึ่งฤดูใบไม้ผลิ นาตินไปที่สวนสาธารณะกับลูกๆ เธอเห็นหญิงสาวคนหนึ่งอยู่อีกด้านหนึ่งของสวนและพระวิญญาณบริสุทธิ์กระตุ้นให้เธอไปชวนคนนั้น ผู้หญิงคนนั้นชื่อ ลิซ่า เธอเคยเป็นมิตรและมาที่โบสถ์หลังจากนั้นสองสามอาทิตย์ และไม่มาอีก แต่เราทั้งครอบครัวอธิษฐานให้เธอสม่ำเสมอ ลูกชายของเรา ลูค อธิษฐานให้กับเธอตลอด แม้ว่าเราจะเลิกและเธอก็ไม่ได้มาที่ โบสถ์อีกเลย หนึ่งปีจากนั้นเธอก็กลับมาที่โบสถ์และได้รับบัพติศมา!

การตอบสนองที่เกินความคาดหมาย

ช่วงที่เขียนหนังสือเล่มนี้ ผมนั่งอยู่ในห้องอาหารของมหาวิทยาลัยลอนดอนและพูดด้วยเสียงค่อนข้างดัง ผมทุ่มเทจิตใจ และพยายามช่วยคริสเตียนที่อ่อนแอคนหนึ่งและมีชายคนหนึ่งได้ยินสิ่งที่เราพูดและเข้ามาถามว่า “ผมคุยด้วยได้ไหม?” จากนั้น คริสเตียนคนนั้นตัดสินใจทั้งพระเจ้า แต่ผู้ชายคนนั้นกลับไปที่บ้านผมศึกษาไปเบิ้ลและมาที่โบสถ์ ตอนนี่ จอห์น เบเรช เป็นสาวก และกำลังจะทำงานให้กับคริสตจักรลอนดอน เพื่อนร่วมห้องของเขาชื่อ มาร์ติน ผมเคยชวน มาร์ตินมาที่โบสถ์ด้วย หลังจากที่ เขามาโบสถ์ที่ลอนดอนสองสามครั้ง เขาย้ายกลับไปสหรัฐอเมริกาแล้วไปโบสถ์ที่ เดนเวอร์ และได้ศึกษาพระคัมภีร์กับบราเดอร์ที่นั่น

หลังจากนั้นสองสามเดือนขณะที่เราอธิษฐานและประกาศความเชื่อสำหรับงานวันผู้ชายในลอนดอน ผมอธิษฐานกับ พระเจ้าที่จะนำผมไปพบใครบางคนที่เปิดใจกับพระเยซู เราเจอแม่กับลูกชายวัยรุ่นคนหนึ่ง วันถัดมาผมกับลูกสาว ฮันนาห์ ไปเยี่ยมพวกเขาที่บ้านและเราได้เจอกับลูกสาวของเธอซึ่งหลังจากนั้นก็ได้มาเป็นสาวก

ชัยชนะของครอบครัว

ภรรยาผมเติบโตขึ้นมาด้วยความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับพ่อของเธอ ตั้งแต่วันที่เธอได้รับบัพติศมา นานี่อธิษฐานทุกวันให้กับ พ่อของเธอที่จะได้รับความรอด หลังจากที่เธอมาเป็นคริสเตียนปีกว่า ในเดือนมกราคม ปี 1985 แม่ของเธอ แอนนี่ เดสคอตเตส ได้รับบัพติศมา ปีครึ่งต่อมา น้องชายของเธอ แฟรงค์ ได้รับบัพติศมา เขาและภรรยา ฟาบรินเน่ ตอนนี้นำคริสตจักรที่ปารีส พ่อของพวกเขาคือ เจอร์ราร์ด ยังไม่เปิดรับข่าวประเสริฐ แต่นานี่ยังคงอธิษฐานต่อไป เจอร์ราร์ด เผชิญกับความยากลำบาก หลายอย่าง แต่เขาก็ยังไม่ยอมเปิดใจ เขาแต่งงาน พวกเขาอธิษฐาน เขาตรวจพบเชื้อมะเร็ง พวกเขาอธิษฐานที่เขาจะหายและ ได้รับความรอด หลังจากสลิปหกปีที่แสนยาวนาน แฟรงค์บัพติศมา เจอร์ราร์ด เดสคอตเตสที่ปารีส พระเจ้าทรงรับฟังคำอธิษฐาน ของสหายของพระองค์

ไม่กี่สัปดาห์ก่อนที่ผมจะเขียนบทนี้ ผมเดินทางไปอเมริกา ที่คริสตจักรเรามีการอธิษฐานเป็นเวลาหนึ่งเดือนให้กับทุกคน ที่เรารู้จัก ที่สนามบินมีผู้หญิงคนหนึ่งถามผมเรื่องระบบความปลอดภัย เธอเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ผมจึงถามเกี่ยวกับชีวิต ของเธอและความสัมพันธ์ของเธอกับพระเจ้า ผมให้เธอติดต่อกับซิสเตอร์ ไมกีวันหลังจากนั้นเรามีการประชุมผู้นำ ผมมีรายชื่อ ของเพื่อนที่ผมอธิษฐานให้ และด้วยความเชื่ออย่างน้อยหนึ่งคนในรายชื่อนี้จะเป็น คริสเตียน เร็วๆ นี้ ผมอธิษฐานให้ทุกคน ผมอธิษฐานให้ ลีโอนี ทุกวัน หลังจากนั้นแปดอาทิตย์ในปลายเดือนตุลาคม ลีโอนี คอร์เทส ได้มาเป็นคริสเตียน พระเจ้ามิได้ช่วย เธอให้รอดเพราะผมเป็นคนดีหรือเพราะเธอเป็นคนดี แต่พระองค์ทรงช่วยโดยพระคุณ แต่ผมเชื่อว่าพระเจ้าคือเพื่อนของผม และผมเป็นเพื่อนกับพระองค์ และพระองค์ทรงฟังคำอธิษฐานของผม

คำอธิษฐานของแม่

หลายปีก่อน มิเชลล่า มัทริว ได้รับบัพติศมาเริ่มต้นชีวิตใหม่ในการติดตามพระเยซู แต่มีเรื่องน่าตกใจเกิดขึ้น หนึ่งวัน หลังจากที่เธอได้รับบัพติศมาเธอไปนมัสการกับโบสถ์ที่ลอนดอน ในระหว่างการสังสรรค์ มีผู้หญิงคนหนึ่งมาขอร้องลูกอายุเก้าเดือน ของเธอ นาธาน มิเชลล่า ไม่รู้ว่าคนนั้นคือใคร แต่คิดว่าเป็นคริสเตียนมาจากอีกเซ็กเตอร์หนึ่ง เธอไม่อยากเสียมารยาทเพราะ เพิ่งเป็นคริสเตียนใหม่ เธอจึงให้อุ้มลูกของเธอ

ท่ามกลางฝูงชนที่กำลังสังสรรค์ ผู้หญิงคนนั้นเดินตรงออกไปจากตึก อุ้มหนูน้อยนาธานไปด้วย เพราะคนเยอะมาก เพียงไม่กี่นาทีมิเชลล่า สังเกตว่าลูกของเธอและผู้หญิงคนนั้นไม่ได้อยู่แถวนั้น เธอขอให้ซิสเตอร์ให้ช่วยหาจนทั่ว หลังจากนั้นมีการประกาศหาลูกของเธอ พวกเขาหลายร้อยคนรวมกันเพื่อนอธิษฐาน เราโทรหาตำรวจพวกเขาออกประกาศไปทั่วและให้ตำรวจ ท้องที่ช่วยกันตามหาผู้หญิงและเด็ก

มิเชลล่าไปยังสถานีตำรวจ รอคอยและอธิษฐาน ขณะที่มิเชลล่าอธิษฐานพระเจ้าทรงทำงาน หลังจากที่มิประกาศติดตาม สถานีรถไฟและสถานีขนส่ง ผู้หญิงคนนั้นอุ้มหนูน้อยนาธานนั่งรถบัสเดินทางไปได้หลายไมล์แล้ว คนขับสังเกตเห็นผู้หญิงเป็นคนขาว แต่เด็กผิวดำและดูวิตกกังวล เขาโทรกลับไปยังสถานีและแจ้งตำรวจซึ่งตามมาควบคุมตัวผู้หญิงคนนั้น หลังจากการอธิษฐานอย่าง ร้อนรนประมาณห้าชั่วโมง ลูกน้อยได้กลับมาสู่อ้อมอกของมิเชลล่า

สามปีผ่านไปทั้งคู่ทำได้ยอดเยี่ยม มิเชลล่าเป็นสาวกที่เข้มแข็งและสัตย์ซื่อ เธอช่วยคนอื่นรู้จักพระเจ้า เธอนำกลุ่มผู้หญิง และดูแลกลุ่มคุณแม่ในเซ็กเตอร์ตะวันออกของคริสตจักรกรุงลอนดอน มิเชลล่าเข้าใจดีว่าการที่ได้ใกล้ชิดกับพระเจ้าหมายความว่าอย่างไร เธอจำได้ว่า:

ขณะที่นั่งอยู่ในสถานีตำรวจรอฟังเรื่องของคุณชาย เป็นช่วงเวลาที่ยากมากที่สุดในชีวิต ฉันจำได้ว่าตั้งใจอธิษฐานอย่าง แกร่งกล้าที่พระองค์จะทรงนำนาธานกลับมาหาฉัน ฉันจำได้ว่าตัวเองคิดว่าอาจไม่ได้เจอลูกอีก โดยเฉพาะเมื่อนาทีผ่านไปเป็น ชั่วโมง นั่นอาจเป็นสิ่งที่พระเจ้าพยายามสอนฉัน ขณะที่ฉันเป็นคริสเตียนได้เพียงแค่วันหนึ่งวัน ว่าพระองค์เพียงพอกับความต้องการของฉัน

ขณะที่เดียวกันนั้นฉันอธิษฐานขอพระเจ้าช่วยฉันที่ยินยอมต่อน้ำพระทัยของพระองค์ถึงแม้ว่าฉันจะไม่ได้เจอลูกอีกเลย ตลอดชีวิตฉันก็จะสัตย์ซื่อและไม่มีวันหันหลังกลับ

อาศัยเวลาพอสมควร อันที่จริงใช้เวลาถึงห้าชั่วโมง ฉันถึงได้เข้าใจความหมายของการอธิษฐาน แต่ในทันทีหลังจากที่ฉัน ได้เข้าใจ และยินยอม ตำรวจเดินเข้ามาพร้อมทั้งบอกข้าว่า “เราพบลูกชายคุณแล้ว”

ตั้งแต่นั้นมาเมื่อใดก็ตามที่ฉันต่อสู้ในความเชื่อ ฉันจะย้อนกลับไปมองช่วงเวลานั้นและตัดสินใจอุทิศตัวใหม่ให้กับพระเจ้า อีกครั้ง ช่วงที่แย่มากที่สุดในฐานะที่เป็นคริสเตียนใหม่กลับกลายเป็นจุดเข้มแข็งที่สุดให้กับฉันในด้านจิตวิญญาณ

ผมเชื่อว่าพระเจ้ายินดีกับจิตใจที่ซื่อตรงของมิเชลล่าในการอธิษฐานและการยินยอมของเธอ เธอใกล้ชิดพระเจ้าและ อุทิศตัวเองเพื่อพระองค์ และพระเจ้าทรงประทานตามที่ใจปรารถนา (สดุดี 37:4)

มิตรภาพและการเสียสละ

เราทุกคนล้วนแต่มีเพื่อนสนิท แต่สำหรับเพื่อนแท้เราต้องพร้อมที่จะเสียสละที่ออกไปช่วยพวกเขา ผมไม่ได้เป็นคนดี ยอดเยี่ยมแต่ผมรู้สึกพระเจ้าทรงช่วยเหลือผม ผมคิดว่าที่พระองค์ทำเช่นนั้นเพราะพระองค์เป็นเพื่อนผม ให้เราเข้าใกล้ชิด สนมกับพระองค์มากยิ่งขึ้นในการอธิษฐานและเราจะเห็นอัศจรรย์อย่างที่ไม่เคยเห็นมาก่อน!

แง่คิด

1. อะไรคือเหตุผลที่ดีของคุณที่คิดว่าพระเจ้าเป็นเพื่อนสนิทของคุณ?
2. ความคิดเช่นนั้นช่วยเปลี่ยนแนวทางการอธิษฐานของคุณอย่างไรบ้าง?
3. เรื่องราวการที่พระเจ้าตอบคำอธิษฐานในบทนี้มีผลกระทบต่อความเชื่อคุณอย่างไร และคุณอยากจะทำอธิษฐานอย่างไร?

คำอธิษฐานที่มีพลัง

เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่วางใจในเราจะกระทำการซึ่งเราได้กระทำนั้นด้วย และเขาจะกระทำกิจที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก เพราะว่าเราจะไปถึงพระบิดาของเรา สิ่งใดที่ท่านทั้งหลายจะขอในนามของเรา เราจะกระทำสิ่งนั้น เพื่อว่าพระบิดาจะทรงได้รับเกียรติอันยิ่งใหญ่ทางพระบุตร สิ่งใดที่ท่านขอในนามของเรา เราจะกระทำสิ่งนั้น

ยอห์น 14:12-14

พระเยซูเริ่มข้อความนี้ด้วยการอธิบายว่า ผู้ที่ติดตามพระองค์จะทำการซึ่งพระองค์ทรงกระทำ พระเจ้าจะได้รับเกียรติจาก ชีวิตของพวกเขาและนำผู้คนกลับมาคืนดีกับพระบิดาบนฟ้าสวรรค์ พระองค์สัญญาว่าผู้ใดที่มีความเชื่อในพระองค์จะทำการที่ยิ่งใหญ่ ยิ่งกว่าผ่านทางพลังของการอธิษฐาน พระเจ้าจอมโยธาต้องการให้สิ่งที่ยิ่งใหญ่เกิดขึ้นในโลก โดยเฉพาะคริสตจักรของพระองค์ เมื่อเราทำในสิ่งที่พระเยซูได้กระทำ

ในหนังสือเกี่ยวกับการอธิษฐานที่มีชื่อเสียงมากเล่มหนึ่งของ วิลเลียม ลอร์ เขียนไว้ว่า การอธิษฐานเป็นเครื่องมือ “ไม่ใช่เพื่อมนุษย์ได้สมความปรารถนาบนสวรรค์แต่เพื่อให้แผนงานของพระเจ้าสำเร็จในโลก” มิชชันนารีชาวอังกฤษในศตวรรษที่ 18 วิลเลียม แคเรีย กล่าวไว้ว่า “พยายามทำการที่ยิ่งใหญ่ให้กับพระเจ้า ต้องคาดหวังสิ่งที่ยิ่งใหญ่จากพระองค์” ในสดุดี 81:10 พระเจ้าตรัสว่า “อ้าปากของเจ้าให้กว้างเถิดเราจะป้อนเจ้าให้อิ่ม” ในอีกความหมายหนึ่ง คือเมื่อเราคาดหวังสูงเราก็จะยิ่งได้รับ มากขึ้น ดังเช่นที่นักเทศน์ที่ยอดเยี่ยม ชาลส์ สเปนเซอร์ ได้กล่าวไว้

“การที่จะคาดหวังสิ่งที่ยิ่งใหญ่จากพระองค์ผู้ทรงสร้างสวรรค์และแผ่นดินโลก ให้ลองมองไปที่ดวงดาวและเข้าใจว่าพระเจ้าทรงกระจายมันออกไปด้วยฝ่าพระหัตถ์ของพระองค์ และจดจำไว้ว่า ดวงดาวทั้งหมดที่คุณมองเห็นนั้นเป็นเพียงละอองดาว ที่เกาะอยู่หน้าประตูพระที่นั่งอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ”

พระเจ้าทรงรู้ดีอยู่แล้วว่า เราต้องการอะไรก่อนที่เราจะทูลขอต่อพระองค์ (มัทธิว 6:8) ใน (อิสยาห์ 65:24) พระเจ้าสัญญาว่า “ก่อนที่เราจะร้องเรียก เราจะตอบ ขณะที่เขายังพูดอยู่ เราจะฟัง” แม้กระทั่งก่อนที่เราจะอธิษฐาน พระเจ้าพร้อมแล้ว ที่จะตอบคำอธิษฐานของเรา พระเยซูทรงสัญญาไว้ใน (มาระโก 11 : 23-24) ว่าใครก็ตามที่อธิษฐานด้วยความเชื่อจะสามารถสั่ง ภูเขามาให้เคลื่อนได้นี่คือเวลาที่เราต้องมีความเชื่อที่ยิ่งใหญ่ที่อธิษฐานอย่างมีพลัง ที่คาดหวังจะเห็นสิ่งยิ่งใหญ่จากพระเจ้าจอมโยธา

งานที่ยิ่งใหญ่

การงานที่ยิ่งใหญ่มีส่วนกับการอธิษฐานที่มีพลัง ใน โยชูวา 10: 1-14 คนกิเบโอนอยู่ภายใต้การปกครองของกองทัพอาโมไรต์ พวกเขาารู้สึกท้อแท้และร้องขอความช่วยเหลือ (ข้อ 6) หลังจากที่โยชูวาได้ยินจากพระเจ้าว่าเขาควรขึ้นไป (ข้อ 8) เขายกทัพไปตั้งมั่นเพื่อไปช่วยคนกิเบโอน (ข้อ 9) ทำไมพระเจ้าจึงพูดกับโยชูวา? เห็นได้ชัดว่า โยชูวาได้เรียนรู้จากข้อผิดพลาดที่ผ่านมา ในบทที่ 9 เขาเชื่อเรื่องที่ถูกกิเบโอนบอกและรับเสปียง แต่ไม่ทูลขอคำแนะนำจากพระเจ้า (โยชูวา 9:14) ครั้งนี้เขาตั้งใจ จะพึ่งพาพระเจ้า เขาจึงถามพระเจ้าว่า “ควรที่พวกเขาจะไปหรือ?” และพระเจ้าตอบว่า “อย่ากลัวเขาเลย เพราะเราได้มอบเขาไว้ในมือเจ้าแล้ว” (โยชูวา 10:8) หลังจากเดินทางทั้งคืน พระเจ้าทรงทำงานอย่างยิ่งใหญ่ทำให้ กองทัพของกษัตริย์อาโมไรต์แตกตื่น (ข้อ 10) เมื่อพวกเขาหนี พระเจ้าทรงให้สีลูกเห็นลูกใหญ่ตกลงมาจากฟ้า (ข้อ 11) ฆ่าคนอาโมไรต์มากกว่าที่คน อิสราเอลถูกฆ่าด้วยคมดาบเสียอีก

พลังของการเฉพาะเจาะจง

การอธิษฐานที่มีพลังเป็นการเฉพาะเจาะจง - ในวันเดียวกันนั้นโยชูวาได้อธิษฐานอย่างมีพลัง เขาอธิษฐานกับพระเจ้า เกี่ยวกับเรื่องดวงจันทร์และดวงอาทิตย์ และขอให้มันหยุดอยู่อย่างนั้นจนกว่าที่อิสราเอลจะรบชนะ (ข้อ 12-13) ในข้อที่ 12 บอกว่าโยชูวาพูดกับพระเจ้า ในคำอธิษฐานของเขานั้น เขาเจาะจงอย่างชัดเจนว่าให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์หยุด นี่เป็นความ เชื่อที่ยิ่งใหญ่และพระเจ้าทรงหยุดดวงจันทร์ไว้เกือบทั้งวัน “วันที่พระเจ้าทรงสดับฟังเสียงของมนุษย์อย่างกับวันนั้น ทั้งในสมัย ก่อนหรือในสมัยต่อมาไม่มีอีกแล้ว เพราะว่าพระเจ้าทรงต่อสู้เพื่ออิสราเอล” (โยชูวา 10:14) คำขอของโยชูวา คือ ความเชื่อ เขารู้ว่าเขาเป็นลูกชายของพระองค์และเขาสามารถขออะไรก็ได้ตามต้องการ (มัทธิว 7:7-11) เขาคงจะเป็นคนโง่เขลา มากมายหากพระเจ้าไม่ทำตามที่เขาขอ แต่พระเจ้ารู้ว่า โยชูวาเชื่อและพระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานของเขา

ลูกา 18:35-43 เราได้อ่านเกี่ยวกับคนขอทานตาบอดซึ่งได้ยินว่าพระเยซูเดินทางผ่านมา เขารู้ว่าเขาต้องการอะไร เขาขอ ให้พระเยซูช่วย ทุกคนบอกให้เขาเงยหน้าแต่เขายังคงตะโกนร้องขอให้พระเยซูช่วยเขา ทุกคนบอกให้เขาเงยหน้าแต่ เขายังคงตะโกนร้อง เขาเชื่อว่าพระเยซูสามารถรักษาเขาได้และเมื่อพระเยซูถามว่าเขาต้องการอะไร เขาตอบอย่างกล้าหาญ เขา

ขอที่จะมองเห็นได้และ เขาก็ได้รับ ความเชื่อที่ยิ่งใหญ่ คือ การขออย่างเฉพาะเจาะจง กล้าหาญและรอคอยด้วยความ คาดหวัง คำตอบรับจากพระเจ้า

ดาวิดกล่าวไว้ในสดุดี 5:3 ว่า เขาร้องขอต่อพระเจ้าทุกวันและ “เฝ้าคอยดูอยู่” ในช่วงกลางของเชื้อพระวงศ์ใน 1 พงศาวดาร มีข้อความว่า ยาเบส ทูลพระเจ้าของอิสราเอลว่า

“ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรแก่ข้าพระองค์และขยายเขตแดนของข้าพระองค์และขอพระหัตถ์ของพระองค์ อยู่กับข้าพระองค์และขอพระองค์ทรงรักษาข้าพระองค์ให้พ้นจากเหตุร้ายเพื่อมิให้ข้าพระองค์เจ็บปวดใจตาย” และพระเจ้า ทรงประสาทตามที่เขาทูลขอ (1 พงศาวดาร 4:10)

เขาร้องขออย่างเจาะจงและพระเจ้าทรงตอบรับคำอธิษฐาน นำเศรัยขนาดไหนที่เราหลายคนอธิษฐานแต่ว่า “พระเจ้าได้ โปรดอยู่กับสิ่งนั้นสิ่งนี้ พระเจ้าได้โปรดช่วยเรื่องนั้นเรื่องนี้” แต่เราไม่เคยอธิษฐานอย่างเฉพาะเจาะจง การอธิษฐาน อย่างเฉพาะเจาะจงคือ การอธิษฐานอย่างซื่อสัตย์และมีพลัง

เมื่อที่เราเชื่อจริงๆ เราก็พร้อมที่จะทำสิ่งใดๆ ก็ตามเพื่อได้เห็นคำอธิษฐานของเราได้รับคำตอบ เราจะดำเนินชีวิต ด้วย สายตาที่เปิดกว้างเพื่อมองหว่า พระเจ้าจะทรงตอบคำขอของเราอย่างไร อับราฮัมเชื่อในพระเจ้า ในยากอบกล่าวไว้ เช่นนั้น “ความเชื่อมีกำลังร่วมกับการประพฤติตามของท่านและความเชื่อนั้นจะบริบูรณ์ด้วยการประพฤติ” (ยากอบ 2:22) พระเจ้าให้มี อัศจรรย์ยิ่งใหญ่ที่เกิดขึ้นในชีวิตของอับราฮัม เพราะว่าเขาอธิษฐานด้วยความเชื่อ

ชัยชนะที่ยิ่งใหญ่

อูโก เป็นคริสเตียนในเซ็คเตอร์ตะวันออกของคริสตจักรลอนดอน เขาเอาใจจริงเอาจังกับทุกอย่างที่เขาทำ และเขาเป็น นักเรียนไปเบิ้ลที่ยอดเยี่ยม แม้ว่าจะจะเป็นคริสเตียนเกือบ 6 ปี แต่เขาไม่เคยช่วยใครรู้จักพระเจ้าเลย เขาพยายามและ อธิษฐาน หลายครั้ง บราเดอร์กลุ่มหนึ่งนัดกันเพื่อคุยกันเรื่องจิตวิญญาณของแต่ละคน และทุกคนให้กำลังใจที่อูโกจะ อธิษฐานเรื่องการ เกิดผลอย่างเจาะจง และอูโกก็รับคำท้าทายที่จะเกิดผลในเดือนนั้น

อูโกอธิษฐานอย่างเจาะจงและเขาอธิษฐานต่อพระเจ้าสำหรับหนึ่งจิตวิญญาณซ้ำแล้วซ้ำเล่า ขณะที่เขาโทรกลับไปหา หลายคนที่เขาเคยชวนมาโบสถ์และหนึ่งในนั้นคือ โยมิ เขาอยู่เบอร์มิงแฮม โยมิ ได้ไปที่โบสถ์ที่เบอร์มิงแฮม เพราะคำ อธิษฐาน ของอูโกนั่นเอง โยมิจึงได้รับบัพติศมาในวันที่ยอดเยี่ยมของเดือนกันยายน เหมือนกับโยชูวาและคนของเขา อูโก อธิษฐานอย่าง เฉพาะเจาะจงและบวกกับการกระทำ พระเจ้าจึงยินยอมให้เป็นไปตามคำขอของเขา

ความเชื่อที่ยิ่งใหญ่

เมื่อตอนที่ลินดา เฮนเดอร์ อายุ 45 ปี เธอรู้สึกแน่ใจว่าตัวเองกำลังจะตาย มีอยู่สัปดาห์หนึ่งเธอมีความรู้สึก เกี่ยวกับ เรื่องนี้อย่างรุนแรง เธอจึงตัดสินใจไปทำงานตึกว่าอยู่ที่บ้าน เพราะเธออาศัยอยู่บ้านเดียวกันกับพ่อแม่ เธอจึงหวัง ว่าพวกท่านอาจ พบกับอันตรายไปด้วย เธอเขียนโน้ตถึงพ่อแม่และวางไว้ใต้หมอน อธิบายว่าจะทำอย่างไรถ้าในกรณีเธอ เสียชีวิต อาทิตย์นั้นเธอ ตัดสินใจอยู่ที่ทำงานเพื่อให้แน่ใจว่าปลอดภัย เธอทำงานเป็นนักวาดการ์ตูนวันหนึ่งระหว่างอาหาร กลางวันเธอเดินไปที่ตู้เอทีเอ็ม เพื่อถอนเงินและขณะที่เธอกำลังเดินไปที่ธนาคาร มีพลั่วตกลงมาจากที่นั่งร้านของตัวตึกเจาะ เข้ากะโหลกศีรษะเธออย่างจัง เธอถูกส่งที่โรงพยาบาล หมอแจ้งกับพ่อแม่ของเธอว่าอาการของเธออยู่ในขั้นวิกฤต เธอไม่ สามารถเคลื่อนไหวหรือมองเห็น และเธอจะมีชีวิตได้อีก 20 นาทีเป็นอย่างมาก

แต่หลังจากนั้นอีกหลายวัน ลินดาเริ่มรู้สึกตัวแต่ไม่สามารถเคลื่อนไหวหรือพูดได้ ตอนนี้องที่เธออธิษฐานถึงพระเจ้า ด้วยถ้อยคำซื่อๆ ง่ายๆ ขอพระเจ้าช่วยให้เธอรอดตาย สิ่งที่น่าทึ่งคือ เธอได้รับการรักษาจนเป็นปกติ เว้นแต่ว่าต้องมี แผ่นโลหะ ใส่ไว้ในกะโหลกศีรษะ ถึงแม้เธอไม่ได้เป็นคริสเตียนที่แท้จริง แต่พระเจ้าก็ได้ยินคำอธิษฐานที่มีพลัง (บอยครั้งที่ พระเจ้าได้ยินและ ตอบคำอธิษฐานของคนนอกแม่แต่คนบาป ดูใน 1 พงศกษัตริย์ 8:41-43, 2 พงศาวดาร 33:12-13 , โย นานาห์ 3:8-10, และ กิจการฯ 10:1-4)

ลินดาตัดสินใจแน่วแน่ที่จะแสวงหาพระเจ้า เธอไปโบสถ์แถวบ้าน ถึงแม้ว่าจะไม่มีความสุข แต่เธอเห็นว่าไม่มี ทางออก อื่นที่ดีไปกว่านี้ เธอไปร่วมนมัสการกับโบสถ์นั้นนานกว่าสิบปี ระหว่างนั้นเองเธอได้แต่งงานและมีลูกสองคนแต่ เธอก็ยังไม่รู้สึก ถึงความสุขในความสัมพันธ์กับพระเจ้า เธอรู้ว่ามีบางอย่างขาดหายไป

ต้นปี 1997 เธอถูกชวนให้มางานวันผู้หญิง โดย เจราติน เคนเดล ผู้นำฝ่ายหญิงในกรุงลอนดอน พร้อมด้วยแอง เจลา บรอตตัน คินกอนหนานั้น ผู้หญิงเหล่านี้ได้อธิษฐานทั้งคืนวิงวอนต่อพระเจ้าที่จะนำพวกเธอไปเจอกับคนที่แสวงหา พระองค์ ในวันถัดไปหลังจากคืนแห่งการอธิษฐาน เจลาตินออกไปข้างนอกเพื่อพบเจอผู้คน เพราะเธอแน่ใจว่า พระเจ้าจะ นำเธอให้พบกับ บางคนที่ยากู้อัจฉริยะความจริง

การอธิษฐานที่มีพลังของเจลาติน และการทำงานอย่างหนักของเธอเคลื่อนไหวจิตใจของพระเจ้า ลินดาเจอกับเธอ ที่ ถนนเพียงไม่กี่ชั่วโมงหลังจากนั้น เธอมางานวันผู้หญิงและชอบมาก เธอเริ่มศึกษาพระคัมภีร์กับซิสเตอร์ และไม่ก็อาทิตย์ ถัดมา เธอได้รับบัพติศมาเข้าสู่พระคริสต์ ตอนนีลลินดาได้เข้าใจแล้วว่า ทำไมพระเจ้าจึงตอบคำอธิษฐานที่ให้เธอรอดจากการ ประสบ อุบัติเหตุเมื่อหลายปีก่อน และเธออยากช่วยคนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ให้เป็นคริสเตียน

ลินดาเป็นสาวกที่สัตย์ซื่อจนถึงทุกวันนี้ เธอเป็นหนึ่งในสาวกที่ซึ้นบานและรับใช้เสมอในเซ็คเตอร์ตะวันตกเฉียงเหนือของ คริสตจักรลอนดอน เธอช่วยทำเครื่องดื่มให้ที่มหนักฟุตบอลของคริสตจักร มีส่วนร่วมกับการแสดงของทีโบลด์โดยการร้องเพลง เธอรู้ว่าพลังของความเชื่อที่ยิ่งใหญ่ในพระเจ้า สามารถทำให้เกิดอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ได้

เช่นเดียวกับเจลาติน อันนี่ ก็เป็นอีกตัวอย่างที่มีความเชื่อที่ยิ่งใหญ่ เขาเป็นบราเดอร์ในคริสตจักรโคชิน ใน เดลาลาอินเดีย เขามีน้องสาวชื่อ ซานตี ซึ่งกำลังท้อแท้กับชีวิต เธอตั้งท้องโดยที่ยังไม่แต่งงานและถูกรอครบครวัปฏิเสศ เธอตัดสินใจที่จะจบชีวิตของตัวเองแต่ อันนี่ ไม่ขาดความเชื่อกับพระเจ้า เขาอธิษฐานให้เธอทุกวัน ขวนเธอมาโบสถ์หลายครั้งและในที่สุด เธอก็ยอมมา สาวกคนอื่นๆ เข้าไปมีส่วนร่วมชีวิตของเธอและหลังจากนั้นไม่นานเธอก็ได้มาเป็นสาวก

หลังจากที่เป็นสาวก ชีวิตของ ซานตี เปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิง ความทุกข์ระทมในชีวิตของเธอจบสิ้นไปแล้ว เธอกลายเป็นสาวกที่ซึ้นบาน มีความสุข และให้กำเนิดบุตรชายน่ารัก ชื่อว่า เอเบตเนโก พระเจ้าทรงอวยพระเธอด้วยการที่เธอได้ทำงาน กับโครงการโฮฟ เวลด์วายด์ ในกรุงนิวยอร์ก และพระเจ้ายังอวยพรเธอให้พบกับชายหนุ่มนิสัยดีคนหนึ่งที่ยากจะแต่งงานกับเธอ ทั้งหมดนี้เป็นเพราะพี่ชายของเธอ คือ อันนี่ ที่เชื่อว่าน้องสาวสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เขาอธิษฐานด้วยความเชื่อแรงกล้าและ ประพฤติตามความเชื่อนั้น โดยเชื่อว่าคำอธิษฐานของเขาจะได้รับการตอบรับ

มีอีกเรื่องหนึ่งซึ่งเกี่ยวกับพลังของการอธิษฐานจากอินเดีย สเตลล่าและจอร์จ สามีของเธอเดินทางไปมิชชันที่ม ที่ไฮเดอราบัด อินเดีย วันหนึ่งขณะอยู่บนรถบัส สเตลล่าพบผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งผมขอเรียกเธอว่า อีวา (นามสมมติ) ผู้หญิงคนนี้ บอกกับสเตลล่าว่าเธอเคยไปโบสถ์ที่ลอนดอน เธอมาที่ไฮเดอราบัด สองสามวันเพื่อสอบ หลังจากนั้นเธอก็กลับไปยังอีกภาค หนึ่งของอินเดีย เธอพูดบางอย่างที่น่าสนใจเกี่ยวกับการมาที่คริสตจักร ทันใดนั้นรถก็หยุดและเธอก็ลงรถไป สเตลล่าไม่มี เบอร์โทรศัพท์ของเธอ สเตลล่ากลับบ้านอธิษฐานวิงวอนพระเจ้าที่วันรุ่งขึ้นเธอจะได้พบกับอีวาอีกครั้ง ความจริงคือว่า ไฮเดอราบัดมีประชากรกว่าสี่ล้านคน แต่แน่นอนที่สุดวันถัดมาอีกด้านหนึ่งของเมือง สเตลล่าและอีวาได้พบกันอีก สเตลล่าไป โบสถ์ที่บังกาลอร์ และได้รับบัพติศมาที่นั่น ทำให้ถัดมาเธอได้แต่งงาน เธอและสามีมีบทบาทสำคัญในการประชุมสำหรับ ตะวันออกกลาง

เป็นมากกว่าพลังของความเชื่อ

แพม, โรเจอร์ และจอร์จ มัทธิว พี่น้องทั้งสามคนเป็นสาวกที่คริสตจักรชิคาโก โดยมีพื้นเพมาจากอินเดีย แต่ละคน ได้ตัดสินใจที่จะกลับไปยังอินเดียเพื่อเทศน์พระคำพระเจ้า พวกเขาอธิษฐานเสมอว่า พระเจ้าจะทรงเปิดประตูให้กับครอบครัวของพวกเขาที่จะรอดได้ อย่างไรก็ตามก็ครอบครัวของพวกเขาอาศัยอยู่ที่เมือง กอดตายัม อินเดีย ซึ่งเป็นเมืองเล็กๆ ที่มีจำนวน ประชากรประมาณหนึ่งแสนคนเมื่อเทียบกับอีกกว่าห้าสิบล้านคน ซึ่งมีประชากรเกือบล้านคนและอีกกว่าหนึ่งร้อยเมือง ที่ใหญ่กว่ากอดตายัม

แต่โดยพระคุณพระเจ้าและคำอธิษฐานของทั้งสามคน คริสตจักรได้ถูกส่งไปยังเมืองโคชินซึ่งอยู่ห่างจากกอดตายัมประมาณ 60 ไมล์ พวกเขายังคงอธิษฐานและเทศน์พระคำพระเจ้า ปีถัดมาบราเดอร์คนหนึ่งในเมืองโคชินชื่อ ซานทอส คาคุ ได้ถูก เสนองงานที่เมืองกอดตายัม โดยความเชื่อเขารับงานนั้นและย้ายไปอยู่ที่นั่นกับภรรยาชื่อ นลีนี และทั้งสองเริ่มกลุ่มสนทนาที่นั่น จำนวนสาวกเพิ่มทีละหนึ่ง จนหนึ่งปีผ่านไปพวกเขา มีสาวก 66 คนในกอดตายัม และถึงเวลานี้คำอธิษฐานของครอบครัวนี้ก็เป็นผล มีคนหนึ่งทำงานให้กับโบสถ์ถูกส่งไปนำคริสตจักรที่นั่นและกอดตายัมได้กลายเป็นคริสตจักรเอกเทศ (ตั้งแต่นั้นมาโบสถ์ได้ เติบโตขึ้นจนมีสมาชิกถึงหนึ่งร้อยคน)

ปู่ของครอบครัวมัทธิว ชื่อ ที เอ วาร์เคย์ เป็นผู้ที่ล้มเหลวมากที่สุดในการบัพติศมาและทางสังคม เขารู้สึกต่อต้านโบสถ์ เพราะคิดว่าหลานๆ เข้าร่วมกลุ่มลัทธิศาสนา ระหว่างที่ไปเรียนที่อเมริกา แต่เขาก็มาเยี่ยมคริสตจักรบังกาลอร์และสามพี่น้อง ก็ยังคงอธิษฐานให้ปู่

เมื่อคริสตจักรถูกขยายไปที่เมืองกอดตายัม คุณปู่วาร์เคย์ แวะมาเยี่ยมแต่เขาไม่เปลี่ยนแปลง คริสเตียนอธิษฐานขอพระเจ้าทำงานอย่างยิ่งใหญ่ในชีวิตของเขา สุขภาพของเขาเริ่มมีปัญหา เขาเป็นความดันโลหิตสูง แพม, โรเจอร์ และจอร์จ เริ่มอดอาหารให้คุณปู่ คุณปู่วาร์เคย์ตกลงที่จะศึกษาพระคัมภีร์และได้ตระหนักว่า เขาต้องเป็นคริสเตียน สามพี่น้องเดินทาง จากบังกาลอร์เพื่อจะไปบัพติศมาคุณปู่ที่กอดตายัม แต่ครอบครัวทั้งหมดและเพื่อนบ้านรวมกันจับพวกเขาโยนออกมา โดยไม่ให้คุณปู่ รับบัพติศมา คุณปู่วาร์เคย์กลัวมาก อาการเริ่มแยลงและความดันขึ้นอีกครั้งจนเป็นอัมพาตไปครึ่งตัว แต่หลานๆ ยังคงอธิษฐาน ให้กับเขาด้วยความเชื่ออันแรงกล้าและพวกเขาก็ประพฤติตามความเชื่อนั้น จอร์จอาศัยอยู่ในโคชิน แต่เดินทางไปยังกอดตายัม เดือนละสองครั้ง เพื่อไปศึกษาให้กับคุณปู่ ถึงแม้ว่าคุณปู่จะไม่ยอมเชื่ออีกต่อไป แต่สาวกในบังกาลอร์ 600 คนอธิษฐานให้กับเขา หลังจากที่ได้ศึกษากันมากขึ้น อีกครั้งที่เขาตัดสินใจรับบัพติศมา

จอร์จไปที่บ้าน เขาปิดประตูและอธิษฐาน คุณปู่วาร์เคย์ ขอรับบัพติศมา จอร์จอธิษฐานและจำได้ว่าพระเยซูทรงปิดประตู กันพวกขาดความเชื่อขณะที่พระองค์ทรงรักษาลูกสาวของโยธัส (มาระโก 5: 36-43) ดังนั้นจอร์จจึงปิดประตู เปิดน้ำให้เต็มอ่าง เตรียมบัพติศมาคุณปู่ของเขา คนข้างนอกรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น เพราะได้ยินเสียงน้ำไหลจึงส่งเสียงขูและพยายามพังประตูเข้ามา พวกเขาพยายามโทรหาดตำรวจเพื่อจะหยุดการรับบัพติศมา แต่โทรศัพท์เสียใช้ไม่ได้และก็หายไปเสียแล้วด้วยการตัดสินใจของคุณปู่ วาร์เคย์จึงได้รับบัพติศมา จอร์จเปิดประตูออกทั้งเพื่อนบ้านและญาติได้เห็นคุณปู่ยืนยิ้มตัวเปียก อีกสองอาทิตย์ต่อมาเขา เสียชีวิตและได้ไปอยู่กับพระเจ้า

ด้วยความสัตย์ซื่อของ แพม, โรเจอร์ และจอร์จ ที่ได้อธิษฐานอย่างเฉพาะเจาะจงที่จะมีคริสตจักรที่เมืองกอดดาฮัม และเพื่อที่ปู่ของพวกเขาจะรอดได้ พวกเขาเป็นเหมือนโยชูวาที่ปฏิบัติตามสิ่งที่เขาได้อธิษฐานเมื่อถึงเวลาที่ต้องประกาศอินเดียน พวกเขาไป เมื่อถึงเวลาที่ต้องศึกษาพระคัมภีร์กับคุณปู่วาร์เคย์ พวกเขาก็ไปที่นั่น เมื่อถึงเวลาที่ต้องช่วยจิตวิญญาณผู้คนอย่าง กล้าหาญ พวกเขาก็ยอมเสี่ยงเพื่อให้ชายคนหนึ่งได้รับอภัยบาป คำอธิษฐานที่เปี่ยมด้วยพลังที่มาจากความเชื่อได้เคลื่อนไหว จิตใจของพระเจ้าที่จะทำอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่

พระเจ้าจอมโยธา

พระเจ้าผู้ทรงกระทำการที่เกินกว่าความคิดและจินตนาการของเรา ทรงพร้อมแล้วที่จะตอบคำอธิษฐาน พระองค์ทรง แยกทะเลแดง หยุดดวงอาทิตย์ คว้ากองทัพศัตรู รักษาคนตาบอด และชุบคนตายให้ฟื้น เมื่อลูกๆ ของพระองค์ร้องขอ พระองค์ก็พร้อมที่จะกระทำการอัศจรรย์ในชีวิตของพวกเรา จิตใจของพระองค์ถูกเคลื่อนไหวในยามที่เราบอกพระองค์ว่า เราต้องการสิ่งใด เมื่อเราเชื่อและมีการกระทำ พระองค์จะทรงตอบคำอธิษฐานของเรา

ให้เราอธิษฐานอย่างเฉพาะเจาะจง และสัตย์ซื่อในการอธิษฐานถึงพระเจ้าที่ยอดเยี่ยมของเรา

แง่คิด

1. ทำไมคุณจึงเชื่อว่า คุณสามารถเป็นที่รู้จักในฐานะที่เป็นสาวกที่อธิษฐานอย่างมีพลัง?
2. ทำไมพระเจ้าต้องการให้คำอธิษฐานของคุณนั้นมีพลัง?
3. คุณสมบัติใดที่ได้อธิบายไว้ในบทนี้ที่คุณจะจดจำเพื่อจะได้มีการอธิษฐานที่มีพลัง?

สรรเสริญและโมทนาพระคุณ

เพราะในสมัยของดาวิดและอาสาฟ ในดึกดำบรรพ์นั้น มีหัวหน้าพวกนักร้อง และมีบทเพลงสรรเสริญและบทเพลงโมทนา
พระคุณพระเจ้า

เนหะมีย์ 12:46

โดยธรรมชาติแล้วการสรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้าถือเป็นส่วนหนึ่งในการอธิษฐาน เราทุกคนล้วนแล้วแต่
อยากจะ สรรเสริญพระองค์ผู้ที่เรารัก แต่ในชีวิตบ่อยครั้งที่เรารู้สึกเศร้า เราเคยชินกับการพูดเพียงเล็กน้อยเพื่อให้กำลังใจคน
อื่นแต่เราไม่เคย ขอบคุณ ซึ่งสิ่งนี้สามารถลบล้างความเศร้าเข้ามาในชีวิตการอธิษฐานของเราได้ เราใช้เพื่อให้พบความต้องการของ
ตัวเองแต่เราพลาดการ ให้เกียรติในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา เราไม่สามารถล่วงรู้เลยว่า พระเจ้าปลอบปลื้ม
มากแค่ไหนที่ลูกๆ ของพระองค์ ซาบซึ้งในพระองค์

การอ่านและอธิษฐานผ่านหนังสือสดุดีเป็นวิธีที่ยอดเยี่ยมที่สรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้า ในคำอธิษฐานดาวิด
กล่าวว่า

“ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ พระมหาราชชา ข้าพระองค์จะเป็นยอพระองค์ ถวายสาธุการแต่พระนามของพระองค์
เป็นนิจกาล ข้าพระองค์จะถวายสาธุการแต่พระองค์ทุกวัน สรรเสริญพระนามของพระองค์เป็นนิจกาล” สดุดี 145
: 1-2

ข้าพเจ้าจะสรรเสริญพระเจ้า ตราบเท่าที่ข้าพเจ้ามีชีวิตอยู่ ข้าพเจ้าจะร้องเพลงสดุดีถวายพระเจ้าของข้าพเจ้า ขณะที่
ข้าพเจ้ายังเป็นอยู่ สดุดี 146:2

นักปฏิรูปผู้ยิ่งใหญ่ มาร์ติน ลูเธอร์ ชื่นชม “ความหวาน ความเข้มแข็ง แรงปรารถนา และ ไฟซึ่งผมค้นพบในตัว
ผู้เขียน สดุดี” และริชาร์ด ฟอสเตอร์ เขียนไว้ว่า “ในชุมชนชาวคริสเตียนยุคแรก ไม่เป็นเรื่องแปลกหากจะท่องจำเพลงของ
ดาวิดทั้งบท... เจโรมีได้กล่าวไว้ว่า ในยุคของเขา บ่อยครั้งที่เขาได้ยินคนอื่นหยิบสดุดีทั้งบทมาร้องเป็นเพลงเวลาอยู่ในสวน
หรือไปที่ทุ่งหญ้า”

มือประสานมือ

การสรรเสริญและโมทนาพระคุณต่างกันอย่างไร? การสรรเสริญเป็นการซาบซึ้งในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ
ขณะที่การขอบพระคุณเป็นการซาบซึ้งในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อเรา แต่เป็นเรื่องยากที่จะแยกสองส่วนนี้ออกจากกัน
ในหลายๆ คำอธิษฐานที่ยอดเยี่ยมในพระคัมภีร์ สองส่วนนี้รวมอยู่ด้วยกัน (1 พงศาวดาร 29:10-14, สดุดี 100:4-5,
วิวรณ์ 1 :17-18) หนังสือที่ดีมากเล่มหนึ่ง The Joy of Fearing God (ความสุขจากการที่ได้ยำเกรงพระเจ้า) ของ เจอร์
บริดเจส กล่าวไว้ว่า “เป็นการยากที่จะแยกการขอบพระคุณออกจากการสรรเสริญ ในยามที่นมัสการพระเจ้า ตัวอย่างที่ดี
ของการรวม ทั้งสองสิ่งเข้าด้วยกัน คือ สดุดี 100

จงเข้าประตูของพระองค์ด้วยการโมทนา และเข้าบริเวณพระนิเวศน์ของพระองค์ด้วยการสรรเสริญ
จงถวายโมทนาขอบพระคุณพระองค์ จงถวายสาธุการแต่พระนามพระองค์ เพราะพระเจ้าประเสริฐ
ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ และความสัตย์สุจริตของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วชาติพันธุ์

พระเจ้ารักเมื่อเรานมัสการและขอบพระคุณพระองค์ อีกครั้งหนึ่งที่ฟอสเตอร์ ได้เขียนไว้ว่า พระเจ้าของเราได้สร้าง
มา จากหิน จิตใจของพระองค์นั้นอ่อนโยนและมีพระกรุณามากที่สุด ไม่มีการกระทำที่พระองค์จะมีได้สังเกตเห็นไม่ว่าจะเป็น
การถ่มน้ำลาย หรือการถ่มน้ำลายใหญ่ แม้แต่เรื่องของน้ำสัก็งก็ทำให้พระองค์มีน้ำตาได้ เหมือนเช่นความภูมิใจของแม่
ความตื่นเต้นในยาม ที่ลูกมอดอกไม้ให้เธอสักข้อ เช่นนั้นแหละพระเจ้าจึงรื่นเริงในยามที่เราพึงพुरुความรู้สึกซาบซึ้งของ
เราต่อพระองค์

คิดถึงเรื่องที่พระเยซูทรงรักชาคนโรคเรื้อนสิบคน มีคนสะมาเรียเพียงคนเดียวที่เดินกลับมาขอบคุณ เพียงแค่คน
เดียว เท่านั้นที่เคลื่อนไหวจิตใจของพระเยซู แต่น่าเศร้าสำหรับอีกเก้าคนที่เหลือ ลองคิดถึงผู้หญิงซึ่งชำระพระบาทของพระ
เยซูด้วย น้ำตาแห่งความซาบซึ้งของเธอ พระองค์ทรงรู้สึกตื่นต้นกับการนมัสการของเธอ หรือคิดถึงผู้หญิงต่างชาติอีกคน
ซึ่งเอาน้ำหอม ราดทาพระเยซู พระองค์ทรงรู้สึกถึงการได้รับเกียรติ! แล้วส่วนตัวของเราเป็นเช่นไร? เราดึงกลับ

หรือเปล่า? จิตใจของพระเจ้าซึ่งรับบาปเมื่อเรากุมมือและกล่าวถ้อยคำด้วยความซาบซึ้งและเรียบง่าย “สรรเสริญและโมทนาพระคุณ”

ใน 2 พงศาวดาร 20:1-13 กษัตริย์เยโฮชาฟัทของยูดาห์ทราบว่าการกองทัพของคนโมอับ และคนอัมโมนกำลังจะโจมตีพระองค์ เขาดำเนินในหนทางของพระเจ้ามาหลายปี (2 พงศาวดาร 17:3-4) และสัญญาสัตยาบันแรกของเขา คือ การพึ่งพาพระเจ้า (2 พงศาวดาร 20:3) เขาได้ชุมนุมคนยูดาห์ทั้งหมดทุกหัวเมืองเพื่อรวมกันแสวงหาความช่วยเหลือจากพระเจ้า (ข้อ 4) เขาอธิษฐานต่อหน้าทุกคน สรรเสริญพระเจ้า (ข้อ 5-9) แม้เขาจะขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า แต่เขาก็ได้ยอมรับว่าเขา และคนของเขาอ่อนกำลัง ไม่อาจทำอะไรได้เลย “ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่ทราบว่าจะทำประการใด แต่ดวงตาของข้าพระองค์ทั้งหลายเพ่งที่พระองค์” (ข้อ 12) รวมทั้งภรรยาลูกเล็กเด็กแดงก็เข้าร่วมการอธิษฐานด้วย

เราได้เห็นว่าพระเจ้าตอบคำอธิษฐานผ่านทางยาฮาซียเอล ซึ่งเป็นคนหนึ่งในพวกเลวี (ข้อ 14-19) เขาบอกเยโฮชาฟัทว่า อย่าได้หวาดกลัวและอย่าท้อแท้ “เพราะว่าการสงครามนั้นไม่ใช่ของท่าน แต่เป็นของพระเจ้า” (ข้อ 15) เขาอธิบายว่า “ไม่จำเป็นที่ท่านจะต้องสู้รบในสงครามครั้งนี้ โอ ยูดาห์ และเยรูซาเล็ม จงเข้าประจำที่ยืนนิ่งอยู่และดูชัยชนะของพระเจ้าเพื่อท่าน” (ข้อ 17) หลังจากคำสัญญาที่ยอดเยียม เยโฮชาฟัทก็ล้มลงนมัสการพระเจ้า (ข้อ 18) และคนเลวีบางคนได้ลุกขึ้นสรรเสริญพระเจ้า ด้วยเสียงดัง (ข้อ 19) วันถัดมา พวกเขาเตรียมพร้อมรบ เยโฮชาฟัทให้กำลังใจประชาชนที่จะวางใจในพระเจ้า (ข้อ 20-21) ว่า

และเมื่อพระองค์ได้ปรึกษากับประชาชนแล้ว พระองค์ได้ทรงแต่งตั้งบรรดาผู้ที่ร้องเพลงถวายพระเจ้า และแต่งกายด้วยเครื่องบริสุทธิ์สรรเสริญพระองค์ ขณะที่เขาเดินออกไปหน้าศัตรูและว่า “จงถวายโมทนาแด่พระเจ้า เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์”

ขณะที่พวกเขา กำลังร้องเพลงสรรเสริญอยู่นั้น พระเจ้าทรงจัดกองทัพของข้าศึก ท่ามกลางความสับสน วุ่นวาย กองทัพทั้งสามต่างก็สู้กันเอง (ข้อ 22-23) และไม่นานสนามรบก็เต็มไปด้วยศพ ต้องใช้เวลาถึงสามวันสำหรับคนของ เยโฮชาฟัทที่จะเก็บข้าวของที่รีบได้ (ข้อ 25) วันที่สี่พวกเขาได้ชุมนุมกันที่หุบเบราคาห์เพื่อสรรเสริญพระเจ้า (ข้อ 26) และคำว่า “เบราคาห์” ในภาษาฮีบรูแปลว่า “สรรเสริญ” ภูเขาตั้งมั่นอยู่จนถึงทุกวันนี้เพื่อเป็นพยานให้เห็นว่าจิตใจของพระเจ้าถูก เคลื่อนไหวเมื่อเราสรรเสริญพระองค์

คำสรรเสริญที่อินเดีย

ผมเชื่อว่า จุดหักเหสำหรับคริสตจักรที่อินเดียเกิดขึ้นเมื่อเราตัดสินใจที่สรรเสริญและโมทนาพระคุณพระเจ้ามากขึ้นที่กรุงนิวเดลี ปี 1991 เราตัดสินใจที่จะทำอะไรมากขึ้นให้กับคนยากจนในอินเดีย แต่ละครุมนครบครันเริ่มด้วยการไปเยี่ยม และช่วยเหลือคนที่อยู่ในสลัมเป็นครั้งคราว และเราจึงได้พบกลุ่มคนที่เป็โรคเรื้อนที่อยู่ด้วยกัน เราจึงเริ่มไปเยี่ยมพวกเขาบ่อย ขึ้นและให้ความช่วยเหลือ เราได้ซาบซึ้งว่ามากขนาดไหนที่เราได้รับการอวยพร เรามีนิ้วมือ นิ้วเท้าครบถ้วน มีจมูก มีปาก มีสุขภาพที่ดี มีงาน และมีเพื่อน ผู้คนเหล่านี้ครั้งหนึ่งเคยใช้ชีวิตปกติแต่ตอนนี้พวกเขาไม่เหลืออะไรเลย ชีวิตการอธิษฐานของเราเปลี่ยนไป เมื่อเราได้เห็นความทุกข์ยากของคนยากจน

เดือนกุมภาพันธ์ ปี 1992 พวกผู้นำส่วนภูมิภาคเครือข่ายได้มาเยี่ยมโบสถ์ที่อินเดีย ดักลาส อาเธอร์ และเพื่อนๆ อยากไปเยี่ยมชุมชนคนโรคเรื้อนซึ่งเขาเคยได้เยี่ยมมาหลายครั้ง ทุกคนกลับมาด้วยน้ำตาและขอบพระคุณพระเจ้ากับสิ่งที่ตัวเองมี ไม่นาน จากนั้น คีพ แมคคีน ได้พูดในบทเทศน์ของเขาว่า เขาได้เขียนหนึ่งพันอย่างที่จะขอบพระคุณพระเจ้า และอธิษฐานตามผมตัดสินใจ ทำอย่างนั้นด้วย มันทำให้ผมรู้สึกซาบซึ้งพระเจ้าอย่างที่สุด ไม่สงสัยเลยว่า การอธิษฐาน ความชื่นบาน และการขอบพระคุณ นั้นต้องควบคู่ไปด้วยกัน ใน 1 เธสะโลนิกา 5: 16-18 “จงชื่นบานอยู่เสมอ จงอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ จงขอบพระคุณใน ทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าซึ่งปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย”

ผมเชื่อว่า เพราะความซาบซึ้งที่เรามี ทำให้อินเดียเกิดผลอย่างยิ่งใหญ่และนำพระสิริมาสู่องค์พระผู้เป็นเจ้า ตั้งแต่กรกฎาคมปี 1991 ถึง พฤษภาคมปี 1996 อินเดียเติบโตจาก 489 คน จากที่มึนมัสการ 4 แห่งใน 1 เมือง กลายมาเป็น 2,759 คน มีนมัสการ 18 แห่งใน 5 เมือง พระเจ้าทรงอวยพรเราให้เติบโต 6 เท่าภายในเวลาไม่ถึง 5 ปี พวกเราสรรเสริญและ ขอบพระคุณพระองค์ในทุกย่างก้าวที่เราเดิน!

สรรเสริญจากบังคลาเทศ

เดือนมีนาคม ปี 1996 ผมและภรรยาเตรียมเดินทางออกจากอินเดีย พระเจ้าทรงยกผู้นำในชนชาติให้ทำงานของเขา จึงเป็นเวลาของเราที่จะต้องก้าวออกมาเพื่อพวกเขาจะได้นำชนชาติของตัวเอง (ยอห์น 3:30) แต่เรายังไม่ได้มีแผนส่งคริสตจักร ไปยังบังคลาเทศซึ่งมีจิตวิญญาณที่หลงหายอีก 120 ล้านคน เราไม่รู้จักสาวกที่เป็นคนบังคลาเทศจากที่ใดๆ ในโลกที่ต้องการ จะกลับไปที่นี่ ดังนั้นเราจึงรวมตัวมิชชันนารีประมาณห้าคน เพื่อไปเริ่มโบสถ์ซึ่งก็มี โมเสส, มัมธา, ประกาศ และ จอยส์ (ภรรยาของผมตามมาที่หลัง หลังจากที่เราประกาศและจอยส์กลับไปแล้ว) เสาร์ที่ 9 มีนาคม เพียงแค่สองวันก่อนที่เราจะเดินทางไป ทั้งเมืองในบังคลาเทศมีการประท้วงรัฐบาล การขนส่งทุกอย่างหยุด (นอกเหนือจากรถพยาบาลและแท็กซี่) เราถูกทดลอง ที่ไม่ไปที่นั่น แต่เราอธิษฐานและตัดสินใจจะไป

เมื่อเราไปถึง คนพื้นเมืองบังคลาเทศที่เราติดต่อไว้ถามเราว่า “ทำไมคุณไม่โทรมา เราจะได้บอกคุณว่า อย่าเพิ่งพา” แต่เราอธิษฐานและเชื่อว่า พระเจ้าทรงควบคุมทุกสถานการณ์ ระหว่างสถานการณ์รุนแรงทำให้เราไม่มีสถานที่นัดประชุม แต่เรา อุทิศตัวในการสรรเสริญพระเจ้า ทุกวันกลุ่มเล็กๆ ของเราจะตื่นตั้งแต่ตีห้าเพื่อมีเวลาเป็นส่วนตัวในการอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ หกโมงครึ่งเราทุกคนรวมตัวกันเพื่ออธิษฐานด้วยกันหนึ่งชั่วโมง ซึ่งเราก็อธิษฐานสรรเสริญขอบคุณพระเจ้าด้วยความยินดี เวลาเจ็ดโมงครึ่งถึงแปดโมงสิบห้า เราจะศึกษาพระคัมภีร์ไปเบิ้ลด้วยกัน และคุยเกี่ยวกับแผนงานของพระเจ้าที่มีให้กับชนชาติ แล้วเราก็จะอ่านหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นซึ่งประเมินสถานการณ์รุนแรงในแต่ละวัน แต่หน้าวันความรุนแรงยิ่งมากขึ้น มีเหตุการณ์ รุนแรง คนถูกฆ่าตายมากขึ้นทุกวัน และผู้คนส่วนใหญ่ต่างเกรี้ยวกราด ขณะที่เราออกไปเทศน์พระเจ้าทุกวัน ไม่ว่าที่ไหน ก็ตามพระเจ้าทรงกระทำอัศจรรย์เล็กๆ น้อยๆ เราจะอธิษฐานและขอบคุณพระเจ้าเสียงดัง ขณะที่การประท้วงกำลังรุนแรง เพราะเรารู้ว่าพระเจ้าปกป้องเรา

และถึงเวลาที่ภรรยาและลูกๆ ของผมจะเดินทางมาสมทบด้วย วันที่พวกเขาเดินทางมาถึง เราอ่านหนังสือพิมพ์ตอนเช้า กลุ่มผู้ชุมนุมได้เริ่มทำร้ายยานพาหนะตามท้องถนน รวมถึงรถของสนามบิน แม้กระทั่งรถพยาบาลและเย็นวันก่อนมีฝูงชนห้อม ล้อมรถตู้คันหนึ่งจากสนามบิน พวกเขาทำลายและเผาเจ้าของตาย นาตินและลูกๆ ของผมสามคนกำลังจะเดินทางมาในอีกไม่กี่ ชั่วโมงนี้และสายเกินกว่าที่จะยับยั้งการเดินทาง ผมไปรับครอบครัวที่สนามบิน เราอธิษฐานและเช่ารถตู้จากสนามบิน ระหว่างทาง จากสนามบินไปบ้าน เราร้องเพลงและสรรเสริญพระเจ้าอยู่บนรถ วันนั้นที่กลางเมืองมีฝูงชนกลุ่มใหญ่มาก เราก็พยายาม หลีกเลี้ยง แต่ทันใดนั้นเองเราเห็นฝูงชนนับพันคนที่ถนนกำลังวิ่งกรูมาทางเรา พวกเขาโกรธเกรี้ยวและเข้ามาล้อมรถตู้ จากที่ร้องเพลงและสรรเสริญพระเจ้ามาตลอดทางจากสนามบิน แต่ตอนนี้เราเริ่มอธิษฐานของความช่วยเหลือจากพระเจ้า

ผู้คนกรีดร้องใส่เรา ทูปรถตู้ ลูกๆและภรรยาของผมอยู่ในรถ คนขับตกใจและเพื่อนที่เป็น คนพื้นเมืองของเราก็กลัวมาก เราไม่สามารถออกไปได้ มีคนมากขึ้นและมากขึ้นเข้ามาห้อมล้อม แต่มีชายคนหนึ่งไม่รู้มาจากไหนพูดขึ้นว่า “อย่าไปยุ่งกับ พวกเขา” แล้วเขาก็หายไปใฝูงชน เขาเป็นใคร? ผมไม่รู้ แต่ผมแน่ใจว่าพระเจ้าได้ส่งเขามาให้เรา เพราะคำพูดของเขา เราจึงมี เวลาที่หลบออกจากรถตู้ เราอุ้มลูกๆ และซ่อนตัวอยู่นานกว่าหนึ่งชั่วโมง รอให้ฝูงชนหายไปแล้ว เราจึงเดินหอบของพระเยซู กลับที่พักและสรรเสริญพระเจ้า เราระลึกถึงคำใน 2 พงศาวดาร 20: 17

“ไม่จำเป็นที่ท่านต้องสู้รบในสงครามครั้งนี้ โอ ยูดาห์และเยรูซาเล็ม จงเข้าประจำที่ ยืนนิ่งอยู่ และดูชัยชนะของพระเจ้า เพื่อท่าน อย่ากลัวเลย อย่าท้อถอยเลย พຽງนี้จงออกไปสู้กับเขา และพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับท่าน”

อีกครั้งที่ภรรยาและลูกๆ ของผมต้องอยู่ในบังคลาเทศจนกว่าจะแน่ใจว่าปลอดภัย ทุกวันนาตินและผมออกไปศึกษาไปเบิ้ล กับผู้คน ทุกคนมีเวลาเหลือเพื่อเพราะไม่มีใครทำงานหรือไปมหาวิทยาลัยเพราะทุกที่หยุดชะงัก พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้เพื่อให้ เราเกิดผลมาก เราเดินทางโดยเท้าหรือไม้กั่นรถลาก

คืนหนึ่งคนลากรถปฏิเสธที่จะพาเรากลับไปยังโรงแรมที่พักราคาถูก เขาปล่อยให้เราลงก่อนประมาณหนึ่งร้อยหลา เราเห็น กลุ่มคนกลุ่มใหญ่ปิดล้อมการจราจรซึ่งอยู่ใกล้กับที่พัก เราเริ่มเดิน ทันใดนั้นก็ได้ยินเสียงดังสนั่น คนเป็นพันคนวิ่งเต็มถนนตรง มายังเรา ตำรวจไล่จับพวกเขาและยิงเข้าใส่ฝูงชน เราได้ยินเสียงปืน ฝูงชนปะทะเปิดใส่พวกตำรวจ ลูกๆ ของเราอยู่ในโรงแรม แห่งนั้นซึ่งห้องของเราอยู่บนชั้นสองขณะที่มีสนามรบเกิดขึ้นด้านล่าง เราถูกต้อนโดยฝูงชนที่วิ่งลงมาตามทาง นาตินกับผมวิ่งไป ตามทางเล็กๆ และมุ่งตรงไปยังกระท่อมหลังหนึ่ง ชายเจ้าของบ้าน ชื่อ ชาฟี อัซซามาน และอีกคนชื่อ ซาจาฮาน อยู่ที่นั่นกับ เราด้วย ในกระท่อมเล็กหลังนั้น ชาฟี ให้เราดื่มชาและทานขนม เราสามารถได้ยินเสียงปืนจากภายนอกซึ่งห่างออกไปไม่กี่ก้าว เมื่อหกปีก่อนที่บังกาลอร์ ผมเคยตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ ผมกลัวมาก แต่ตอนนี้เรานั่งจิบน้ำชาท่ามกลางสงครามกลางเมือง ผมรู้สึกเป็นสุขที่สุด ผมรู้ว่าพระเจ้าทรงปกป้องพวกเราและลูก ผมสามารถรู้สึกได้ถึงการคุ้มครองของพระองค์ และผมเป็นสุข ที่ไม่ต้องกลัวอีกต่อไป

หลังจากนั้นประมาณหนึ่งชั่วโมงฝูงชนสลายตัว เราเดินทางกลับยังโรงแรม สามารถเห็นร่องรอยของการถูกระเบิดเราวิ่ง ขึ้นไปที่ห้องและพบว่าเด็กๆ ปลอดภัยดี เวนนี่ ดีซอซา ซึ่งช่วยดูแลเด็กๆ ปิดไฟ และพาพวกเขาออกจากหน้าต่างเธอสมมติ กับเด็กๆ ว่านี่เป็นเกมส์ คืนนั้นนาตินและผมสรรเสริญขอบคุณพระเจ้าจากกันบึ้งของหัวใจ ซึ่งเป็นเรื่องง่ายมากที่ทำได้เพราะ พระองค์ทรงกระทำหลายอย่างให้กับเรา

หลังจากนั้นสองสามวัน เราก็จัดการส่งนาตินและลูกๆ เดินทางออกนอกประเทศอย่างปลอดภัย ผมอยู่จนเสร็จงาน หนึ่งปีต่อมาท่ามกลางปัญหามากมายหลายประการ ตอนนี้เรามีสาวกที่เข้มแข็ง 22 คน ในบังคลาเทศ สำหรับครอบครัวของผม ที่นั่นเป็นภูเขาแห่งการอธิษฐานสำหรับพวกเรา

ผมเชื่อว่าพระเจ้าต้องการปกป้องและช่วยเหลือเรา เพราะเราสรรเสริญและขอบพระคุณพระองค์ไม่ใช่เฉพาะช่วงเวลา ลูกเงินเท่านั้น แต่เป็นวิถีชีวิตของเขา และเป็นวิถีชีวิตของเยโฮซาฟัทก่อนที่ศัตรูจะโจมตีเขา พระเจ้าทรงรักเวลาที่คนของ พระองค์สรรเสริญพระองค์จากจิตใจ ง่ายมากเลยที่จะโมทนาพระคุณพระเจ้าจากสิ่งที่เรามีในโลก รถ บ้าน ดีก คอมพิวเตอร์ หรือเครื่องใช้ไฟฟ้า แต่เราได้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าผู้สร้างอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่เกินกว่าสิ่งของทั้งปวง

ภาคปฏิบัติ

ผมพยายามอุทิศเวลาช่วงหนึ่งของการอธิษฐานทุกวัน ให้กับการสรรเสริญและขอบพระคุณ การอธิษฐานเช่นนี้ทำให้ได้ กำลังใจมาก ขอให้ผมแนะนำภาคปฏิบัติให้กับคุณ ทุกวันให้มีหัวข้อในการสรรเสริญและขอบพระคุณ นี่เป็นแนวความคิด 30 อย่าง (ผมเชื่อว่าคุณสามารถมองหาหนึ่งอย่างด้วยตัวของคุณเองได้)

- พระคำของพระเจ้าที่ยอดเยี่ยม
- แผนงานของพระเจ้าผ่านทางประวัติศาสตร์ ตั้งแต่อดัมจนถึงอับราฮัม ถึงดาวิด และพระเยซู (และทุกคนระหว่างนั้น)
- การทรงสร้าง
- ชีวิตของพระเยซู
- พระวิญญูณบรสิฐธิ์
- ไม้กางเขน
- คุณสมบัติของพระเจ้า
- การฟื้นคืนพระชนม์
- อัครรยของพระเยซู
- พระพรจากพระเจ้าด้านจิตวิญญูณ (การที่ได้เป็นคริสเตียน)
- พระเจ้าอวยพรในชีวิตส่วนตัวของคุณ
- ความรักของพระเจ้า
- พลังของพระเจ้า
- สวรรค์
- เทคโนโลยี พระเจ้าทรงอนุญาตให้มนุษย์สามารถสร้างสรรค์เพื่อการประกาศได้ง่ายขึ้น
- ประวัติศาสตร์แบบใหม่
- คนที่ยอดเยี่ยมในแผ่นดินพระเจ้าในปัจจุบัน
- เรื่องราวการเปลี่ยนแปลงส่วนตัวของคุณเอง ทุกอย่างก้าวที่นำคุณมาสู่พระเจ้า
- ชีวิตในแต่ละปี
- การประกาศโลกนี้ ตามประเทศและเมืองต่างๆ
- พระคำของพระเจ้า ในสดุดี 119
- คริสตจักรในยุคแรก
- การตอบคำอธิษฐาน
- พระคัมภีร์ไบเบิล หนังสือแต่ละเล่ม
- คนอ่อนแอ ล้มเหลวในพระคัมภีร์ที่พระเจ้าทรงแปรเปลี่ยนให้ได้รับชัยชนะ
- การที่พระเจ้าทรงดูแลสุขภาพของคุณและการเงินในชีวิตของคุณ
- หนังสือในพระคัมภีร์ แต่ละประโยค (อ่านหนึ่งประโยคแล้วอธิษฐาน แล้วอ่านอีกประโยคแล้วอธิษฐานไปเรื่อยๆ)
- สมาชิกทุกคนในคริสตจักร
- เพื่อนทุกคนที่คุณมี

เป็นหนึ่งเดียว

เมื่อพระเยซูทรงรักษาคนโรคเรื้อนสิบคนนั้น มีเพียงคนเดียวที่กลับมาสรรเสริญพระเจ้า พระเยซูผิดหวังจึงถามว่า แต่แกาคคนนั้นอยู่ที่ไหน” ลูคา 17:17 อย่าให้พระองค์ได้พูดเช่นนั้นกับเรา ให้เราสรรเสริญและโมทนาพระคุณพระองค์จากส่วน ลึกในจิตใจ ให้เรามองหาภูเขาแห่งการอธิษฐานของเราที่เป็นส่วนตัว และที่มันตั้งมั่นคงอยู่เสมอ

แกงค์คิด

1. ชีวิตการสรรเสริญของคุณเป็นเช่นไร? คุณอธิษฐานเพียงเพื่อขอหรือด้วยความซาบซึ่งขอบพระคุณบางเวลา? นี่
คือเวลาที่ต้องเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ตอนนี้ อย่ารอจนกว่าจะเจอสถานการณ์ย่ำแย่
2. คุณมีข้อสวดดีที่ขอบหรือเปล่า? บทไหน? หากยังไม่มีหาให้ได้สักบทแล้วท่องจำ
3. เขียนคำสวดดีของคุณเองด้วยการสรรเสริญ และขอบพระคุณให้สัมพันธ์กับสถานการณ์ในชีวิตของคุณ อธิษฐาน
สำหรับ สิ่งนั้น และเล่าให้เพื่อนของคุณฟังสักคนหรือสองคน

อธิษฐานอย่างร้อนรน

ยาโคบอยู่ที่นั่นแต่ผู้เดียว มีบุรุษผู้หนึ่งมาปล้ำกับเขาจนเวลารุ่งสาง เมื่อบุรุษผู้หนึ่งเห็นว่าเอาชนะยาโคบไม่ได้ ก็ถูกต้องที่ข้อต่อ สะโพกของยาโคบ ขณะที่ปล้ำสู้กันข้อต่อสะโพกของยาโคบก็เคล็ด บุรุษนั้นจึงว่า “ปล่อยให้เราไปเถิด เพราะใกล้สว่างแล้ว” แต่ยาโคบตอบว่า “ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านไปนอกจากท่านจะอวยพรแก่ข้าพเจ้า” บุรุษผู้หนึ่งจึงถามยาโคบว่า “เจ้าชื่ออะไร” ยาโคบตอบว่า “ข้าพเจ้าชื่อยาโคบ” บุรุษนั้นจึงว่า “เขาจะไม่เรียกเจ้ายาโคบต่อไปแต่จะเรียกว่า อิสราเอล เพราะเจ้าสู้กับพระเจ้า และมนุษย์ได้ชัยชนะ”

ปฐมกาล 32:24-28

ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้มีผลกระทบกับชีวิตการอธิษฐานของผมมากที่สุด ยาโคบเป็นคนบาปที่ชอบพึ่งพาตนเอง พระเจ้าส่ง ปัญหาเข้ามาในชีวิตเพื่อให้บทเรียนแก่เขา จนท้ายที่สุดยาโคบได้ปล้ำสู้กับทูตของพระเจ้าเพียงลำพังตลอดทั้งคืน ทูตสวรรค์ทำให้ ยาโคบได้รับบาดเจ็บโดยแตะสะโพกของเขา แต่กระนั้นยาโคบก็ไม่ปล่อย เขาพูดว่า “ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านไปนอกจากท่านจะ อวยพรแก่ข้าพเจ้า” และพระเจ้าทรงอวยพรท่าน

ยาโคบบุก เขาไม่เลิก เขาอดทน บางครั้งการที่พระเจ้าไม่ตอบคำอธิษฐานในทันที เพราะพระองค์อยากให้เราอดทน เราต้องจำไว้เสมอว่า คุณค่าของการที่มีความสัมพันธ์ที่ยอดเยียมกับพระเจ้ายิ่งใหญ่มากกว่าคุณค่าของสิ่งที่เราขอจากพระองค์!

ยาโคบถูกเรียกว่า “อิสราเอล” หมายถึง “สู้กับพระเจ้า” เขาสู้กับพระเจ้าและกับมนุษย์และเขาได้รับชัยชนะ อย่างน้อย ข้อพระคัมภีร์นี้ทำให้เห็นว่า การอธิษฐานก็เหมือนกับกีฬาต่อสู้ เหมือนในหนังสือพระคัมภีร์ใหม่ เปาโลพูดกับชาวโคโลสี เรื่องเอปาฟรัส เพราะว่า “เขาสู้อธิษฐานเพื่อท่านอยู่เสมอ” (โคโลสี 4:12)

ขออย่างกล้าหาญ

ท่าที่ที่บุกในการอธิษฐาน คือ ความกล้าหาญ ในหนังสือปฐมกาล 18 อับราฮัมต่อรองกับพระเจ้า เรื่องความบาปของเมืองโลโดม เขาสงสัยว่า ทำไมพระเจ้าจะทำลายคนอธรรมพร้อมๆกับคนชอบธรรม (ปฐมกาล 18:23) อับราฮัมเตือนร้อน ในปฐมกาล 18:27 เขากล่าวว่า “ขอประทานโทษที่ข้าพระองค์บังอาจกราบทูลต่อพระเจ้า ข้าพระองค์ผู้เป็นเพียงผงคลีและ ขี้เถ้า...” เขาขอประทานโทษพระเจ้าอีกครั้งในข้อ 30 และขอที่พระเจ้าจะไม่พิโรธ (ข้อ 30,32) นี่เป็นการอธิษฐานที่กล้าหาญ และร้อนรนและไม่ได้ทำให้พระเจ้าพิโรธ และพระเจ้าเรียกอับราฮัมว่าเป็นสหายของพระองค์ พระเจ้าฟังคำอธิษฐานของอับราฮัม และรักษาชีวิตของโลทหลานชายและลูกสาวของเขา

หนึ่งร้อยปีต่อมา เอสเธอร์ เผชิญหน้าต่อการทำลายล้างคือพวกของเธอเองคือชนชาติยิว แต่พระเจ้าได้ให้เธอมีตำแหน่ง ซึ่งใกล้ชิดกับพระราชินีของเปอร์เซีย เธออดอาหารสามวัน (เอสเธอร์ 4:15-16) และแน่อนอธิษฐานสำหรับการช่วยเหลือ นี่เป็นการอธิษฐานที่ร้อนรนและพระเจ้าทรงกระทำการอัศจรรย์หลายอย่างเพื่อช่วยเอสเธอร์ และช่วยโมเดเรคัย (พ่อเลี้ยงของเธอ) และช่วยเหลือชนชาติของเธอจากคนชั่วร้าย

ใน อพยพ 32 หลังจากที่ประชาชนทำรูปวัวหล่อทองคำ พระเจ้าพร้อมที่จะทำลายพวกเขา (ข้อ 9-10) แต่โมเสสได้ ต่อรองกับพระเจ้าเรื่องชะตากรรมของประชาชน (ข้อ 11-13) พระเจ้าทรงฟังโมเสสและยับยั้งการทำลายล้าง (ข้อ 14) ดังในบท สดุดีกล่าวว่า โมเสส “ยื่นผ้าหัดทานพระองค์เพื่อหันพระพิโรธของพระองค์เสียจากการทำลาย” (สดุดี 106 : 19-23)

ในประวัติศาสตร์พระเจ้าทรงมองหาชายและหญิงที่จะมีความสัมพันธ์เช่นนี้กับพระองค์ ในเอเสเคียล 22:30 กล่าว

“และเราก็แสวงหาสักคนหนึ่งในพวกเขาซึ่งจะสร้างกำแพงขึ้นและยืนอยู่ในช่องโหว่ต่อหน้าเราเพื่อแผ่นดินนั้น เพื่อเราจะ มิได้ทำลายมันเสีย แต่ก็หาไม่ได้สักคนเดียว”

พระเจ้าต้องการให้คนของพระองค์อธิษฐานอย่างร้อนรนที่พร้อมยืนอยู่ในช่องโหว่ระหว่างสวรรค์และนรกเพื่อจิตวิญญาณที่หลงหายและโลกที่กำลังเสื่อมสลาย คุณพร้อมจะเป็นคนนั้นหรือเปล่า?

การอธิษฐานอย่างร้อนรน บางทีอาจดูเป็นการอวดดี พระเยซูกล่าวไว้ ในหนังสือมาระโก 11: 23 เราควรรอคำสั่ง สั่งภูเขาในหนังสือ โยชูวา บทที่ 10 โยชูวาสั่งให้ดวงอาทิตย์หยุดนิ่ง พระเยซูทรงออกคำสั่งให้พายุและคลื่นลมสงบ (มาระโก 4:39) พระองค์ทรงออกคำสั่งให้คนหูหนวกได้ยิน (มาระโก 7:34) พระองค์ทรงบอกให้ลาซารัสที่ตายแล้วเดินออกมาจากอุโมงค์ (ยอห์น 11:43) ในลูกา 5:13 พระองค์ทรงสั่งให้คนโรคเรื้อน “จงหาย” ในมาระโก 1:25 พระองค์ทรงตักเตือนวิญญาณชั่วร้าย และบอกให้มันออกมาจากคนนั้น นี่คือการอธิษฐานที่ร้อนรนที่บุก และพระเจ้าอยากให้เราอธิษฐานเช่นนี้

อดทนในการอธิษฐาน

การอธิษฐานที่บุกและรื้อนร่นเป็นความอดทนด้วยเช่นเดียวกัน ยามอธิษฐานเราควรมีคุณสมบัติข้อนี้ของยาโคบ “เราจะ ไม่ยอมปล่อยให้ท่านไปจนกว่าท่านจะได้วยพรเรา” อดทนในการอธิษฐานเป็นสิ่งที่พระเยซูกล่าวไว้ในคำอุปมาของพระองค์ ลูกา 11 และลูกา 18 ในลูกา 11:5-8 เจ้าของบ้านปิดประตูบ้านอยู่กับลูกๆ เมื่อมีผู้ขามาเคาะประตูบ้านหาเพื่อนของเขาตอนเที่ยงคืน เพื่อขอความช่วยเหลือ ถึงแม้เขาจะไม่ตอบเพราะด้วยความเป็นเพื่อน แต่เขาจะตอบเพราะความกล้าหาญของชายคน ที่อ้อนวอน นี้สามารถอธิษฐานได้ถึงความ “สม่ำเสมอ” ในลูกา 18:1-8 เราเห็นความอยู่ดีธรรม ผู้พิพากษาสนองตอบคำขอ ของแม่หม้ายเพราะเธอคอยรบกวนเขาตลอด เราต้องเข้าใจว่า พระเจ้าทรงยุติธรรมแน่ แต่พระองค์ต้องการให้เราอดทน

การบุกในคำอธิษฐานต้องอาศัยความพยายาม ถึงแม้คำตอบอาจเหมือนถูกปฏิเสธสักพักหนึ่ง อีกครั้งหนึ่งพระเจ้า ต้องการให้เราเข้าใจว่า คุณค่าของการที่เราได้มีความสัมพันธ์กับพระองค์นั้นมีค่ามากกว่าการขอสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากพระองค์ แอนดริว เมอเรีย ได้กล่าวว่า “เมื่อคำอธิษฐานของเราไม่ได้รับคำตอบ เราได้เรียนรู้ว่า ความรักและความสัมพันธ์ของเรา กับ พระเจ้าเป็นมากกว่าการที่พระองค์ทำตามที่เราขอและเรายังคงรักที่จะอธิษฐานกับพระองค์ต่อไป”

พระเจ้าต้องการให้เราอยู่กับพระองค์ในคำอธิษฐานของเรา

(อิสยาห์ 62:6-7)

เจ้าทั้งหลายผู้ที่คอยฟังความทรงจำของพระเจ้า ไม่ต้องหยุดพัก และอย่าให้พระองค์หยุดพัก

จนกว่าพระองค์จะสถาปนาและกระทำ กรุงเยรูซาเล็มให้เป็นที่สรรเสริญในแผ่นดินโลก

พระองค์ทำทนายเราที่จะไม่หยุดร้องขอกับพระองค์จนกว่าพระองค์จะทรงตอบคำอธิษฐาน พระเจ้ารักที่จะเห็นเราบุกในคำ อธิษฐาน หลายครั้งที่เราเลิกอธิษฐานก่อนที่พระเจ้าจะตอบ บางทีเราอาจเป็นคนที่บุกริเริ่มในความสัมพันธ์กับคนอื่น และค่อนข้าง จะเกินเหตุด้วยซ้ำไป แต่ในเวลาที่เราต้องการสิ่งใดจากพระเจ้า เรากลับขี้ขลาด ความจริงแล้วพระเจ้าอยากให้เราสุขภาพกับผู้คน (เอเฟซัส 4:12) และรื้อนร่นกับพระองค์ เราต้องตัดสินใจที่จะมีท่าทีที่บุกในการอธิษฐาน เราต้อง มั่นใจและกล้าหาญ เพราะพระ เยชูทรงอนุญาตให้เราเข้าไปในสถานพิสุทธิ (ฮีบรู 10:19) เราต้องขอกจนกว่าพระองค์จะตอบคำอธิษฐาน

อธิษฐานขออัศจรรย์

แซมและเอมีลี คาปู เป็นสาวกในคริสตจักรที่ลอน และ วันที่ 30 พฤศจิกายน ปี 1996 ลูกชายของพวกเขา โจเซฟ เริ่มบ่นว่าปวดหัวและอาการยิ่งแย่มากขึ้น ในสองสามวันถัดมาเขาอาเจียน วันที่ 4 ธันวาคม พ่อแม่พาเขาเข้าห้องฉุกเฉิน ที่โรงพยาบาล โจเซฟได้รับยาแก้ปวดและให้กลับบ้าน แต่อีกสองสามชั่วโมงถัดมาอาหารก็กำเริบ ครั้งนี้เขาต้องพักอยู่ในโรงพยาบาลและตั้งข้อสมมติฐานว่า อาจเป็นเยื่อหุ้มสมองอักเสบ แซมและเอมีลีเริ่มอธิษฐาน

วันที่ 7 เดือนธันวาคม ผลของการเอ็กซเรย์และการทำเอ็มอาร์ไอสแกน ปรากฏว่าเป็นจริงตามคำสันนิษฐานของหมอ โจเซฟ มีเชื้อไขเยื่อหุ้มสมองอักเสบ และจากภาพสแกนแสดงให้เห็นแผลรอบสมองของเขา และหากอาการยังคงเป็น อย่างนี้ต่อไป แรงดันภายในสมองจะทำให้โจเซฟเสียชีวิตได้ สาวกทั้งลอนดอนอธิษฐานที่พระเจ้าจะช่วยเหลือโจเซฟ

หมอศัลยกรรมขอให้แซมและเอมีลีกรอกแบบฟอร์มอนุญาตให้ผ่าเปิดสมองด้านหน้า พวกเขาต้องผ่ากะโหลกด้านหน้า ของโจเซฟ ขบวนการทั้งหมดนี้โจเซฟมีโอกาสรอดเพียงแค่ 50 เปอร์เซ็นต์ พวกเขาเซ็นต์ทุกแบบฟอร์มและหลังเที่ยงคืนของวันที่ 8 ธันวาคม การผ่าตัดที่ยาวนานกว่าห้าชั่วโมงก็เริ่มขึ้น น้ำหนองที่อยู่รอบสมองของโจเซฟถูกดูดออก โจเซฟอยู่ในอาการโคม่า และมีชีวิตอยู่โดยอาศัยเครื่องช่วยหายใจ ระหว่างแปดวันต่อมา มีการผ่าตัดอีกสามครั้งเพื่อควบคุมเชื้อร้าย สาวกทั่วทั้งอังกฤษ ร่วมใจกันอธิษฐานอย่างร้อนรน และพร้อมกันอดอาหารเรียกร้องถึงพระเจ้า แต่วันที่ 16 เดือนธันวาคมนั่นเอง ศัลยแพทย์บอกกับ พ่อแม่ของเด็กว่า ลูกชายของพวกเขาจะเสียชีวิตภายในสองวัน

“ผมยังจำได้ว่า บอกกับศัลยแพทย์ไปว่าอย่างไร” แซมบอก “ผมบอกเขาว่า ฟังนะครับ เราเชื่อในพลังของพระเจ้า トラบเท่าที่ลูกเรายังมีลมหายใจพระเจ้าสามารถทำได้”

แซมและเอมีลีอธิษฐานด้วยใจจดจ่อ ศึกษาหนังสือ โยบและสดุดี 37:4 เพื่อปลอบประโลมจิตใจ และเพื่อจะยึดมั่นใน พระสัญญาของพระเจ้า สดุดี 37:4 เป็นเหมือนคำสัญญาให้กับการอธิษฐานของพวกเขา แต่เพราะข่าวที่ได้รับยิ่ง ทำให้พวกเขา อธิษฐานหนักยิ่งขึ้น “เราอธิษฐานด้วยน้ำตา เรามุ่งมั่นจดจ่อไปที่พระเจ้า เราแน่ใจว่าพระเจ้าจะทำตามที่เราปรารถนา แน่ทีเดียว ว่าพระเจ้าจะทรงคืนลูกชายให้กับเรา” แซมกล่าว “เราอดอาหารบ่อยครั้งโดยไม่ตั้งใจ แต่ตอนนี้เราตั้งใจอดอาหารด้วยใจแน่วแน่ อาทิตย์ถัดมาเราทานแค่อาหารเย็นเพื่อให้ร่างกายมีกำลัง” พวกเขารู้ด้วยว่าคริสตจักรทั้งลอนดอนอธิษฐานที่โจเซฟจะหาย และไม่ว่าครั้งใดที่พี่น้องไปเยี่ยมโจเซฟ พวกเขาจะอธิษฐานด้วยกัน

เด็กที่อยู่เตียงข้างๆ กันกับโจเซฟในโรงพยาบาลทั้งฝั่งซ้าย ฝั่งขวาต่างก็เสียชีวิต เอมีลีกับแซมคิดในใจว่า “หรือเราจะเป็น พ่อแม่คนถัดไปที่ต้องสูญเสียลูก” มีการผ่าตัดอีกสองครั้ง แล้วศัลยแพทย์ก็บอกว่า ถึงแม้โจเซฟจะรอด แต่สมองของเขาอาจจะเสียหาย พวกเขาพยายามย้ายโจเซฟไปยังโรงพยาบาลเด็กป่วยที่ไม่อาจช่วยเหลือตัวเองได้

อย่างไรก็ตามพระเจ้าทรงเตรียมอัศจรรย์ไว้แล้ว สามอาทิตย์ผ่านไป อาการโคมาของโจเซฟฟื้นได้และตอบสนอง กับเสียงรอบตัว ร่างกายของเขาเป็นอัมพาต หมอไม่หวังว่าเขาจะสามารถเดินได้อีกครั้ง แต่สิ่งที่ทำให้ทุกคนประหลาดใจคือโจเซฟได้รับการรักษาจนหายเป็นปกติ เขาไม่มีอาการทางสมอง และสามารถเดินและเล่นเหมือนเด็กคนอื่น ๆ ตอนนี้เป็น หนูน้อยแข็งแรงอายุสิบสามปี และสุขภาพของเขาก็ดีขึ้นเรื่อยๆ

แซมกล่าวว่า “ไม่ว่าผมจะเจอศัลยแพทย์คนไหนที่ไหนก็ตาม เขาจะยิ้มและพูดกับผมว่า “พระเจ้ายิ่งใหญ่ ว่าไหม?” ผมอยากให้เรื่องนี้ให้พระสิริกับพระเจ้า” แซมและเอมีลีไม่เลิกในการอธิษฐานให้กับลูกชายของพวกเขา พวกเขากล้าหาญ และสม่ำเสมอ และเช่นเดียวกับคริสตจักรที่ลอนดอน พระเจ้าทรงรับฟังคำอธิษฐานที่ร้อนรน

อธิษฐานสำหรับผล

โทอี โอซุนบิชิ อธิษฐานสม่ำเสมอที่เขาจะเกิดผลในวันสัมมนาผู้ชายของคริสตจักรลอนดอนที่จัดขึ้นในปี 1999 คนที่เขา สอนพระคัมภีร์คนแล้วคนเล่าเดินจากไป เมื่อเผชิญหน้ากับการไม่เกิดผล โทอีจึงอธิษฐานอย่างร้อนรน และเขาก็ถึงชายคนหนึ่ง ชื่อ โรเบิร์ต คนที่เขาเคยศึกษาไปเมื่อ 18 เดือนก่อน เขาโทรหาโรเบิร์ต และภรรยาของโรเบิร์ตเป็นคนรับสาย เธอบอกกับ โทอีว่าโรเบิร์ตเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลหลายเดือนแล้ว

วันศุกร์ซึ่งเป็นวันเดียวกันนั้น โทอีไปเยี่ยมโรเบิร์ตที่โรงพยาบาล โรเบิร์ตเป็นอัมพาต เขาได้รับการผ่าตัดสองครั้ง ที่คอ และเส้นประสาทหลังจากที่ได้รับอุบัติเหตุทางรถยนต์ หมอไม่แน่ใจว่าเขาจะเดินได้อีกหรือเปล่า โรเบิร์ตร้องไห้ด้วยความดีใจเมื่อ เจอโทอีและขอให้โทอีสอนเขาว่าจะเป็นคริสเตียนได้อย่างไร สามวันต่อมาพวกเขาทุ่มเทให้การศึกษาย่างหนัก โรเบิร์ตยังคง จำทุกอย่างที่โทอีเคยสอนได้และในวันที่สาม โรเบิร์ตได้รับบัณฑิตมาในงานสัมมนาเย็นวันอาทิตย์ โทอีบัณฑิตมาเพื่อนของเขา ในวันนั้น ซึ่งเขาอธิษฐานไว้และตอนนี้โรเบิร์ตก็ได้รับความรอด และอาทิตย์ถัดมาหลังจากการอธิษฐานอย่างต่อเนื่อง อาการ ของโรเบิร์ตกระตือรือร้น ตอนนี้โรเบิร์ตสามารถเดิน ขับรถและไปทำงานได้แล้ว คำอธิษฐานที่บุกของโทอีเปลี่ยนแปลงวิถีทาง ของโรเบิร์ตช่วยนิรันดร์

อธิษฐานท่ามกลางอุปสรรค

มานจูและราณี เป็นพี่น้องมาจากครอบครัวที่เคร่งครัดในประเทศ อินเดีย พวกเขาอยู่ที่ เมืองปูเน อินเดีย เมื่อพวกเขา ศึกษา ไปเบีลและมาเป็นคริสเตียน สมาชิกในครอบครัวโมโหมาก แต่ทั้งสองเป็นซิสเตอร์ที่มีความเชื่อมั่นที่เข้มแข็ง พวกเขา มาร่วมทุก การประชุมและออกไปประกาศความเชื่อกับสาวกคนอื่น พ่อของพวกเขามาเหล้ากลับบ้านทุกคืน พวกเขาจึงอธิษฐานที่พ่อจะ เลิกนิสัยนี้ เมื่อพ่อสร้างมา มานจูและราณี จะแชร์สิ่งที่ได้เรียนรู้จากโบสถ์ให้เขาฟัง แม่ได้เห็นว่าการเชื่อของพวกเขาคือความจริงจึงเริ่มเห็นใจ

สองปีผ่านไปหลังจากการแชร์พระคัมภีร์ให้พ่อฟังตามปกติ เขาหยุดดื่มเหล้าและเริ่มมาที่โบสถ์ แต่ท่าทีของพวกเขาคือ “เราจะไม่ยอมให้ท่านไป จนกว่าท่านจะอวยพรเรา” สองสามเดือนต่อมา พ่อแม่ของพวกเขาม หุดและวาخانติศึกษาไปเบีล และเป็นคริสเตียน ทุกวันนี้พ่อแม่ตื่นตั้งแต่ตีสี่เพื่ออธิษฐาน และพวกเขาซาบซึ้งลูกสาวทั้งสองไปตลอดนิรันดร์ สำหรับความ อุดหนุนในคำอธิษฐาน!

อธิษฐานในช่วงโง่งมสุดท้าย

เมื่อหลายปีก่อนเรานำคริสตจักรที่เมืองแคนซัส ดาวิด เพดดี กำลังจะเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง ส่วนภรรยาของเขาลอราเป็นสาวกใหม่และมีลูกสองคน ตอนนั้นยังไม่มีโบสถ์ที่วิชิต้าด้วยซ้ำ มีแต่เพียงกลุ่มสาวกที่สวดชื่อจำนวน 17 คนหลายคน อธิษฐานให้ดาวิดแต่ใจของเขายังหึงอยู่ อย่างไรก็ตามเมื่อมะเร็งลุกลามมากขึ้น ใจของเขาเริ่มอ่อนลง เราดอาหารและอธิษฐาน มากขึ้น และเขาจึงตกลงใจที่จะศึกษาไปเบีล

ผลจากบาปนานหลายปีทำให้เขาแข็งกระด้าง แต่ลอราก็ไม่เลิกอธิษฐานให้กับเขา คำอธิษฐานร้อนรนของลอรา และ โบสถ์ที่วิชิต้า ได้เคลื่อนไหวจิตใจพระเจ้า และดาวิด เพดดี ได้รับบัณฑิตมา และไม่ก็อาทิตย์ต่อมาเขาก็ไปอยู่กับพระเจ้า

9 ปีผ่านไป ปัจจุบันลอราเป็นสาวกที่เข้มแข็งในคริสตจักรที่วิชิต้า เธอแต่งงานใหม่และมีความสุขกับ เจฟฟ์ ฮอทเทนดริฟฟ์ ลูกๆ ของลอรา คือ เจนน่า กับเชลบี มีความสุขมากเพราะพระเจ้าได้ให้คุณพ่อคนใหม่ซึ่งรักพวกเขา

อธิษฐานเป็นปี

เดือนธันวาคม ปี 1986 มิซซันทีมที่จะไปเมืองบัณฑาลอร์ได้มาถึงอินเดียเพื่อเรียนภาษาสองเดือน พวกเราเป็นกลุ่มที่ไม่มี ประสบการณ์แต่เต็มไปด้วยความเชื่อและจินตนาการที่สร้างสรรค์ เดือนธันวาคม ดักลาส ครุช กับผมออกไปประกาศด้วยกัน และเราชวนชายหนุ่มคนหนึ่ง ชื่อ จอห์น เอมมานูเอล เขาตอบสนองอย่างดีในทันที เราศึกษาไปเบีลด้วยกัน และหลังจากนั้น สามอาทิตย์เขาเป็นคนแรกในอินเดียที่ได้รับบัณฑิตมา

ต้นเดือนกุมภาพันธ์ ปี 1987 กลุ่มมิชชันที่มต้องกลับไปยังลอนดอนเพื่อเข้ารับการฝึกอบรมมากขึ้น เราจึงละจอร์นกับ สาวกอีกสามคนที่ได้รับบัพติศมาไว้โดยให้สัญญาว่า เราจะกลับมา 11 เดือนต่อมา เรากลับไปพร้อมกับวางแผนก่อตั้งคริสตจักร และจอร์นยังคงสัตย์ซื่อ เราเริ่มกลุ่มสันทนาการที่บ้านของเขาใน อิสท์ บังกาลอร์ ซึ่งเกิดผลมาก แต่น่าเศร้าที่หลังจาก 6 เดือน ผ่านไป จอร์นรู้สึกท้อใจและทิ้งพระเจ้าไปเราแต่ละคนใจสลาย เขาเป็นผู้ชายที่สุภาพและนิสัยดีและเขาช่วยเหลือพวกเราอย่างมาก

ถึงแม้จอร์นจะทิ้งพระเจ้าไป พระเจ้าไม่เคยลืมเขา และเราด้วยเช่นกัน ผมอธิษฐานถึงเขาบ่อยๆ และยังคงเขียนการ์ด ถึงเขาหลายปี วันที่ 30 เดือนพฤศจิกายน ปี 1993 จอร์นอยู่ที่เมือง โซลาปู มหารัษฏา ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางของแผ่นดินไหว (วัดได้ 7.6) มีคนเสียชีวิตเป็นหมื่น และอีกหลายหมื่นไร้ที่อยู่อาศัย แต่หมู่บ้านของจอร์นปลอดภัยขณะที่หมู่บ้านรอบๆ พัง พินาศ สิ่งนี้ทำให้เขาคิดถึงพระเจ้า จอร์นบอกว่า “คืนนั้นผมเดินออกจากบ้านและผงฝุ่นก็ปลิวกระจายกระจายเหมือนว่ามีลม ระเบิดพื้นดินสั่นไหว” แต่กระนั้นเขาก็ยังไม่กลับมาหาพระเจ้า เขาแต่งงานและมีลูกและดำเนินชีวิตต่อไป แต่เราไม่เคยลืมเขา

ท้ายที่สุด ฤดูร้อนปี 1999 หกปีหลังจากแผ่นดินไหว จอร์นทำงานกับชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อ ดาเนียล ที่บอมเบย์ ชายคนนี้เป็นคนดีกับตัวเองกับคริสเตียน แต่เขามาที่โบสถ์และศึกษาพระคัมภีร์กับบราเดอร์ แต่เขาไม่ยอมเปลี่ยนแปลงชีวิตเขาจึงพา จอร์น เอ็มมานูเอล มาหาบราเดอร์เพื่อพิสูจน์ว่า “ไม่ใช่ทุกคนจากโบสถ์ของคุณที่อุทิศตัว” อยากรู้ดี เมื่อจอร์นได้ เจอกับบราเดอร์ เขารู้ว่าถึงเวลาที่ต้องเปลี่ยนแปลงชีวิต ซึ่งก็สร้างความประหลาดใจให้กับดาเนียล จอร์นกลับมาศึกษา พระคัมภีร์และได้รับการฟื้นฟู ตอนนี้ภรรยาของเขาเริ่มมาที่โบสถ์ซึ่งทำให้เขามีความสุขที่สุด ระหว่างหลายปีที่ดูเหมือนว่า พระเจ้า “ไม่ได้ทำอะไร” ที่จะสนองตอบคำอธิษฐานของพวกเราที่มีให้กับจอร์น แต่พระวิญญูณบรสิฐธิ์ได้ทำงานในชีวิต ของเขา 11 ปีของการอธิษฐานท้ายที่สุดก็คุ้มค่า! คริสตจักรที่บังกาลอร์ ซึ่งเริ่มด้วยสาวกเพียงคนเดียวเมื่อสิบสองปีก่อน คือ จอร์น ตอนนี้มีสาวกมากกว่า 250 คน

รู้ในคำอธิษฐาน

มีทูตสวรรค์ที่รออยู่อยู่กับคุณ ช่างนอกนั้นมีคนที่กำลังหิวโหยต้องการขนมปัง มีแม่หม้ายที่คอยความยุติธรรม มีเมืองที่กำลังจะถูกทำลาย นี่คือการอธิษฐานของคุณมากกว่าแค่รื้อร่นในความสัมพันธ์ เหมือนที่ยากอบกล่าวว่า “ท่านก็ทะเลาะและทำสงครามกัน ท่านไม่มีเพราะท่านไม่ได้ขอ” (ยากอบ 4:2) เราทุกคนต้องการการอธิษฐานเหมือนอย่าง ยาโคบ “เราจะไม่ยอมปล่อยให้ท่านไปจนกว่าท่านจะอวยพรเรา”

แง่คิด

1. คุณรู้สึกอย่างไรกับการบุกในการอธิษฐาน? คำตอบจะชี้ให้เห็นถึงบุคลิกของคุณว่าเป็นเช่นไร?
2. ตั้งแต่เป็นสาวกมา ครั้งใดที่การอธิษฐานของคุณเป็นการอธิษฐานที่บุกและรื้อร่นที่สุด? และคุณได้รับคำตอบหรือยัง?
3. เรื่องอะไรที่คุณหยุดอธิษฐาน? ทำไม? คุณจะเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร?

อธิษฐานอย่างสร้างสรรค์

พระเจ้าตรัสตั้งชื่อว่า คนที่วางใจในมนุษย์ และให้เนื้อหนังเป็นมือของเขา และใจของเขาหันออกจากพระเจ้า คนนั้นก็เป็นที่แข่งสาป เขาเป็นเหมือนพุ่มไม้ที่อยู่ในทะเลทรายและไม่เห็นความดีอันใดมาถึงเลย เขาจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินที่
 แดกกระแหงที่ในถิ่นทุรกันดาร ในแผ่นดินเค็ม ที่ไม่มีคนอาศัย
 คนที่วางใจพระเจ้าย่อมได้รับพระพร คือผู้ที่ความไว้วางใจของเขาอยู่ในพระเจ้า
 เขาเป็นเหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมน้ำ ซึ่งหยั่งรากของมันออกไปข้างลำน้ำเมื่อแดดส่องมาถึงก็ไม่กลัว เพราะใบของมันคงเขียว
 อยู่เสมอและไม่กระวนกระวายในปีที่แห้งแล้ง เพราะมันไม่หยุดที่จะออกผล
 เยเรมีย์ 17:5-8

เยเรมีย์อธิบายถึงชีวิตด้านจิตวิญญาณสองชนิด หนึ่งในนั้นเป็นชีวิตที่ว่างเปล่าและแห้งเหี่ยว ที่พึ่งพากับเนื้อหนังของ มนุษย์ อีกอย่างหนึ่งเป็นเหมือนต้นไม้อ่อนน้ำ เขาเป็นเช่นต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมธารน้ำ ซึ่งเกิดผลตามฤดูกาล และใบของมันก็ไม่เหี่ยวแห้ง (สดุดี 1:3)

สดชื่นเสมอ

การสร้างสรรค์สร้างความแตกต่างในความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า เราต้องหาทางรักษาความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าให้สดใหม่อยู่เสมอ ไม่เช่นนั้นการอธิษฐานของเราจะเป็นเพียงอีกสิ่งหนึ่งที่เราต้องพยายามทำในชีวิต เราจะรักษาความสัมพันธ์กับพระเจ้าให้สดชื่นใหม่อยู่เสมอได้อย่างไร? หากคุณต้องการสูตร คุณจะหาไม่พบเลย เพราะเราไม่สามารถให้คำนิยาม ของการสร้างสรรค์หรือสร้างกฎเกณฑ์ หรือทำเป็นรายการออกมาได้ มันออกมาจากจิตใจ มันจะเกิดขึ้นเมื่อเราพยายาม การสร้างสรรค์จะเกิดขึ้นเมื่อเรารักพระเจ้า พระเยซูตรัสเตือนคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส ในวิวรณ์ 2:2-5

เรารู้จักแนวทางการกระทำของเจ้า รู้ความเหนื่อยยากและความอดทนของเจ้า และรู้ว่าเจ้าไม่สามารถทนต่อทรชนได้ เจ้าได้ ลองใจคนเหล่านั้นที่อวดว่าเป็นอัครทูต แต่หาได้เป็นไม่ และเจ้าก็เห็นว่า เขาเป็นคนมูสา เรารู้ว่าพวกเจ้ามีความอดทนและ เหนื่อยยากเพราะเห็นแก่นามของเรและมีได้อ่อนระอาไป แต่เรามีข้อที่จะต้องว่าเจ้าบ้าง คือว่า เจ้าได้ละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า เหตุฉะนั้นจึงจะเลิกถึงสภาพเดิมที่เจ้าได้หลงจากมาแล้วนั้น จงกลับใจเสียใหม่และประพฤติตามอย่างเดิม มิฉะนั้นเราจะมาหาเจ้า และจะยกคันประทีปของเจ้าออกจากที่ เว้นแต่พวกเจ้าจะกลับใจใหม่

ชาวเอเฟซัสเคยทำงานหนัก พวกเขาอดทน และไม่ประนีประนอมกับบาป พวกเขาอุทิศตัวอย่างไม่เหน็ดเหนื่อยในการ ติดตามพระเยซู แต่พวกเขาไม่รักพระเจ้าอีกต่อไป พวกเขาสูญเสียความรักครั้งแรกที่เคยมี พระเยซูจึงบอกให้เขาทำในสิ่งที่เคย ทำเมื่อก่อน ทำในสิ่งที่คุณเคยทำตอนเป็นคริสเตียนใหม่ๆ บ้าๆ บอๆ ให้กับพระเจ้า อย่าหยุดอยู่กับที่

ผมจำได้ว่า รอน ดราบอท เคยเล่าให้ฟังว่า เขาเคย “เดท” กับพระเจ้า ซึ่งผมได้รับแรงดลใจมาก เหมือนกับความโรแมนติกในความสัมพันธ์ที่ต้องการสัมผัสพิเศษซึ่งช่วยให้ความรักมีชีวิตชีวา ดังนั้นการเดินของเรากับพระเจ้า จึงต้องการความคิดสร้างสรรค์

เพราะพระเจ้าไม่ได้มีกฎเกณฑ์ หรือมองหาความเพียบพร้อม เพียงสิ่งง่ายๆ ที่คุณสามารถเปลี่ยนแปลงทำให้การอธิษฐานของคุณ คุณอาจจะลองสิ่งใหม่ๆ เช่นการคุกเข่า ยกมือขึ้นขณะอธิษฐาน เดินรำ วีน ว้ายน้ำ สดวอช เดินเล่น หรือไปกินไปดื่มกับพระเจ้า นี่เป็นบางตัวอย่างจากพระคัมภีร์

- โมเสสขู่มืออธิษฐานในอพยพ 17:11-12 (ในอพยพ 9:29 ด้วยเช่นกัน)
- เอลีซาอธิษฐานขณะนอนทับเด็กชายที่เสียชีวิตใน 2 พงศ์กษัตริย์ 4:33-34
- ดาวิดเต้นรำต่อพระพักตร์พระเจ้าใน 2 ซามูเอล 6:14
- ยอห์นก้มตัวราบกับพื้นในวิวรณ์ 1:17
- พระเยซูเดินบนน้ำขณะที่อธิษฐานในมัทธิว 14:23-25
- ดาเนียลคุกเข่าอธิษฐานใน ดาเนียล 6:10

จิตใจของพระเจ้าเคลื่อนไหวเมื่อเราสร้างสรรค์ในการอธิษฐาน ใน 2 พงศ์กษัตริย์ 19 เฮเซคียาห์เผชิญหน้ากับกองกำลังอันเกรียงไกรของอัสซีเรีย ที่ผ่านมาพวกเขาได้ทำลายทุกอย่างและส่งจดหมายข่มขู่มาให้เพื่อส่งข่าวให้รู้ว่า เยเรูซาเล็มจะเป็นชัย

ชนะ แห่งสุดท้าย จะนั้นเฮเซศียาห์จึงฉีกฉลองพระองค์ และเข้าไปในพระวิหารของพระเจ้า (ข้อ 1) เขาคลั่งจดหมายนั้นต่อ พระพักตร์ พระเจ้าและอธิษฐาน (ข้อ14-19)เขาสรรเสริญพระเจ้า อ้อนวอนต่อพระองค์ คำอธิษฐานของเขาออกมาจากจิตใจ มิใช่เป็นหน้าที่ และพระเจ้าทรงเขาโดยส่งทูตสวรรค์ไปทำลายกองทัพอัสซีเรียจำนวน 185,000 คน ภายในคืนเดียว (2 พงศ กษัตริย์ 19: 35-37)

ก้าวต่อไป

ผมยังจำได้ตอนที่ มาร์ค พิชามูธ หนึ่งในผู้นำคริสตจักรกรูนิวเดลี ออกไปประกาศความเชื่อกับผมในเช้าของเดือน เมษายน ปี 1993 เราอธิษฐานกับพระเจ้าว่าโปรดนำเราไปพบคนที่เปิดใจ เราตั้งใจให้การเดินของเรากับพระเจ้าสดชื่นอยู่ เสมอ ไม่เป็นกฎเกณฑ์ เราประกาศความเชื่อในย่านธุรกิจ อธิษฐานและเดินขึ้นลงทั่วทั้งดึก ผมไปทุกที่ที่รู้สึกว่าจะพระ วิญญาณนำผม ผมเดินไปตามทางแคบ ซึ่งมีผู้ชายสี่คนคุยกันอยู่ ผมอธิษฐานและคุยกับพวกเขา คนหนึ่งในนั้นให้ความ สนใจ เขาชื่อ ราช कुमार วันเดียวกันนั้นเขามากลุ่มสนทนาที่บ้านของผม สองอาทิตย์ต่อมาเขาได้รับบัพติศมา ปัจจุบันนี้ เขามีชีวิตแต่งงานที่มีความสุข และเป็นผู้นำอยู่ในคริสตจักรที่นิวเดลี

หลังจากเข้าวันนั้น เรายังคงอธิษฐานให้กับผลที่จะเกิดขึ้น ผมพบผู้ชายคนหนึ่งทำทางเป็นมิตร ผมคุยกับเขาและ ได้ เบอร์โทรศัพท์มา ผมเชื่อแน่ว่าเขาเปิดใจ อาทิตย์นั้นผมเดินทางไปนอกเมืองแต่เขามาที่โบสถ์วันอาทิตย์ แต่ก็ไม่ได้อีก กลับมาอีก หลังจากนั้น ผมเลิกติดต่อกับเขา เก้าเดือนต่อมาผมอธิษฐานและคิดถึงผู้ชายคนนี้อีกครั้ง เขาชื่อ สุไช ปานนา ผมโทรศัพท์หาเขา ที่ทำงานเขาดีใจมากที่ได้คุยกับผม เขามาที่โบสถ์ และได้รับบัพติศมาในเดือนมกราคม ปี 1994 เช่นกัน ตอนนี้เขามีความสุขกับ การแต่งงานและเป็นผู้นำในคริสตจักรที่นิวเดลี การอธิษฐานของเราในเช้าวันนั้น และการประกาศนำ เราไปพบกับสองจิตวิญญาณ ที่ยอดเยี่ยม ซึ่งตอนนี้ทั้งคู่ต่างเป็นผู้นำที่มีพลังในแผ่นดินของพระเจ้า เมื่อใจของเราลู่ที่จะมี การเดินที่สร้างสรรค์กับพระเจ้า พระองค์ทรงอวยพรความพยายามของเราเกินกว่าที่เราขอหรือจินตนาการได้!

สิ่งต่างๆ ในบังคลาเทศ

เหมือนที่ผมได้เขียนไว้ก่อนหน้านี้ว่า พวกเราไปที่บังคลาเทศ ระหว่างที่มีสงครามกลางเมืองเพื่อเริ่มคริสตจักรในปี 1996 ก่อนที่เราจะไป เราคิดถึง เฮเซศียาห์ พวกเราเผชิญกับความท้าทายที่ยิ่งใหญ่ เราไม่มีมิชชันทีมที่สามารถพูดภาษา ท้องถิ่นได้ สภาพการเมืองและเศรษฐกิจของประเทศก็อยู่ในช่วงวิกฤต เราเขียนรายการ 11 อย่างไว้ในกระดาษแผ่นเล็กๆ ของเรา ข้อแรกก็คือ เราจะมีสถานที่ประชุม เราทราบในวันที่ไปถึงว่า สถานที่ที่เราจองไว้ตั้งแต่แรก ไม่สามารถจัดงานได้ ตอนนี้ เราจึงไม่มีที่ประชุม เริ่มต้นด้วยข้อแรกก็ถูกยกเลิกเสียแล้ว ข้อสอง คือ ที่อยู่อาศัยสำหรับมิชชันทีม ในประเทศมุสลิม โรงแรมเป็นแหล่งมั่วสุมของ บาบต่างๆ และจำเป็นมากที่สาวกจะต้องมีที่อยู่เป็นบ้าน อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ใช่เรื่องง่าย สำหรับประเทศที่กำลังมีการนัดหยุดงาน และไม่มีบริษัทนายหน้าที่ดินที่ไหนทำงานกัน

ข้อที่สามคือสถานที่สำหรับบัพติศมา นี่เป็นสิ่งที่ท้าทายมากในประเทศมุสลิม ซึ่งการเปลี่ยนศาสนาเป็นเรื่องผิด กฎหมาย และเราจะหาถ้ำน้ำใหญ่ได้จากที่ไหน ส่วนข้อที่สี่ถึงข้อที่สิบเอ็ดยังคงว่างอยู่ ซึ่งเราเขียนชื่อของมิชชันทีมแต่ละคน ลงไป และขอ พระเจ้าที่เราจะสามารถพบคนแปดคนที่สามารถบัพติศมาได้ หรือจะได้รับบัพติศมาภายในวันที่ 31 มีนาคม 1996 (คือ ในอีก 21 วันจากนั้น)

ทุกวันระหว่างการประชุมของเรา เราคลี่รายการอธิษฐานออกต่อพระพักตร์พระเจ้าเหมือนที่เฮเซศียาห์ได้ทำ เรา ขอร้อง พระเจ้าที่พระองค์จะเติมทุกช่องว่าง ทุกคนพกกระดาษนี้ติดตัวไว้เสมอ และเราเห็นว่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน ของเรา ทีละอย่าง วันอังคารหลังจากที่เราไปถึงหนึ่งวัน เราอธิษฐานที่พระเจ้าจะให้เรามีที่สำหรับจัดนมัสการได้ภายในบาย วันนั้น เราแยก กันออกไปหา กลับมาเจอกันอีกที่ตอนเที่ยง คนหนึ่งในทีมของเรา โมเสส บอกว่าเขาพบที่สำหรับจัด นมัสการแล้ว สามวันหลังจากนั้นเรามีนมัสการเป็นครั้งแรก พวกเราห้าคนมีเพื่อนมาที่โบสถ์ 50 คน ท่ามกลางการ จราจรที่เกิดขึ้นเมือง ทั้งที่ไม่มีรถหรือ รถโดยสารออกวิ่ง ทุกคนหยุดงาน แต่พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเรา!

ภายในสองอาทิตย์เราพบสถานที่ที่ยอดเยี่ยมที่จะเป็นที่อยู่ของโมเสสและมัธธา ซึ่งเป็นที่ปลอดภัยสำหรับพวกเรานานถึงสามปี

รายการที่สามคือ อ่างบัพติศมาที่หายากมาก เราเลยไปที่โรงงานและที่นั่นเราพบถังเก่าๆ ซึ่งใช้เก็บสารเคมี พวก เขา ขายให้กับเรา เราจึงนำมาล้างจนสะอาด และแล้วเราก็มีถังบัพติศมา

แต่สิ่งสำคัญที่สุดในคำอธิษฐานของเราคือการที่จะเจอคนที่เปิดใจ ทีมของเราไม่มีคนบังคลาเทศเลย เราต้องการ คน ท้องถิ่นที่จะช่วยเราได้ ขณะที่อธิษฐานเมื่อหลายปีก่อน ผมชวนผู้ชายคนหนึ่งมาที่โบสถ์ในนิวเดลี ปรากฏว่าเขาเป็นคน บังคลาเทศ ที่มีความเชื่อคริสเตียน เขามาในนิวเดลีเพราะภรรยาต้องได้รับการผ่าตัด เอ็ดวาร์ดมาโบสถ์ที่นิวเดลี และเราติดต่อกันบ่อยๆ

เมื่อเรามาถึงบังคลาเทศ เอ็ดวาร์ดก็พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือ หลังจากสามอาทิตย์ผ่านไป เขาและภรรยา ได้รับ บัพติศมาพร้อมด้วยหลานของเขากับชายหนุ่มอีกหนึ่งคน นอกจากสี่คนนี้แล้ว ภายในเดือนมีนาคม มีห้าคนที่กำลัง ศึกษาไบเบิล และจะได้รับบัพติศมาในเดือนถัดไป พระเจ้าทรงให้ทุกอย่างเกิดขึ้นตามรายการที่เราเขียน ผมเชื่อว่าพระองค์ ทรงได้รับเคลื่อน ไหวจากการอธิษฐานของเรา และจากความพยายามที่ดีที่สุด เพื่อให้คำอธิษฐานของเราเป็นจริง

แขนที่บริสุทธิ์

ผู้นำคนหนึ่งซึ่งบังกาลอร์ให้แรงดลใจผมด้วยความคิดสร้างสรรค์ในการอธิษฐานของเขา ซาจี โจเซฟ เป็นคนแรกที่ได้รับ บัพติศมาโดย เดนิส จอร์จ ที่คริสตจักรโคชิน ในเกรลา ในปี 1992 หลังจากนั้นเขาแต่งงานกับ โซเนีย และพวกเขาได้ทำงาน ให้กับคริสตจักรที่บังกาลอร์ ในเดือน มีนาคม 1999 ซาจี รู้สึกอยากที่จะใกล้ชิดกับพระเจ้า เขาได้แรงดลใจจากบทเทศน์ของผู้นำ คนหนึ่งเกี่ยวกับพลังของการอธิษฐาน ในบทเทศน์กล่าวถึงการอธิษฐานของโมเสส ในหนังสือ อพยพ 17: 9-14 เมื่อเขาชูมือขึ้น พระเจ้าทรงนำชัยชนะมายังอิสราเอล ซาจีต้องการเลียนแบบโมเสส เขาจึงตัดสินใจอธิษฐาน 24 ชั่วโมง โดยการชูแขนขึ้น

ซาจี รู้ว่าไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ภายหลังจากเขาเล่าว่า “ผมรู้สึกล้าชนิดหน่อย เมื่อคิดถึงว่า จะต้องเจอกับความเจ็บปวดอย่างไรบ้าง ผมเริ่มคิดในแง่ของวิทยาศาสตร์ว่า เลือดจะไปไม่ถึงมือผมและกล้ามเนื้อไหลของผมก็จะอ่อนแอและอีกหลายอย่าง แต่ผมกล้าเพราะตัวอย่างของโมเสสก็เลยตัดสินใจที่จะทำ” ซาจีจัดเตรียมตารางเวลาเพื่อการอธิษฐาน รวมถึงคิดว่าจะอธิษฐาน เรื่องอะไรและจะอธิษฐานกับใครบ้าง เขาเริ่มการอธิษฐานในวันที่ 19 มีนาคม 1999 เวลาห้าทุ่ม บราเดอร์ในกลุ่มของเขาผลัด เปลี่ยนมาช่วยชูแขนให้เขาคนละสี่สิบห้านาที

ซาจีสร้างสรรค์ในการอธิษฐานของเขา เขาสรรเสริญพระเจ้าโมทนาพระคุณพระองค์ สารภาพบาป อธิษฐานโดยสดุดี ร้องเพลงจิตวิญญาณและอธิษฐานให้กับสาวกทุกคนในคริสตจักร เขาอธิษฐานให้กับโบสถ์ทั้งเอเชียใต้และผู้นำโบสถ์อธิษฐานให้ กับการทำงานเพื่อคนจน อธิษฐานให้กับคริสตจักรทั่วโลก ตามรายชื่อและทุกคนในครอบครัวของเขา อธิษฐานสำหรับอัศจรรย์ที่ เฉพาะเจาะจงอีกหลายอย่างและสำหรับการเกิดผลมาก ซาจีเล่าให้ฟังทีหลังว่า

“ผมซาบซึ้งสาวกที่มาช่วยชูแขนของผม หลังจากสามชั่วโมงผ่านไป แขนของผมเริ่มเย็นและชา หลังจากเจ็ดชั่วโมง ผมรู้สึกเหมือนแขนถูกตัดออกไป มีทั้งสาวกใหม่และสาวกอ่อนแอมาช่วยกันอธิษฐานและชูแขนผมขึ้น ทั้งพวกเขาและ ผมต่างก็ได้รับแรงดลใจ พอมาถึงชั่วโมงสุดท้าย ร่างกายผมอ่อนเปลี้ย แต่จิตวิญญาณของผมถูกฟื้นฟู นานกว่าอาทิตย์ ที่ผมไม่สามารถยกแขนและเคลื่อนไหวไหวได้ ผมเสร็จการอธิษฐานตอนเที่ยงของวันที่ 20 เดือน มีนาคม และ 2-3 วันต่อมาผมตัดสินใจอธิษฐาน 24 ชั่วโมงอีกครั้ง แต่ตอนนี้ไม่ยกแขน เดือนถัดมาพระเจ้าอวยพร คริสตจักรของซาจีซึ่งมีสาวก 250 คน ด้วยบัพติศมา 18 คน

ฝ้าดู

ภรรยาของซาจี คือ โซเนีย ก็สร้างสรรค์ไม่แพ้กัน เธอเป็นคริสเตียนหลายปีแล้ว และมีผู้หญิงเจ็ดคนที่เธอพบได้มา เป็นคริสเตียน แต่เจ็ดคนนี้ได้ทิ้งพระเจ้าไปซึ่งทำให้เธอรู้สึกผิดหวัง เดือนกันยายน 1999 เธอตั้งเป้าอดนอนหนึ่งร้อย ชั่วโมง เพื่อใช้เวลาในแต่ละคืนเพื่อการอธิษฐานคนเดียวทั้งคืน เพราะเธอต้องการจะมีผลที่สัตย์ซื่อ (ยอห์น 15:16) และสร้างสรรค์ใน การร้องขอต่อพระเจ้า แต่ละวันโซเนียกระฉับกระเฉงในการทำงานและจดจ้องไปที่พระเจ้า ทุกคืนเธอจะอธิษฐานทั้งคืนและพอไป ได้ถึง 60 ชั่วโมง เธอรู้สึกง่วงมากและผลอหลับไปสิบห้านาที แต่เธอตื่นและอดนอนต่อ เธออ่านสดุดี เดินไปรอบๆ และทำ ทุกอย่างเพื่อช่วยให้ตื่น เธอทำเช่นนี้ไปถึง 90 ชั่วโมง

ความเชื่อของโซเนียเคลื่อนไหวพระเจ้า สองสามอาทิตย์ต่อมา ขณะที่เธอเดินทางไปเยี่ยมให้กำลังใจสาวกคนหนึ่งซึ่งนอน ป่วยด้วยโรคเรื้อรัง ชื่อ ไอโพนัสมา เธอพบกับผู้หญิงคนหนึ่งชื่อ ธาราและ เธอศึกษาไบเบิล เดือนตุลาคม ธาราดตัดสินใจเป็น คริสเตียนและโซเนียมั่นใจว่าเธอจะไม่ทิ้งพระเจ้าไป การสร้างสรรค์ที่แปลกใหม่ในการอธิษฐานของเราเคลื่อนไหวจิตใจของพระเจ้า

สองคนหรือมากกว่า

“เรากล่าวแก่พวกท่านทั้งหลายอีกว่า ถ้าในพวกท่านที่อยู่ในโลก สองคนจะรวมใจกันขอสิ่งหนึ่งสิ่งใด พระบิดาของเราผู้ ทรงสถิตในสวรรค์ก็จะทรงกระทำให้ ด้วยว่ามีสองสามคนประชุมกันที่ไหนๆ ในนามของเรา เราจะอยู่ท่ามกลางเขาที่นั่น”
มัทธิว 18:19-20

เมื่อผมและนาตินเราอธิษฐานด้วยกันซึ่งแทบจะเป็นปกติทุกวัน ช่วยหลอมเราให้ใกล้ชิดกันมากขึ้น เมื่อตอนที่มิชชันทีม ไปบังคลาเทศ พวกเราอธิษฐานด้วยกันวันละหนึ่งชั่วโมง เราพร้อมสำหรับทุกเรื่อง บ่อยครั้งที่ผมอธิษฐานด้วยกันกับบราเดอร์ จะมีอะไรดีไปมากไปกว่านี้ เมื่อพี่น้องสองคนใช้เวลาด้วยกัน เมื่อคุณอธิษฐานกับใครสิ่งนี้จะช่วยหลอมคุณเข้าด้วยกัน ความคิด อคติหรือความห่างเหินก็จะมลายหายไป ความคิดสร้างสรรค์ของคุณก็จะเพิ่มมากขึ้น

คุณเป็นเพียงพุ่มไม้หรือเป็นต้นไม้ริมธารน้ำจากข้อพระคัมภีร์? ตัวอย่างที่เขียนไว้ในบทนี้ ผมหวังว่าคุณจะได้รับแรงดลใจ และตกหลุมรักพระเจ้าอีกครั้งเพื่อที่การอธิษฐานของคุณจะมีชีวิตชีวาอย่างไม่เคยเป็น แล้วคุณจะทำอะไร เริ่มเสียตั้งแต่วันนี้?

แก่งคิด

1. ชีวิตการอธิษฐานของคุณเป็นอย่างไร? เป็นเหมือนพุ่มไม้แห้ง หรือเป็นเช่นต้นไม้เขียวสด? คุณจะอธิษฐานตัวเองอย่างไร?
2. หากชีวิตการอธิษฐานของคุณเริ่มเปื้อนหม่น ให้ผมแนะนำคุณให้อธิษฐานกับบราเดอร์ซิสเตอร์ที่เข้มแข็งหนึ่งชั่วโมง จำไว้เสมอว่า พระเยซูทรงสัญญาว่า พระองค์จะอยู่ที่นั่นเมื่อสาวกของพระองค์อยู่ด้วยกัน (มัทธิว 18: 19-20) หากพระเยซูอยู่ที่นั่น คุณก็รู้ว่า การอธิษฐานจะยอดเยี่ยม
3. เลือกรูปทางการอธิษฐานใหม่ๆ ที่สร้างสรรค์สักอย่าง แล้วจัดไว้ในตารางเวลาของคุณโดยเร็ว

17 หน้าตา

ฝ่ายพระเยซูขณะเมื่อพระองค์ทรงเป็นมนุษย์อยู่นั้น พระองค์ได้ทรงร้องอธิษฐาน และทูลวิงวอนด้วยน้ำพระเนตรไหล ต่อพระเจ้าผู้ทรงสามารถช่วยพระองค์ให้พ้นจากความตายได้ และพระเจ้าได้ทรงสดับเนื่องจากความยำเกรงของพระเยซู
ฮีบรู 5: 7

พระเยซูทูลวิงวอนด้วยน้ำพระเนตรไหล นี่ไม่ใช่เพียงแคในสวนเกทเสมนีเท่านั้น (ลูกา 22:44) แต่ “ขณะเมื่อพระองค์ทรง เป็นมนุษย์” พระองค์ทรงร้องให้ให้กับกรุงเยรูซาเล็ม (ลูกา 19: 41-44) จากนั้นไม่กี่เดือน คนหลายพันได้รับบัพติศมาในวัน เพ็นเทคอสต์ (กิจการฯ 2:41) คำอธิษฐานของพระองค์เต็มไปด้วยแรงปรารถนาและเปี่ยมไปด้วยความรู้สึกที่ให้อภัยและพระบิดา ของพระองค์ทรงรับฟัง

พระเจ้าผู้ทรงเช็ดน้ำตาของเราทรงรับฟังและตอบคำอธิษฐานของผู้ที่ร้องให้กับพระองค์ พระองค์ทรงเปี่ยมไปด้วยความ สงสารและกรุณา เมื่อเรามีน้ำตาพระองค์ทรงรู้สึก แม้กระทั่งในโลกนี้ที่เต็มไปด้วยความบาปแต่เมื่อเด็กเล็กคนหนึ่งร้องให้ คนที่ใจแข็งกระด้างที่สุดก็ยิ่งรู้สึก

พระเยซูทรงกินแสง

ในยอห์น บทที่ 11 พระเยซูได้รับข่าวร้ายว่าเพื่อนของพระองค์ ลาซารัสป่วยหนักอยู่ที่เมืองเบธานี (ข้อ 3) และเมื่อ พระองค์เดินทางไปถึงลาซารัสก็เสียชีวิตไปแล้ว (ข้อ 17) เมื่อมารีย์เจอกับพระเยซูเธอได้บอกกับพระองค์ เช่นเดียวกับที่มารธา ได้บอก “พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์ประทับอยู่ที่นี้ น้องชายของข้าพระองค์ก็คงไม่ตาย” (ข้อ 21, 32) แต่มารีย์ต่างจากมารธาคือ เธอร้องไห้และจิตใจของพระเยซูถูกเคลื่อนไหว ยอห์น 11:33 กล่าวว่า “เมื่อพระเยซูทรงเห็น เธอร้องไห้และพวกยิวที่มากับเธอ ก็ร้องไห้ด้วย พระองค์ก็ทรงสะเทือนพระทัยและทรงเป็นทุกข์” พระองค์ต้องการช่วยเหลือเธอในทันทีทันใด (ข้อ 34) น้ำตาของ พวกเขาเคลื่อนไหวจิตใจของพระองค์ พระองค์ทรงกินแสง (ข้อ 35) พระองค์ทรง ดำเนินไปที่อูโม่และกล่าวคำอธิษฐานง่าย ๆ และชื่อตรงสั่งให้ลาซารัสออกมา (ข้อ 41-43) และผู้ตายก็เดินออกมาจากอูโม่ (ข้อ 44)

เราต้องไม่มองข้ามพลังของการร้องไห้ในเวลาที่เราอธิษฐาน ความแตกต่างระหว่างมารธาและมารีย์ในที่นี้คือ มารีย์ร้องไห้และน้ำตาของเธอมีผลกระทบต่อจิตใจของพระเยซูและจิตใจของพระเจ้า เช่นเดียวกับกับเรื่องของแม่หม้ายที่นาอิน (ลูกา 7:11-19) และพระองค์ทรงเห็นความรักที่ไยรัสมิให้กับลูกสาว (มาระโก 5:21-24, 36-43) พระองค์ทรงทำงาน ผ่านทาง น้ำตาของพวกเขาและทรงชุบคนที่พวกเขาเรียกขึ้นมาจากความตาย เช่นเดียวกับพระคัมภีร์เก่า มีคนทูลเฮเซคียาห์ว่า พระองค์ กำลังจะสิ้นพระชนม์ พระองค์ทรงอธิษฐานด้วยน้ำตาและพระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของพระองค์ ให้เขามีชีวิตอยู่ได้อีก 15 ปี (2 พงศ์กษัตริย์ 20:5-6)

พระเจ้าเห็นน้ำตาทุกหยดที่ไหลออกมา และเมื่อที่เราร้องไห้ยามที่เราอธิษฐาน มันสะเทือนใจพระองค์ ดังที่เขียนไว้ในสดุดี 126:5-6 ผู้ที่หวนด้วยน้ำตาจะได้เก็บเกี่ยวด้วยเสียงโห่ร้องยินดี ผู้ที่ร้องไห้ออกไป โดยหอบเมล็ดพืชเพื่อจะหว่าน จะกลับบ้านด้วยเสียงโห่ร้องยินดีโดยหอบฟ่อนข้าวมาด้วย

หน้าตาของพ่อแม่

ฤดูร้อน ปี 1992 เรานำโบสถ์อยู่ที่กรุงนิวยอร์ก นาตินตั้งท้องลูกคนที่สอง ซึ่งก่อนหน้าเมื่อปี 1991 เธอเคยแท้งลูกไปแล้วครั้งหนึ่ง ตอนนั้นเธอต้งท้องได้ 7 เดือน มีคินหนึ่งที่ผมและกลุ่มสตีฟเราออกไปดูหนึ่งด้วยกัน ผมปล่อยให้นาตินพักนอน อยู่ที่บ้าน แต่เมื่อผมกลับถึงบ้าน ผมเห็นเธอนอนกองที่พื้นกับน้ำคร่ำที่แตก ร้องไห้ เธอสิ้นลมขณะที่ทำความสะอาดห้องนอน ลูกคนโต ผมช่วยพาเธอขึ้นแท็กซี่ไปโรงพยาบาล ในใจรู้ว่าที่อื่นเคยไม่มีความรู้หรือหน่วยช่วยเหลือในกรณีเด็กคลอดก่อนกำหนดเลย ในตอนนั้น ขณะที่เรากำลังรอแท็กซี่ ผมคุกเข่าอธิษฐานขอสิ่งง่าย ๆ ต่อพระเจ้า ช่วยรักษาชีวิตลูกชายของเราที่อยู่ในท้องด้วย ผมยืนยันคำสัตย์ญาต่อพระเจ้าที่มอบชีวิตลูกชายของผมทั้งชีวิตต่อพระองค์ นาตินเช่นกันที่อธิษฐานเพื่อขอชีวิตลูกของเรา

เราไปถึงโรงพยาบาลและพักที่นั่นเพื่อรอดูอาการอยู่หลายวัน ตอนนั้นเราคิดว่าน้ำคร่ำแตกแล้ว แต่ยังเฝ้าตามนาตินสามารถรักษาทารกให้อยู่ในครรภ์จนครบกำหนดได้ ลูกได้กำเนิดออกมาเมื่อเดือนสิงหาคม 1992 เขาเป็นเด็กที่แข็งแรงและ มีความสุข ผมมั่นใจว่าพระเจ้าคงได้เห็นน้ำตาแห่งความโศกเศร้าของผู้รับใช้ของพระองค์ในตอนนั้น

น้ำตาของลูกสาว

สมแมนธา ติวาตาส เป็นสาวกในปี 1988 ตั้งแต่วันแรกที่เธอรับบัพติศมาเธอตั้งใจอยากช่วยพ่อแม่เป็นคริสเตียน เธออธิษฐานทุกวันด้วยเสียงดังและน้ำตาไหลให้พระเจ้าช่วยครอบครัวให้ได้รับความรอด หลายปีไม่มีอะไรเกิดขึ้น แต่พระเจ้าเห็น น้ำตาของเธอ 7 ปีต่อมาพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเธอ แม่ของเธอ ลิซซี่ ได้รับบัพติศมาและอีก 6 เดือนต่อมา พ่อของเธอ จอห์น ก็ได้มาเป็นคริสเตียนและยายของเธอ ซาราห์ ลุค ก็ได้รับความรอดด้วยเช่นกัน พระเจ้าทรงเห็นน้ำตาจากคนของพระองค์

น้ำตาของคนสิ้นหวัง

จอลลีเติบโตมาในเมืองเกลารา อินเดีย เธอรักพระเยซูตั้งแต่เป็นเด็ก แต่เธอรู้เสมอว่ามีบางอย่างในชีวิตของเธอที่หายไป เธอคิดว่ามีเพียงนักบุญในยุคก่อนเท่านั้นที่สามารถดำเนินชีวิตในหนทางของพระเจ้าได้ขณะที่เธอเป็นพยาบาลฝึกหัด บ่อยครั้งที่ เธอได้ประสบกับเหตุการณ์ที่มีคนถูกทำร้ายจากคนในครอบครัว เธอตัดสินใจที่จะทำในสิ่งที่แตกต่างด้วยการดูแลคนไข้คนหนึ่ง เป็นพิเศษ จอลลีดูแลผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งเผชิญกับความยากลำบากในชีวิต เพราะไม่มีพระเจ้า ความสัมพันธ์นั้นกลับกลายเป็น ความบาป

จอลลีรู้ว่าเธอมีบาป จึงไปที่วัดของชาวฮินดูเพื่อแสวงหาพระเจ้า แต่รูปเคารพที่นั่นไม่ได้ให้แรงดลใจเธอ เธออธิษฐานถึง พระแม่มาเรียแต่บางอย่างก็ยังขาดหายไปจากชีวิตของเธอ เธอเริ่มท้อแท้หมดหวังในการที่จะพบพระเจ้า แม้กระทั่งเธอลงานเพื่อ ไปโบสถ์อธิษฐาน ท้ายที่สุดเมื่อเธอรู้สึกท้อแท้จนถึงที่สุด เธออธิษฐานและอดอาหารติดต่อกันสี่วัน โดยไม่ทานข้าว ไม่ดื่มน้ำ ร้องทูลพระเจ้า “พระเจ้า หากพระองค์ทรงอยู่ที่นั่น ได้โปรดแสดงหนทางที่ถูกต้องให้ข้าพระองค์” เธอไปคุยกับบุโรหิตและอ่าน พระคัมภีร์ แต่ก็ยังไม่ได้รับคำตอบเธอจึงอธิษฐานอย่างร้อนรนมากยิ่งขึ้น วันหนึ่งบนโต๊ะทำงานของเธอที่โรงพยาบาล จอลลีพบการ์ดเชิญจากคริสตจักรที่นิวเดลี

จอลลีอธิบายว่า “ฉันรู้เลยว่าการ์ดใบนี้เป็นคำตอบสำหรับคำอธิษฐานของฉัน ฉันกับเพื่อนไปที่สถานที่ตามการ์ดเชิญ ฉันเห็นผู้คนที่รักซึ่งกันและกัน ดูแลซึ่งกันและกัน พระเจ้าทรงให้กับฉันเกินกว่าที่ฉันคิดหรือจินตนาการ”

พระองค์ทรงเห็นน้ำตาทุกหยดของเธอ และเธอได้มาเป็นสาวก และเก้าปีต่อมา จอลลีได้แต่งงานกับ ซาจี จีวา เกษ พวกเขามีความสุขกับชีวิตแต่งงาน มีลูกสามคนและมีโครงการช่วยเหลือเด็กๆ นักโทษและคนที่อาศัยอยู่ในสลัมที่บอมเบย์ อินเดีย

น้ำตาของชายหนุ่ม

เฟรด สก๊อต ได้รับบัพติศมาในเดือนพฤศจิกายน ปี 1984 เขาเป็นชายหนุ่มที่สัตย์ซื่อและกระตือรือร้นมีอนาคตที่สดใส ในแผ่นดินของพระเจ้า ปี 1985 เขาารู้สึกว่ามีก้อนเนื้ออยู่ที่หัวเข่า เมื่อไปพบหมอ เขาพบว่าเฟรดมีมะเร็งที่กระดูก เพียงไม่กี่อาทิตย์ โลกของเฟรดก็พังทลาย เขาต้องฉีดยาไปโรงพยาบาลและทำเคมีบำบัด เอ็กซเรย์ ฉีดยา และเจาะเลือด ต้องเผชิญกับการ ดายตั้งแต่ยังหนุ่ม เขาต้องอยู่ในโรงพยาบาลและผมก็เริ่มร่วง ขณะที่คนไข้เตียงข้างๆ ในโรงพยาบาล เสียชีวิตไปที่ละคน

พวกเราในคริสตจักรที่ลอนดอนไปเยี่ยมเขา นำโดย ดักลาส อาร์เธอร์ หลายคนอธิษฐานและร้องไห้ให้กับชายหนุ่มคนนี้ แต่แน่นอนทีเดียว คนที่อธิษฐานด้วยใจร้อนรนมากที่สุดคือ เฟรด ผมจะให้เฟรดได้มีโอกาสเล่าเรื่องนี้ด้วยตัวของเขาเอง

ตอนนั้นผมเป็นคริสเตียนได้หนึ่งปี เมื่อไปพบหมอและทราบผลที่ทำให้แปลกใจกับภาพเอ็กซเรย์ เขาชี้แสดงให้เห็น ความผิดปกติซึ่งสันนิษฐานว่าอาจเป็นเนื้อร้าย มีการติดเชื้อในกระดูกข้อต่อหัวเข่า ผมคิดว่าความกังวลนี้ดูตลก เมื่อหมอบอกเป็น นัยว่าต้องผ่าตัด ผมบอกกับหมอว่า ผมเป็นผู้นำกลุ่มสันทนาในคริสตจักร ผมไม่มีเวลาสำหรับสิ่งเหล่านี้ และโรคนี้ไม่น่าจะเกิด กับคนอายุ 24 ปีอย่างผม

ผมต้องกลับไปโรงพยาบาลอีกครั้งในคืนวันอาทิตย์ แต่ผมขออนุญาตจากหมอเพื่อไปร่วมพิธีหนักศึกษาของคริสตจักร ในช่วงสุดสัปดาห์นั้น ผมต้องไปโรงพยาบาลวันอาทิตย์เพื่อทำการทดสอบและตรวจเชื้อในช่วงเช้าวันจันทร์

สุดสัปดาห์นั้น ผมความรู้สึกหลายอย่างประเดประดังเข้ามา ผมพยายามที่จะปฏิเสธความกลัว เย็นวันหนึ่งขณะที่อยู่ที่รีทริท คริส แมคแกรท (ที่เลี้ยงของผมและตอนนี้มาคริสตจักรที่ดีทรอยต์) ยืนอยู่กับผมที่ริมสระน้ำ เราอธิษฐานระบายความ ในใจของเรากับพระเจ้าด้วยเสียงอันดัง และร้องไห้เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผมไม่อยากจะเผชิญกับอนาคตและการบำบัดต่างๆ โดยไม่มีพระเจ้า ในคืนนั้นทุกคน (นอกเหนือพระเจ้า) ที่ได้ยินเสียงของเราย่อมรู้สึกได้ถึงความเศร้า การต่อสู้ การยอมจำนน และท้ายที่สุด คือคำสรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้า ซึ่งแสดงออกถึงความทุกข์ใจอย่างที่สุดจากคนที่ทุกข์ยากแสนสาหัส

สำหรับผมแล้ว หลายวันต่อมา หลายอาทิตย์ต่อมา หลายเดือนต่อมา เป็นการทดสอบความเชื่อของผม เมื่อผมพบว่า ตัวเองเป็นโรคระลอกซึ่งมีการลุกลามมาจากมะเร็งในกระดูก จึงมีการผ่าตัดหลังจากนั้นและตามมาด้วยการทำเคมีบำบัด

ผมต้องเอาชนะความรู้สึกที่ว่า “ทำไมต้องเป็นผม” ให้ได้ หากต้องการที่จะรอดพ้น ผมไม่ขาดคนที่ไปเยี่ยมที่โรงพยาบาลเพื่ออธิษฐานด้วยกัน ไม่ว่าจะไปตามชอกตึก ตามทางเดินระหว่างตึกที่มีลมหนาวเย็นหรือที่บันได บ่อยครั้งที่

น้ำตา และหากว่าผมต้องตายซึ่งน่ากลัวว่าจะเป็นอย่างนั้น ผมอยากให้พระเจ้าใช้ผมที่มีผลกระทบกับครอบครัว และเพื่อนในทางใด ทางหนึ่งเพื่อช่วยพวกเขา

ดัก อาร์เธอร์ ถามผมในคืนหนึ่งว่า “เฟรดดี คุณพร้อมที่จะตายไหม?” ผมสามารถตอบได้ตามตรงว่า “พร้อม” ความทุกข์นำคุณให้ได้ใกล้ชิดกับพระเจ้า และผลสุดท้ายคือการที่คุณอยากอยู่กับพระองค์เหนือสิ่งอื่นใด การอธิษฐานของผม เริ่มง่ายมากขึ้น “พระเจ้า หากพระองค์อยากให้มีชีวิต ขอให้ชีวิตผมอยู่อย่างมีคุณค่าต่อแผ่นดินของพระองค์ ผมจะทำทุก อย่างที่เป็นพระประสงค์ของพระองค์ และผมรู้ว่าพระองค์นั้นเองที่จะทำให้แตกต่าง

จากอาทิตย์กลายเป็นเดือน แต่เราไม่หยุดอธิษฐานและน้ำตาของพวกเราไม่เคยเหือดแห้ง และพระเจ้าทรงทำอัศจรรย์ ในชีวิตของเฟรด หมอรู้สึกทั้งและดีใจที่อาการของโรคมะเร็งเริ่มอยู่ตัว และอาการของเฟรดเริ่มดีขึ้น 14 ปีต่อมาเฟรดขาบซึ่ง ขอบคุณพระเจ้าสำหรับทุกวันที่เขามีชีวิตอยู่ เขาได้แต่งงานกับเอ็มมา และทั้งคู่มีลูกที่น่ารัก ลิลลี่และแจ๊ค ตอนนี้เขาเป็นผู้นำ ส่วนภูมิภาคของคริสตจักรเครือจักรภพและเป็นอิวานเจสท์ที่มีพลังของคริสตจักรลอนดอนที่เติบโตมาก จากที่ครั้งหนึ่งเคยเป็น โบสถ์เล็กๆ เฟรดและเอ็มมาเป็นคู่ที่พิเศษมากสำหรับผมกับนาติน และสำหรับอีกหลายคน ด้วยเช่นกัน

พระเจ้าเลือกที่จะรักษาชีวิตของเฟรด พระองค์มีอาจพิทเฉยต่อน้ำตาของพี่น้องชายหญิงที่อธิษฐานให้กับเฟรดได้ มีบางเวลาที่เราร้องไห้แต่พระเจ้ายังมีได้ตอบคำอธิษฐานตามคำขอ เราต้องอธิษฐานตามพระประสงค์ของพระเจ้า (1 ยอห์น 5:14) และบางครั้งพระประสงค์ของพระเจ้าก็ไม่ได้เป็นไปตามความต้องการของเรา แม้กระทั่งพระเยซูพระองค์ไม่สามารถรักษา ชีวิตของพระองค์ได้ทั้งที่พระองค์ร้องไห้ในสวนเกทเสมนี เราไม่สามารถเข้าใจแผนงานของพระเจ้าได้ ตลอดเวลาแต่ผมเชื่อว่ามีน้ำตา พระเจ้าทรงสะเทือนพระทัย และพระองค์ต้องการที่จะช่วยเรา และพระองค์พร้อมที่จะทำการอัศจรรย์ พระองค์มีได้ ปิดประตูสวรรค์สำหรับเรา

อธิษฐานด้วยแรงปรารถนา

ลูกชายเพื่อนสนิทของเอลีซาเสียชีวิต (2 พงศ์กษัตริย์ 4) เมื่อแม่ของเด็กชายมาขอให้เอลีซาช่วย ผู้รับใช้ของเขา คือ เกหะซี ริ้งออกไปและทำตามคำสั่งของเอลีซา แต่ไม่มีการตอบสนองจากเด็กคนนั้น (ข้อ 31) เขาทำถูกต้องแต่ไม่มีจิตใจและ ไม่มีแรงปรารถนา เมื่อเอลีซาเห็นเด็กชายนั้นเขารู้สึกสงสาร เขาอธิษฐานและขึ้นไปนอนทับเด็ก ให้ตาประกบตา มือประกบมือ ปากประกบปาก (ข้อ 34) และพระเจ้าทรงชุบเด็กชายคนนั้นให้ฟื้น (ข้อ 35) เมื่อเรามีแรงปรารถนาเหมือนเอลีซา เราจะเคลื่อนไหวจิตใจพระเจ้า

เราต้องการความช่วยเหลือทันที แต่เราอธิษฐานโดยขาดแรงปรารถนา นำเราที่เราไม่สามารถช่วยช้บน้ำตาให้กับใคร ได้ในโลกที่เต็มไปด้วยความเจ็บปวด องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงสอดส่องทั่วโลก ร้องไห้ให้กับคนเหล่านั้นที่ทุกข์ทรมาน เปาโล กล่าวไว้ในโรม 9:2 “ข้าพเจ้ามีความทุกข์หนักและความเจ็บร้อนเสมอในใจมิได้ขาด” เพราะว่าคนของเขา คือ คนยิวยังคงหลงหายอยู่

พระเจ้าอยากตอบคำอธิษฐานของคุณ แต่บางทีพระองค์อาจจะรอจนกว่าคุณจะมีน้ำตา ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความรู้สึก ลึกซึ้งที่รุนแรง พระองค์อยากให้คุณร้องขอด้วยแรงปรารถนา ไม่ใช่เพราะเป็นสิ่งที่ต้องทำ ผมเคยได้ยิน คิฟ แม็คคีน กล่าวไว้ว่า “อ่าบัพติศมาของเราควรเต็มไปด้วยน้ำตาของพวกเรา ซึ่งเป็นน้ำตาสำหรับจิตวิญญาณที่หลงหาย” ผมเห็นด้วยกับคำพูดนั้น น้ำตาของเราเคลื่อนไหวจิตใจของพระเจ้า ให้เราอธิษฐานด้วยแรงปรารถนาและเฝ้าดูพระองค์เปลี่ยนแปลงโลกนี้!

แง่คิด

1. ครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่ที่คุณร้องไห้ให้กับคนอื่นนอกจากตัวคุณเอง ในการอธิษฐาน?
2. บางทีคุณอาจต้องลึกซึ้งมากขึ้นกับอารมณ์ของตัวเอง เริ่มด้วยการเขียนความรู้สึกในแง่มุมมองต่างๆ ที่คุณมีต่อตัวเอง ต่อชีวิต มันดีที่เราจะได้สัมผัสจิตใจของตัวเองบ้าง
3. ถามเพื่อนของคุณว่า อะไรทำให้เขาร้องไห้เวลาที่อธิษฐาน ลองคิดถึงตัวของตนเอง คุณได้เรียนรู้บุคลิกอะไรเกี่ยวกับพระเจ้าจากเพื่อนของคุณ?

บทส่งท้าย

ในขณะที่ผมเขียนหนังสือเล่มนี้ ผมรู้สึกบาดเจ็บที่ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างที่ควรจะเป็น ผมอยากพัฒนาให้ดีขึ้นที่เติบโตและเปลี่ยนแปลง นี่เป็นความปรารถนาของผมและสำหรับคุณด้วยเช่นกัน ผมอยากให้คุณจบหนังสือเล่มนี้ด้วยมุมมอง ที่เห็นพระเจ้าที่ดีขึ้นกว่าเดิม ผมอยากให้คุณเห็นพระองค์เหมือนอย่างที่อิสยาห์เห็น เหมือนที่พระเยซูทรงเห็น ผมอยากให้คุณมี ประสบการณ์ที่เป็นจุดหักเหในความสัมพันธ์กับพระเจ้า เหมือนที่เอโนคมีเมื่อเขาอายุได้ 65 ปี

พระเจ้าของเราเป็นพระเจ้าที่ทรงวิ่งผ่านทุ่งหญ้าเพื่อแสวงหาเรา พระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลงเพื่อค้นหาเรา พระองค์ ทรงกางพระหัตถ์เพื่อโอบอุ้มเรา พระองค์ทรงอุ้มเราไว้ในอ้อมกอดของพระองค์ พระองค์ทรงจับน้ำตาให้กับเรา พระองค์ให้เกียรติ แก่เรา พระองค์ยอดเยี่ยม บริสุทธิ์เป็นเพลิงที่เผาผลาญ พระองค์ทรงยิ่งใหญ่เกินกว่าจินตนาการของเรา พระองค์ทรงเตรียมที่ ไว้ให้สำหรับเราบนฟ้าสวรรค์ ผมต้องการจะรู้จักพระเจ้าเช่นนี้และผมต้องการให้คุณรู้จักพระองค์ ผมอยากให้คุณครอบครัวและเพื่อน ของผมรู้จักกับพระองค์ ผมอยากให้คุณคนรู้จักพระเจ้า

เราถูกเรียกให้เดินตามแบบอย่างของพระเยซู การที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ไม่ใช่เพื่อการเห็นแก่ตัวหรือการจذبตัวเอง แต่เป็นการใช้ชีวิตที่แสดงออกถึงความชอบธรรมของคนที่ปรารถนาจะเปลี่ยนแปลงโลกนี้ สุภาพิต 15:29 บอกกับเราว่า “พระเจ้าทรงอยู่ห่างไกลคนชั่วร้าย แต่พระองค์ทรงได้ยินคำอธิษฐานของคนชอบธรรม” ยากอบเขียนไว้ว่า “คำอธิษฐานของ ผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังทำให้เกิดผล” (ยากอบ 5:16) ผมเชื่อในสิ่งเหล่านี้ด้วยสิ้นสุดใจของผม ผมอธิษฐานว่าคุณจะเรียนรู้ถึงการ อธิษฐานที่มีผลกระทบ โดยใช้ข้อแนะนำจากส่วนที่สองของหนังสือเล่มนี้คือ

- อธิษฐานด้วยความใกล้ชิด
- อธิษฐานอย่างมีพลัง
- อธิษฐานด้วยการสรรเสริญและขอบคุณ
- อธิษฐานด้วยท่าที่ที่ถูกต้อง
- อธิษฐานด้วยแนวคิดสร้างสรรค์
- อธิษฐานด้วยน้ำตา

ผมอธิษฐานว่า จากตัวอย่างของหนังสือเล่มนี้จะช่วยสร้างความเชื่อให้แก่คุณ ผมอธิษฐานที่สายตาของคุณจะถูกเปิด ออกและได้เห็นอัศจรรย์รอบข้าง ผมอธิษฐานที่ครอบครัวของคุณและผมจะได้กลับมาหาพระคริสต์ ผมอธิษฐานที่ความฝัน ของคุณจะเป็นจริง ให้เราเดินกับพระเจ้าด้วยกัน และร่วมเปลี่ยนแปลงโลกนี้ในยุคของเรา!

ภาคผนวก เมื่อพระเจ้าตอบว่า “ไม่”

และเพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ายกตัวจนเกินไป เนื่องจากการที่ได้เห็นการสำแดงมากมายนั้น ก็ทรงให้มีหนามใหญ่ในเนื้อของข้าพเจ้า หนามนั้นเป็นทูตของซาตานคอยทรมานข้าพเจ้าเพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ายกตัวจนเกินไป เรื่องหนามใหญ่นั้น ข้าพเจ้าวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้า ถึงสามครั้งเพื่อขอให้มันหลุดไปจากข้าพเจ้า แต่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “การที่มีคุณของเราก็พอแก่เจ้าแล้ว เพราะความอ่อนแอมีที่ไหน เดชของเราก็มีฤทธิ์ขึ้นเต็มขนาดที่นั่น” เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงภูมิใจในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้อยู่ในข้าพเจ้า เหตุฉะนั้นเพราะเห็นแก่พระคริสต์ข้าพเจ้า จึงชื่นใจในความบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า ในการประทุษร้ายต่างๆ ในความยากลำบาก ในการถูกข่มเหง ในความอัปยศ เพราะว่าจะข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็แข็งแรงมากเมื่อนั้น

2 โครินธ์ 12: 7-10

ช่วงเวลาที่ยากลำบากที่สุดในชีวิต เราร้องเรียกหาพระเจ้า เราอ่อนนอน เราอดทน เราเชื่อ เราร้องให้ เราขจัดทุก ความบาปออกจากชีวิต แต่ก็ยังไม่ได้รับคำตอบเหมือนเปาโล เราร้องขอความช่วยเหลือแต่คำตอบที่ได้รับคือ “ไม่” หรือ “รอก่อน” เรายืนอยู่ในงานศพของคนที่เรารัก ถามว่า “ทำไม?” เราเจ็บเมื่อเราเห็นคนเดินหันหลังให้กับพระเจ้า ความฝันของเรา เลือนหายไป ไม่ได้แต่งงาน ประตุทุกด้านถูกปิด แม้ว่าเราจะอธิษฐานด้วยสุดจิตสุดใจ แล้วเราก็มีคำถาม “พระเจ้าอยู่ที่ไหน?” หรือสงสัยว่า พระองค์ทรงรักเราจริงๆ หรือเปล่า

เพื่อนร่วมทาง

เมื่อพระเจ้าไม่ได้ตอบคำอธิษฐานของเรา อย่างน้อยก็ไม่ตามที่เราคาดหมาย เราควรรู้สึกเช่นไร? อย่างแรกเราต้อง จำไว้เสมอว่า เรามีคนที่เข้าใจความรู้สึกนี้ด้วย เปาโลไม่ได้เป็นคนเดียวในพระคัมภีร์ที่วิงวอนต่อพระเจ้า แล้วพบว่าคำอธิษฐานของเขาไม่ได้รับคำตอบ ในกันดารวิถี 12:7-8 พระเจ้าเรียกโมเสสว่า “ในประชาชนของเรา เขาสัตย์ซื่อ” แต่เพียงไม่กี่ประโยคต่อ จากนั้น เมื่อพี่สาวของโมเสส มีเรียมเป็นโรคเรื้อน พระเจ้าปฏิเสธที่จะรักษาเธอ กันดารวิถี 12:11-15 ใน เฉลยธรรม 3:23-28 อีกครั้งหนึ่งที่พระเจ้าปฏิเสธคำขอของโมเสส ใน 2 ซามูเอล 12: 16-18 ดาวิดอดอาหารและอธิษฐานขอพระเจ้าไว้ชีวิต ลูกชายของเขา แต่เด็กคนนั้นกลับเสียชีวิต ทั้ง 2 ซามูเอล 21:14 และ 24:25 กล่าวไว้ว่า “ครั้งต่อมาพระเจ้าทรงสดับฟัง คำอธิษฐานเพื่อแผ่นดินนั้น” แสดงให้เห็นว่า ก่อนหน้านี้ที่พระเจ้าไม่ได้ตอบคำอธิษฐานของพวกเขา ในสดุดีเขียนไว้ว่า “ข้าแต่พระเจ้าจอมโยธา พระองค์ทรงกริ้วต่อคำอธิษฐานของชนชาติของพระองค์นานสักเท่าใด” (สดุดี 80:4)

ผู้เผยพระวจนะได้ร้องเรียกถึงพระเจ้า แต่เชื่อว่า จะได้รับการตอบคำอธิษฐานทุกครั้ง ในเยเรมีย์ 14:11-12 พระคัมภีร์เขียน ไว้ว่า พระเจ้าตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่าอธิษฐานเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของชนชาตินี้เลย แม้ว่าเขาอดอาหาร เราก็จะไม่ฟังเสียง ร้องของเขา แม้เขาถวายเครื่องเผาบูชา และเครื่องธัญญาบูชา เราก็จะไม่รับมัน”

ในเยเรมีย์ 15:1 พระเจ้าตรัสว่า “แม้ว่าโมเสสและซามูเอลจะมายืนอยู่ต่อหน้าเรา จิตใจของเราจะไม่หันไปหาชนชาตินี้”

ฮาบากุกกล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์จะร้องทุกข์นานสักเท่าใด และพระองค์มิได้ทรงฟัง หรือข้าพระองค์จะร้องทูลต่อ พระองค์ว่า “ทารุณ พระเจ้าข้า” และพระองค์ก็ไม่ทรงช่วย โฉนพระองค์ทรงให้ข้าพระองค์มองเห็นการชั่ว และให้มองเห็น ความยากลำบาก” (ฮาบากุก 1:2-3)

ในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ แม้ที่เดียวว่า ทั้งยอห์นผู้ให้รับบัพติศมากับสาวกของเขาได้อธิษฐานแต่เขาก็ไม่รอดพ้นจาก เจ็อมมือของเฮโรด แม้ที่เดียวที่พระเยซูอธิษฐานให้ยูดาสเป็นสาวกที่สัตย์ซื่อ แต่เขาก็ได้ทิ้งพระองค์ไป ที่น่องชายหญิงใน กิจการฯ 12 อธิษฐานให้ทั้งเปโตร และยากอบที่จะรอดพ้นจากอันตราย แต่ยากอบก็เสียชีวิตในขณะที่เปโตรรอด

ตัวอย่างที่มีพลังมากที่สุดของการที่ไม่ได้รับคำตอบจากการอธิษฐาน คือ คำอธิษฐานของพระเยซูคริสต์ในสวนเกทเสมนี พระองค์ทรงทรมานไปด้วยความโศกเศร้าและกลัดกลุ้มพระทัย พระองค์อธิษฐานทั้งคืนจนเหงื่อกลายเป็นเลือด ทูตสวรรค์ปรากฏ ตัวเพื่อชูกำลังของพระองค์ (ลูกา 22:39-44) แต่พระเจ้ามิได้ทรงเลื่อนถ่วงนั้นไปจากพระองค์ แม้ที่เดียวที่พระองค์ต้องตาย บนไม้กางเขน แต่การ “อธิษฐานที่ไม่ได้รับคำตอบ” ช่วยให้พระเยซูยอมรับพระประสงค์ของพระเจ้าที่มีให้กับพระองค์ ขณะที่ พระองค์เดินออกจากสวนเกทเสมนี พระองค์พร้อมที่จะเผชิญหน้ากับความตาย แต่บนกางเขนนั้น สดุดี 22:1-2 ดาวิดกล่าวไว้ว่า

พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า โฉนทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย
เหตุใด พระองค์ทรงเมินเฉยที่จะช่วยข้าพระองค์
และต่อด้วยคำคร่ำครวญของข้าพระองค์
ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ร้องทูล
ในเวลากลางวันแต่พระองค์มิตรัสตอบ
ถึงกลางคืน ข้าพระองค์ยังทรงทูลต่อไปไม่หยุด

เมื่อผมได้เห็นว่ามีแต่คำอธิษฐานของพระเยซูที่ไม่ได้รับคำตอบจากพระเจ้า และมีคนที่ขอดเยี่ยมยิ่งใหญ่อีกหลายคนใน พระคัมภีร์ที่ถูกปฏิเสธ สิ่งเหล่านี้ช่วยให้ผมสบายใจขึ้น เมื่อคำอธิษฐานของผมไม่ได้รับคำตอบอย่างที่หวังไว้ อย่างน้อยผมก็มี เพื่อนร่วมทาง

คนเหล่านี้ล้วนแล้วแต่รักพระเจ้า บางคนมีบาปในชีวิต บางคนอธิษฐานเพื่อคนที่มิบาปในชีวิต บางคนรวมถึงพระเยซู ขอในสิ่งที่ไม่ได้เป็นพระประสงค์ของพระเจ้า (1 ยอห์น 5:14 สอนให้เราขอในสิ่งที่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้า) แต่จากคำ อธิษฐานเหล่านี้ ไม่มีคำอธิบายที่ชัดเจนว่า ทำไมพระเจ้าจึงปฏิเสธ?

ทำไมพระเจ้าจึงปฏิเสธ

เราต้องเข้าใจว่า บางครั้งพระเจ้าไม่ตอบคำอธิษฐาน เพราะเราบมความบาปชั่วไว้ในใจ ผมไม่ได้พูดถึงการถูกทดลอง เราทุกคนถูกทดลอง ผมไม่ได้หมายถึงบุคลิกที่อ่อนแอหรือบาป เช่น ความเห็นแก่ตัว ความหยิ่ง ภัยจคร้าน หรือการขาดความอดทนซึ่งทำให้เราเป็นทุกข์ แต่ผมหมายถึงการที่เรากลับไปทำบาปเดิมๆ ที่ไม่ได้สารภาพหรือเปลี่ยนแปลง พระคัมภีร์บอกว่า

เมื่อเราเก็บซ่อนความบาปไว้ พระเจ้าจะมีทรงฟังคำอธิษฐานของเขา (สดุดี 66 : 17-19) ลูกของดาวิดใน 2 ซามูเอล 12 เป็นผล มาจากความบาปที่เขาทำกับนางบัทเชบา เหตุที่ลูกชายเขาไม่ได้รับการรักษาเพราะความบาปในชีวิตของดาวิดถึงแม้ดาวิดจะ กลับใจแต่ผลของบาปก็ยังอยู่และชีวิตของเด็กน้อยก็พินาศ

บางครั้งพระเจ้าไม่ได้ตอบคำอธิษฐานเพราะพระองค์มีหนทางที่ดีกว่า ให้กับคนที่เราอธิษฐานถึง อิสยาห์ 57: 1

คนชอบธรรมพินาศ และไม่มีใครเอาใจใส่รักดิชนถูกเอาไปเสีย ไม่มีใครเข้าใจ เพราะคนชอบธรรมถูกเอาไปเสียจากความลำบากยากเย็น

บางทีพระเจ้ายอมให้คนที่เรารักเสียชีวิต เพื่อปกป้องเขาจากความลำบากยากเย็น และบางทีอาจเป็นเพราะพระองค์รู้ว่า การเสียชีวิตของคนนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์มากมาย พระองค์จึงยอมให้พวกเขาจากไป (เช่นพระบุตรของพระองค์) ขณะที่เรา ยืนอยู่หน้าหลุมฝังศพของคนที่เรารัก และสงสัยว่าทำไม เราต้องจำข้อความนี้ให้ดี

บางทีอาจเป็นเพราะว่า คริสตจักรหรือคนที่เราอธิษฐานให้จะไม่กลับใจใหม่ จนกว่าความลำบากจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาถึงจะหันกลับมาหาความจริง นี่คือประสบการณ์ของเยเรมีย์ ในเยเรมีย์ 14-15 บางครั้งเป็นเพราะความยุติธรรมของพระเจ้า ทำให้พระองค์ไม่สามารถทำตามที่เราขอได้ เช่นที่พระองค์ปฏิเสธคำขอของโมเสสให้กับมีเรียมใน กัณฑ์ดารวิที 12

อีกปัจจัยหนึ่งที่พระเจ้าไม่ได้ตอบคำอธิษฐานของเรา อาจเป็นเพราะเราเป็นแค่ “เพื่อนกิน” หากเรามาหาพระองค์เฉพาะ เวลาที่เรามีปัญหา แต่เวลาอื่นเราเพิกเฉยต่อพระองค์ และไปด้วยกำลังของตัวเอง พระองค์อาจจะยอมแม้กระทั่งให้เกิดเรื่อง หนักหนาสาหัสเพื่อสอนเราให้พึ่งพาพระองค์ เริ่มแรกเปาโลอธิษฐานถึงความยากลำบากที่เขาประสบในแคว้นเอเชีย และปัญหา ค่อยๆ แย่มากขึ้นและมากขึ้น จนถึงจุดที่เปาโลและพรรคพวกของเขา “เกือบหมดหวังที่จะเอาชีวิตรอด” (2 โครินธ์ 1:8) แต่เปาโล ได้เข้าใจว่า “แต่ที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อไม่ให้เราไว้ใจในตนเอง แต่ให้ไว้ใจในพระเจ้าผู้ทรงโปรดให้คนทั้งปวงพ้นจากความตาย” (2 โครินธ์ 1:9) ขนาดเปาโลเองยังต้องเรียนรู้อะไรเรื่องนี้ เราเองก็เช่นเดียวกัน

บางครั้งคำอธิษฐานของเรา ไม่ได้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า (1 ยอห์น 5:14) เราอาจไม่รู้ได้ทันที แต่พระเจ้า มีแผนงานที่เหนือกว่าความเข้าใจของเรา เปาโลพยายามที่จะเทศน์ที่เมืองปีซีเนีย แต่พระเจ้าไม่ประสงค์ให้เขาเทศน์ที่นั่น พระเจ้า อยากให้เขาไปที่มาซิโดเนีย (กิจการฯ 16:6-10) แนนอนเปาโลอธิษฐานเกี่ยวกับแผนงานครั้งนี้ แต่พระเจ้ามีแผนงานอื่น หลายครั้งที่ผมเห็นพระเจ้าทรงหยุดแผนงานและความคิดของผม เพื่อนำผมไปยังแผนงานของพระองค์

และสุดท้าย ผมต้องยอมรับว่า เราไม่สามารถคาดหวังให้พระเจ้าเชื่อฟังเราทุกอย่างได้ เมื่อเราคาดหวังให้คำอธิษฐาน เป็นไปตามที่เราขอ เราก็กลายเป็นพระเจ้าเสียเองและพระเจ้าเป็นเหมือนหุ่นเชิดของเรา ในจิตใจของเรา เราต้องจำไว้เสมอว่า พระองค์ คือ องค์พระผู้เป็นเจ้า เราเป็นผู้รับใช้ พระองค์สามารถทำทุกอย่างได้ตามที่พระองค์เห็นสมควร เราจะเป็นเหมือนโยบ ที่ก้มลงนมัสการพระองค์ เมื่อโยบสงสัยพระเจ้า พระเจ้าตอบเขาโดยตรัสว่า “เจ้าจะยังให้เราอยู่ฝ่ายผิดหรือ เจ้าจะหาว่าเรผิด เพื่อเจ้าจะเป็นฝ่ายชอบหรือ” (โยบ 40:8) เราต้องระวังให้ดี ที่จะไม่โกรธเกรี้ยวต่อพระเจ้าเมื่อ

พระองค์ไม่ทำตามที่เราปรารถนา เราสามารถบอกกับพระองค์ได้ว่า เราารู้สึกอย่างไร แต่เราต้องยินยอมต่อพระองค์ เช่น พระเยซูที่สวนเกทเสมีนี่ซึ่งยอมรับ พระประสงค์ของพระเจ้าในที่สุด

ความเจ็บปวดส่วนตัว

ผมเองก็มีประสบการณ์ที่ปวดใจ เหมือนสาวกคนอื่น ๆ เมื่อคำอธิษฐานไม่ได้รับคำตอบ จริงๆ แล้วผมมีประสบการณ์ เช่นนี้บ่อยครั้งไม่ถ้วน เราอธิษฐานให้ เพรด สก็อต ที่จะหายจากโรคมะเร็งในปี 1985 แล้วเขาก็หาย และเราก็อธิษฐานให้กับ คีเท บราเดอร์อีกคนหนึ่งที่เป็นมะเร็งเช่นกัน ผมและคนอื่นไปเยี่ยมเขานับครั้งไม่ถ้วนอดอาหารและอธิษฐานที่พระเจ้าจะช่วยกู้เขา แต่ในปีเดียวกัน เขาเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง ลุงของผม ลุงชื่อ ออกัสโต เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งเมื่อปลายปีก่อนที่อิตาลี ทั้งที่ผม อธิษฐานให้อย่างหนักและคุณยายของผมเพิ่งเสียชีวิต เมื่อไม่กี่เดือนก่อนทั้งที่ยังไม่ได้ตอบสนองกับข่าวประเสริฐ ผมอธิษฐาน ให้เธอเป็นเวลากว่า 15 ปี อาการของเธอทรุดอย่างรวดเร็ว คำอธิษฐานของผมไม่มีผลต่อเธอเลย สิ่งเหล่านี้สร้างความเจ็บปวดและไม่มีสาเหตุแน่ชัดที่ผมจะเข้าใจได้ว่า ทำไมพระเจ้าไม่ตอบคำอธิษฐาน แต่แม้กระนั้น ผมก็รักพระบิดาบนฟ้าสวรรค์ และผมรู้ว่าพระองค์ทรงรักผม แม้ว่าพระองค์จะมีได้ตอบคำอธิษฐานอย่างที่ผมต้องการ

หลายครั้งที่ผมออกไปประกาศ ผมอธิษฐานขอที่จะเกิดผล แต่หลายครั้งที่ไม่ได้เกิดผลตามที่ขอ ผมอธิษฐานให้สาวก ลัตซ์ชื่อแต่ก็ยังมีคนเดินจากพระเจ้าไป ผมอธิษฐานให้คนมาเป็นคริสตียนแต่พวกเขาปฏิเสธข่าวประเสริฐ ผมอธิษฐานที่จะเห็น คริสตจักรไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่หลายครั้งเราไปไม่ถึง ผมอดอาหาร ผมร้องไห้ ผมโน้มตัวลงที่พื้น ผมอดทน แต่ผมก็ยังได้ รับคำตอบกลับมาจาก “ไม่” หรือ “เดี๋ยว” อย่างนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า ถ้าหากจะให้ผมเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ได้รับคำตอบ หนังสือเล่มนี้ก็จะต้องยืดยาวออกไปอีก ผมเชื่อว่าพวกคุณหลายคนย่อมเคยมีประสบการณ์เช่นนี้มาก่อน

ผมยังจำได้ในปี 1994 ผมนำคริสตจักรที่นิวเดลี ผมอธิษฐานและร้องขอให้คริสตจักรเติบโต ผมอดอาหาร ร้องไห้ แต่ไม่ว่าผมจะอธิษฐานหนักขนาดไหน ผู้คนก็ยังพากันหันหลังหลัง และหลายคนก็ไม่ได้รับบัพติศมา ผมคุกเข่าร้องไห้กับพระเจ้า ให้พระองค์ช่วยเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ทำยที่สุดในปี 1995 คริสตจักรก็ได้รับการฟื้นฟู จากวิสัยทัศน์แคบๆ ของผม หลายคนหันหลังกลับจากพระเจ้าไป มีแต่เพียงวิสัยทัศน์ของพระเจ้าเท่านั้นที่สมบูรณ์ที่สุดและผ่านสถานการณ์ทุกอย่าง มีแต่พระองค์เท่านั้นที่เข้าใจว่าการประกาศอินเดีย และโลกนี้ต้องทำให้สำเร็จได้อย่างไร

อัศจรรย์ในบังคลาเทศ (ในบทที่ 14 และ 16) เป็นความจริงและได้กำลังใจ แต่ในปี 1999 เพื่อนรักของเรายางคน ในคริสตจักรก่อให้เกิดการแตกแยกและเราต้องขอให้เขาจากไป นี่เป็นการสูญเสียของคริสตจักร ทั้งแรงอธิษฐาน การอดอาหาร และน้ำตา จนถึงวันนี้พวกเขาก็ยังหลงหาย ถึงแม้ตอนนี้พระเจ้าจะตอบปฏิเสธ แต่พระองค์ปรารถนาที่จะเห็นเขากลับมาฟื้นฟู มากกว่าอะไรทั้งหมด แม้ว่าบางครั้งคนเลือกที่จะปฏิเสธพระองค์ แต่เพราะความกรุณาของพระองค์ พระองค์ทรงให้อิสระใน การตัดสินใจ ผมยังคงเชื่อมั่นว่าวันหนึ่งเพื่อนผมจะได้กลับมาฟื้นฟู แต่พวกเขาจะกลับมาตามตารางเวลาของพระเจ้าไม่ใช่ ของผม ระหว่างนั้นเราได้เห็นคริสตจักรถูกสร้างขึ้น ท่ามกลางความเจ็บปวดยิ่งทำให้คริสตจักรเข้มแข็งยิ่งขึ้น ในการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวและจุดประสงค์พร้อมกับเห็นคนรุ่นใหม่ที่ต้องการจะช่วยชนชาติให้รอด

เรื่องของ จอห์น เอมมานูเอล ที่ได้กลับมาฟื้นฟู ในบทที่ 15 จะเป็นเรื่องที่ให้แรงดลใจ แต่ก็มีเพื่อนอีกคน ซึ่งเป็นสาวกเมื่อปี 1988 ไม่กี่ปีต่อมา เขาได้ทิ้งพระเจ้า ผมอธิษฐานให้กับเขานานหลายปีแต่เขาไม่เคยกลับมาหาพระเจ้า เขามีชีวิตที่แสน จะทุกข์ยากและเจ็บปวด และเสียชีวิตไปเมื่อสองปีก่อน สิ่งที่ผมขอไม่ได้เกิดขึ้น

ทัศนคติที่ดี

แล้วทั้งหมดนี้หมายความว่าอย่างไร? การที่ได้รับคำตอบจากการอธิษฐานเป็นชัยชนะแบบไม่ตั้งใจั้นหรืออย่างไร พระเจ้า ก็ไม่เกี่ยวอะไรด้วยซิ? ไม่ใช่พระเจ้าหรือที่ฟังคำอธิษฐานของเรา? นี่คือการทดลองที่เราอาจจะรู้สึกได้เมื่อพระเจ้าปฏิเสธคำ อธิษฐานของเรา แต่เราต้องเข้าใจว่า ทำไมพระเจ้าถึงไม่ได้รับการศึกษาทุกคนที่ป่วยไข้ในศตวรรษที่หนึ่ง การอัศจรรย์แต่ละอย่างที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องพิเศษเราได้ชื่นชมกับอัศจรรย์ ของพระเจ้าซึ่งโลกไม่สามารถอธิบายได้และขณะเดียวกันเราต้องยอมรับเมื่อพระเจ้า “ปฏิเสธ” ถึงแม้เราไม่อาจเข้าใจได้ในตอนนี้ว่าทำไม

เปาโลกล่าวไว้ในหนังสือ โรม 8:28 “เรารู้ว่าพระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง คือ คนทั้งปวงที่ พระองค์ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” เมื่อพระเจ้าปฏิเสธ เราไม่ควรจมอยู่กับความเก็บบท หรือโทษตัวเอง หรือมองหาข้อบกพร่องว่า ทำไมพระองค์ไม่ตอบรับ หรือมีความสงสัยในพระองค์ แต่เราควรจะชื่นบานในความสัมพันธ์ที่เรา มีกับพระองค์ ให้เชื่อใจ วางใจในความยุติธรรมของพระองค์ และ “เราจะได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น เมื่อแต่ละเรื่องผ่านไป”